

tum legis, decem. ff. de verbo. obliga. §. Seruus. insti. de capi. dimi. Abb. in. c. cura pastoralis. in fine. de iure patro. Ias. in. l. qui in aliena. §. interdum. ff. de acqui. posse. optima glos. in cap. contra Christianos de hære. lib. 6.

10 ¶ Contrariam verò opinionem videtur tenere Casti. in. d. l. 6. Tauri, in fine. & ad id cōsiderari potest. d. l. 6. Tauri, referendo verba in fine. d. l. posita ad verba illa in principio. ibi. De qualquier calidad q̄ seā. iuxta regulā, clausulam in fine positam ad omnia præcedentia referri. l. quoties. C. famil. hercis. cap. 2. requiris. cap. inquisitioni de appella. Bar. in. l. Si stipulatus. §. Chrysogonus. ff. de verbo. obliga. plenè Felin. in cap. causam que. num. 4. cum sequen. de rescrip.

11 ¶ Item verba redeant ad truncum & radicem nō tantum significant bona, quæ exierunt de trunco, sed etiam quæ de nouo fuerunt acquisita. Verbum Reddendi, dandi etiam significationem continet. l. cum quidam in prima. ff. de lega. secun. l. lucius. §. i. ff. de lega. 3. verbum Reddendi. ff. de verbo. signifi. præsertim quod prædicta bona à patre de nouo acquisita antequam ad filium peruenierunt, de cuius successione est quæstio, fuerunt in potestate paterna & respectu filij erant in trunco, & ad patrem tanquam radicem & truncum, & per consequens ad consanguineos paternos debent reddi. & hunc arbitror esse verum sensum & intellectum ad prædictum forum municipale. Quod aliter forsità esset, si bona illa à filio essent acquisita, de cuius hæreditate agitur. Pro qua declaratione est. l. quod scitis. Vbi Bart. C. de bonis quæ libe. & ea, quæ scripsit Matthæ. de Afflict. in dict. rub. 24. num. 25. Rursus circa prædictum forum, & legem municipale apud peritos aduocatos dubitari solet, an prædictus forus
12 extendatur ad bona in alio territorio seu regno existentia, in quo non viget prædicta consuetudo & forus, nisi tātum in loco & territorio, in quo tempore mortis testator habebat domicilium. In qua re pro parte negatiua concludendum est. Quod statutum, seu lex municipalis non extenditur extra suum territorium.

l. fin. ff. de iurisdic. omni. iudic. l. cum vnus. §. penult. ff. de bonis au-
tho. iudi. possi. cap. fin. de consti. lib. 6. cap. fin. de Foro competen-
ti. ac ita concludit Bart. in l. cunctos populos. num. 42. Vbi iunio-
res. C. de summa trini. & fide catho. Alexan. consi. 44. incipi. vide-
tur. volum. 5. ac ita in iudicio in testamento cuiusdam Stephani
31 Centurionis Ianuensis, consuluit Parisius, consi. 12. volum. 3. Guo-
zandi. consi. 49. Telli. Fernan. in. d. l. 6. Tauri. num. 70. optima glos.
in verbo. hæredem. in. l. a. titu. 6. lib. 3. Fori.

14 ¶ Preterea silentio omittendum non est prædictum forum de
Sepulveda, & de Molina locum tantum habere abintestato, ex te-
stamento ius commune seruandum est, ita diebus præteritis Pin-
ciæ fuit iudicatum. tenet expressè Casti. in dict. l. 6. Tauri, in ver-
bo. el fuero. Suffragatur dictum Bald. in. l. a. num. 5. C. de legi. hære.
& in. l. fin. C. de pact. dicentis statutum. Quod agnati, & aliqui
succedant, intelligendum est abintestato, & non ex testamento,
ne alicui libera testandi facultas tollatur. l. i. C. de sacrosan. eccle. l.
illa institutio. ff. de hære. insti.

15 ¶ Bona verò dicuntur mobilia, quæ secundum suam naturam apta
sunt moueri, vt pecunia, libri, vestes, & res huiusmodi, & bona mo-
uentia sunt quæ seipsa mouent: vt equus, canis, inter quæ bona hoc
interest, quod bona mouentia habent actiuam significationem, & mo-
bilia passiuam; & bona immobilia dicuntur, quæ à loco moueri non
possunt. Omnia prædicta probat. l. mouentium, vbi glo. Bar. & alij.
ff. de verb. signi. l. à Diuo Pio. §. in venditione. ff. de re iudi. l. Si cho-
rus. §. 1. ff. de lega. 3. l. longe. ff. de diuer. & tempo. præscrip. c. nulli
liceat. Vbi Abb. nu. 9. de rebus eccle. non alie. Oldra. consi. 219. factum
tale est. num. 2. l. 10. titu. 33. par. 7. l. 4. titu. 29. part. 3.

16 ¶ Nomina verò debitorum iura & actiones aliquando inter mo-
bilia, & interdum inter immobilia computantur, si pro re mobili
alicui actio competit, actio censetur mobilis, si pro re immobili
immobilis iudicatur. Nam qui actionem habet ad rem prosequendam,
17 ipsam rem habere videtur. l. rem in bonis. ff. de acqui. rerum domi.
l. Siquis vi. ff. de acqui. posse. l. qui actionem habet. ff. de regu.

iu. in hunc

in. in hunc modum distinguit. glo. singu. in verbo. numeranda. in
 Authenti. de non alie. vel permutan. rebus eccle. §. i. colum. 2. glos.
 in verbo. vteris. in. l. i. C. Si aduersus transactionem. glo. in. l. iube-
 mus. in. 2. C. de Sacrosanct. Eccle. glo. in verbo. iura. in cap. fin. de
 rebus eccle. non alie. lib. 6. Bart. in. l. potest in prin. ff. de Autho. tu-
 to. & in. l. 2. num. 9. C. Vbi in rem actio. & in. l. sciendum. num. 10.
 ff. qui satis. coga. & in consi. 50. filius patri. num. 2. Alexand. consi.
 49. Viso processu. nu. 2. volum. 1. Deci. in. d. l. qui actionem. nu. 2.
 André. Alci. in dict. l. mouentium. In quo loco Bart. post glos. ibi.
 aliam opinionem tenuit, quod nomina debitorum, iura & actiones
 non sint bona mobilia, neque immobilia, sed tertia bonorum spe-
 18 cies, allegat legem à Diuo Pio. §. in venditione. ff. de re iudi. & l.
 quam Tuberonis. §. in peculio. ff. de pecu. quia cum incorporalia
 sint, locum non occupant. l. i. §. Si hæres. ff. ad Treb. l. fin. C. de præ-
 scriptio. lon. temp. & in prin. insti. de rebus corporalibus, & incor-
 poralibus. ob id ad neutrum extremorum accedunt, sed est tertium
 bonorum genus. Oldra. consi. 219. factum tale est. Fede. de Se. conf.
 10. Bald. & Ange. in. l. Si constante. §. si. ff. solu. matri. Ias. in dict. §.
 in venditione. num. 7. & in. d. l. cunctos populos. num. 92. Alexand.
 consi. 45. habita super ijs. num. 12. volum. 1. & consi. 52. Viso thema-
 te. num. 2. & consi. 49. Viso processu. volu. 1. Deci. consi. 387. quæ-
 ritur. num. 4. Abb. in cap. nulli liceat. nu. 9. de rebus eccle. non alie-
 nan. Feli. in cap. omnes leges. in fine. prima dist. optima glos. in ver-
 bo. de mueble. in. l. i. titu. 20. lib. 3. Fori. pro dictarum opinionum
 concordia dicendum esse arbitror, quod prima procedat ex inter-
 19 pretatione ac iuris fictione. Quod qui actionem habet. ad rem pro-
 sequendam, ipsam rem habere videtur. Videlicet fictè, & non verè.
 Vt affirmant glo. Deci. & alij. in. d. l. qui actionem. Et id significat
 20 illud verbum, videtur. l. naturaliter. vbi glos. & Bart. ff. de acqui. pos-
 se. l. bonorum. §. si. ff. de verbo. signi. glos. si. in. l. si duo. ff. de acqui.
 hære. glos. in. l. i. §. deiecisse. ff. de vi & vi armata. & in. l. Si is qui
 pro emptore, propè finem. ff. de vsu capi. Ias. in. l. Si quis filium fa-
 mi. §. in omni. num. 11. ff. de acqui. hære. & in. l. cum quis. num. 5. de

iuris, & fac. igno. & 2. opinio. quod ex vi & propria nominis significatione, ac verè bonorū mobilium, & immobilium appellatione nō comprehendantur iura & actiones, sed quod sit tertia bonorū species per se: vt inquit Oldra. in. d. confi. 219. & Abb. in. d. c. nulli. nu. 9. & alij superius relati. Vnde meritò affirmant Bald. & Ange. in. d. l. si constante. §. si. Quod sequitur Alexan. confi. 55. habita super his. num. 13. vol. 1. quod in confiscatione omnium bonorum mobilium & immobilium nomina debitorum non censentur confiscata, & in substitutione de omnibus bonis mobilibus, & immobilibus iura
 21 & actiones ad substitutū nō pertinent, vt optimè scripsit Bar. in. l. Centurio. nu. 28. ff. de vulga. & pupi. Ias. in. d. §. in venditione. nu. 7.
 22 quia verba in testamentis verè & propriè & non fictè sunt intelligenda. l. qui hæredi. l. meuius. ff. de condi. & demonst. sed census &
 23 annus redditus inter immobilia cōputari certum est. Auth. de non
 24 alia. vel permu. rebus eccle. §. vult enim. col. 2. l. iubemus. in. 2. vbi Bald. nota. pri. C. de sacrosan. eccle. Cle. exiui. §. cumq; annui redditus, de verbo. signi. Bart. in. d. l. sciendum. nu. 10. Fede. de Senis, cōfi. 42. Roma. confi. 187. glo. in verbo. de mueble. in. l. i. titu. 20. lib. 3. Fori. glos. in. l. 4. titu. 29. part. 3. & qualiter debita hæreditaria à patente succedente in mobilibus, & ab alijs cōsanguineis filij mortui in immobilibus succedentibus sunt persolueda. Quidam arbitrantur, quod quādo debita respiciunt immobilia, soluēda sunt de immobilibus. Si verò mobilia, de bonis mobilibus per. l. hinc quæritur. §. potest. ff. de peculio. l. si certarunt. §. i. ff. de testa. mili. Sed Pau. de Cast. in. d. §. potest allegādo Guilier. Docto. antiquū. in Auth. hoc ius porrectū. C. de sacros. eccle. tenet, quod æqualiter debita hæreditaria debēt persolui, & nō proportionibus hæreditarijs. Quia quantū ad ius hæreditariū æqualitè sunt hæredes, & id quod plus vnus obtinet, quā alijs iure prælegati videtur habere. l. ex facto. ff. de hære. insti. Vbi æqualiter hæredes ad debita persoluēda tenētur. Sed Albe. in. d. §. potest, & in tract. statuto. 2. parte quæst. 105. Alex. confi. 111. viso themate. nu. 12. vol. 4. & confi. 31. viso titulo. nu. 16. vol. 1. Tiraq. de iu. primige. quæst. 35. num. 28.
 in qui-

in quibus locis affirmât, quod si ratione statuti bona mobilia alijs deferûtur & immobilia ad alios pertinet, omnia prædicta bona esti-
 mari debêt. Et secundû bonorû æstimationẽ debita persolui, tali-
 ter, quod qui plura bona possidet plura debita persoluat. l. Celsus.
 ff. de religio. & sump. fune. l. si vir vxori. ff. ad. l. Falci. Quæ opinio
 tanquam iuri, & rationi consona tenenda est.

- 26 ¶ 16. fallit, in bonis filij spurij, in quibus pater nõ est legitimus he-
 res, quemadmodû filius spurius patri suo non succedit; ita eodem
 modo pater filio spurio. Azo in summa. C. de legi. hære. Bart. in. l.
 fin. nu. 5. ff. de his. quibus vt indig. & in. l. 1. nu. 2. de bono. posse. con-
 tra tabu. Bald. in Authen. licet. in fine per textum ibi. C. de natu. lib.
 & in. l. Gallus. §. 1. ff. de libe. & posthum. Authen. qui. mo. effi. sui. §.
 filium. col. 7. l. 8. in fine. titu. 13. par. 6. Alexand. consi. 139. eleganter.
 nu. 3. vol. 1. consi. 150. nu. 6. vol. 2. Caccia. in. l. Si qua illustris. nu. 63.
 C. ad Orfi. Ias. in. §. pœnales. num. 61. insti. de actio. Hippo. in. l. Si-
 quis viduam, num. 16. ff. de quæst. & in. l. circuncidere. §. Seruo. nu.
 7. ff. de sicca. Fran. Mar. decisio. 12. in fine. parte. 1. Casti. in. l. 12. Tau-
 ri. in fine. & Pala. Rubi. in. l. 9. Tauri. Telli. Fernan. in. l. 6. Tauri. nu.
- 27 6. Ratio eapotissima est, quia ius succedendi est reciprocum. Et
 quemadmodum tu potes succedere mihi, & ego tibi. l. lege. 12. ta-
 bularum. C. de legi. hære. l. cõmunium. C. de natu. lib. §. sunt autem.
 insti. de bono. posse. & Ias. in rub. de acqui. posse. ff. num. 21. Vbi affir-
 mat hãc regulã tã affirmatiuẽ quàm negatiuẽ esse verã, nisi in cali-
- 28 bus diuree xpresis. & quia in successione seruetur equalitas. l. si. C.
 cõmu. vtriusq; iudi. l. inter filios. C. fami. hercis. Auth. de nuptijs. §.
 fi. col. 4. & correlatiuorû idem est iudiciũ. Correlatiua dicũtur illa,
- 29 quæ necessario simul requiruntur, & vnum sine alio esse non po-
 test: vt sunt pater & filius. Dominus & seruus, maritus & vxor. em-
 ptor & venditor. l. 1. C. de cupressis. lib. 11. l. fina. C. de indic. vidui.
 tollent. Abb. in cap. cum contingat. num. 6. de iureiuran. statutum
 in vno ex correlatiuis, per consequens in reliquo censetur esse sta-
 tutũ; vt in. d. l. fi. & in. l. 1. ff. de accepti. latẽ Hippo. in. d. §. seruo. nu.
 4. cum sequen.

- 30 ¶ 17. fallit, in casu quem scripsit Bald. in l. Si quando in prin. C. de inoffici. testa. l. Si non speciali. & l. fin. C. de testa. Casti. in l. 5. in prin. Tauri. Videlicet quando filiofamilias concessum fuit priuilegium liberè testandi, nulla relicta parentibus legitima.
- 31 ¶ 18. fallit, in ascendentibus ad secundas nuptias migrantibus, qui in bonis suorum descendendum primi matrimonij nō succedunt. l. fœminæ. §. illud. & l. generaliter. & Auth. ex testamento. C. de secū. nup. Authen. de nup. §. hinc nobis. col. 4. l. fi. titu. 12. par. 4. l. 15. Tauri. Bart. & Pau. in l. de emancipatis. C. de legi. hæred. Idem Pau. in l. parer. C. ad Tertu. Ioannes Nichola. in dict. l. generaliter. num. 17. Deci. consi. 230. proponitur. Boërius decisio. 185. Fran. Mar. decisio. 881. parte. 1. Pala. Rub. in. rub. de dona. inter vi. & vxor. §. 50. num. 35. Telli. Fernan. in l. 6. Tauri. num. 16. vbi optimè distinguit inter successionē ex testamento, & abintestato, cum in successione ex testamento filiorum, etiam si ascendentes ad secundas nuptias transferint, nihilominus tamen suorum descendentium sunt legitimi hæredes, secus in successione abintestato, in qua priuatur successione filij, reseruato vsufructu tantum alijs filijs ex primo matrimonio remanentibus.
- 32 ¶ 19. fallit, in matre luxuriosè viuente, quæ successione sui filij priuatur. Authen. ijsdem pœnis. C. de secun. nupt. Abb. in cap. ex parte de appella. Ioan. de Garo. in rub. de secun. nup. nu. 69. Matthæ. de Afflict. de succe. abintest. 2. arti. principa. in prin. Chassane. in consue. Burgun. §. 6. num. 7. Telli. Fernan. in d. l. 6. Tauri. nu. 21. Vbi affirmat hanc esse conclusionem indubitatam. Ratio est secundum prædictos. nam si ascendentes per transitum ad secundas nuptias successione descendendum ut dictum est priuantur, à fortiori debent priuari luxuriosè viuentes, ne luxuria habeat plus, quàm castitas. l. palam. ff. de ritu nupti. Authen. de non eligē. Secū. nuben. §. Vnum siquidem. & §. cum igitur. col. 1. vbi glos. in dict. §. vnum siquidem. Videretur tenere quod non priuatur mater successione filij, si post annum luctus luxuriosè viuat, & non infra annum. quam glosam ibi Iacobo de Bellouisu. & Ange. ibi sequuntur, & Cor-

- & Corneus in.l.fideicommissum.nu.2.C. de fideicommi. & Ioan. Arletanus in.d.Authen.ijsdem pœnis.nu.17. & Telli.Fernan.in.d.l.6.num.21.in fine.Idemque dicendum est in patre inhonestè viuente, qui successione filij priuetur.Bart.Ange.& Salice.in.l.his solis, C.de reuocan. dona. Matthesy. in dict. articulo.2. principa.Ioann. Arleta.in.d.l.generaliter.nu.15.& 28.Ripa.in.d.l.fœminæ. in prin. Vbi hanc fatetur esse communem opinionem, quod æqualis sit pœna viri, & vxoris luxuriosè viuentium.Cifuentes, in.l.15. Tauri, in fine, & Boë.decisio.180.ex supradicta conclusione.num.2. Telli. Fernan.in.d.l.6.Tauri.num. 22.contra hanc communem opinionem tenet Pinelus, in.l.4.num.19.C.de bonis mater.nonnulis rationibus & fundamentis motus, quibus sufficienter respondet Telli. Fernan.in.d.l.6.Tauri.num.22.
- 36 ¶ 20.fallit, in matre quæ filio pupillo morienti non petijt intra annum tutorem ei nō succedit.l.sciant qui.C.de legi.hære.l.omnē. C.ad Tertu.& in.d.Authen.ijsdem pœnis.§.Sed quemadmodum. insti.ad Tertu.Chassane.in consue.Burgun.rub.7.§.6.nu.7. Mattheæ.de Afflict.in.d.arti.2.principa. Rolandi.Bononien. de success. abintesta.num.12.Vbi quatuor requisita refert, quæ sunt necessaria, vt mater repellatur à successione filij propter tutorem nō petitum.Sylua nuptialis, in verbo. Viduæ nō est nubendum. vbi.11. ampliationes atque.14.fallentias ad hoc scripsit, & Telli. Fernand. in dict.l.6.Tauri.num.28.
- 37 ¶ 21.fallit.Quando filius nascitur mortuus; vel abortiuus, vel viuus, sed statim moritur.l. qui mortui. ff.de verb. signi.l.vxoris abortu.l.quod certum est.C.de posthu.hære.instl.1.16.tit.6.par.6. l.3.titu.6.lib.3. Fori, quod hodiè clariùs & apertiùs decisum est in.l.13.Tauri.
- 38 ¶ 22.fallit, in filio qui natus est ex matrimonio, in quo canonicū erat impedimentum, & pater prædicti impedimenti notitiam habuisset ac malam fidem obtinuisset, propterquam & propter contemptum matrimonij pater repellitur à successione filij. Ita Bart. in.l.auunculo. ff.de condi.sine cau. qui ad id allegat. l. qui in pro-

uicia. §. si. ff. de ritu nupti. nam respectu patris, qui mala fide contraxit matrimonium, filius ei erit illegitimus, quanquā respectu filij & alterius cōiugis ignorātis impedimentū filius est legitimus. c. cum inter. c. ex tenore. qui filij sint legiti. l. 2. tit. 15. par. 4. l. titu. 13. par. 4. & l. 4. tit. 6. lib. 3. Fori. Quam opinionē Bart. sequitur Telli. Fernan. dicens, eam esse veram rationi & æquitati consonā. in. l. 6. Tauri. nu. 7. cum sequen. mea quidem sententia dictam opinionē satis dubiā esse arbitror, quod respectu patris filius cēseatur illegitimus, & respectu ipsius & matris legitimus. nam esset quid mōstruosum, ut pro parte legitimus, & pro parte quis illegitimus sit. l. cum qui. ff. de usu capi. glo. & docentes. in cap. per venerabilē, qui filij sint legiti. & vna eademq; res diuerso iure cōferri non debet. c. cum in tua. de decimis. c. cognouimus. 12. quæst. 2. d. d. l. 6. in. d. l. 6. Fernan. in. d. l. 6. in. d. l. 6.

39 ¶ 23. fallit, in bonis fœdualibus, in quibus ascendentes descendētib[us] non succedunt. cap. 1. in princi. de natu. success. fœd. in vli. fœudo. Vbi Præpositus, & latius Matthæ. de Afflic. in consue. Neapolitan. lib. 3. rub. 24. de successione nobilium in fœudis. num. 28. vbi. num. 30. dubitat an in fœudis antiquis pater succedat filio. & Chassane. in consue. Burgun. rub. 7. §. 6. in glo. Et les enfants. num. 3. cum sequen. vbi ad id notandas declarationes, & fallentias scripsit.

Summarium.

- 1 **V**igintisex discrimina ac differentias in successione ascendentium & descendentium vide.
- 2 Statutum disponens in successione vnius, intelligitur equaliter in successione alterius.
- 3 Quod procedit in statuto tam affirmatiuo, quā negatiuo.
- 4 In quantitate legitimæ etiam est discrimen inter ascendentes & descendentes.
- 5 De iure regio omnia parerum bona, præter quintum, ex testamēto sunt filiorum legitimæ.

- 6 De iure nouissimo regio omnia filiorum bona præter tertium sunt par-
rentum legitima.
- 7 Parentibus legitimam de iure naturali non esse debitam.
- 8 Parentibus legitimam institutionis titulo non esse relinquendam.
- 9 Bart. in sua opinione communiter reprehenditur.
- 10 Parentum legitimam lege consuetudine, statuto in totum tolli.
- 11 Pater, viuentis filio, non dicitur dominus bonorum filij.
- 12 Testamentum in quo pater est heres institutus iuris communis solenni-
tatem requirit.
- 13 Lex. 3. Tauri ius commune corrigit.
- 14 Parentes simul cum fratribus filio mortuo succedunt.
- 15 Leges sexta & septima Tauri iuris communis sunt correctorie.
- 16 Filius duas quartas detrahit, quod secus est in patre.
- 17 Diuersæ sunt exheredationis causæ inter patrem, & filium.
- 18 Casus, si. C. de repu. hære. in ascendentibus locum non habet.
- 19 Legem, cum accutißimi & iura similia ad ascendentes non extendi.
- 20 Inter ascendentes an sit locus collationi.
- 21 Angelus communiter reprehenditur.
- 22 An fructus in Falcidiam sint computandi.
- 23 Ius alendi liberos à iure naturali derivatur.
- 24 Educatio parentum non est de iure naturali.
- 25 Pauper potius à patre, quàm à filio alendus est.
- 26 Ciconiarum filij, parentes senes alunt.
- 27 Filium hereditati paternæ renunciare non posse.
- 28 Quod aliter est in renunciatione à parentibus facta.
- 29 Parentes exheredatos querelam non transmittere.
- 30 Descendentes in locum parentum suorum vocantur.
- 31 Proximior in gradu remotiorem excludit.
- 32 An bona in fraudem legitimæ alienata reuocentur.
- 33 Aliud discrimen est in substitutione exemplari.
- 34 An testamentum in quo pater non est institutus sit ipso iure nullum.
- 35 Filius ad dotandam matrem etiam pauperem non tenetur.
- 36 An filij spurij ad alendos patres spurios sint compellendi.

- 37 *Filius illegitimus beneficium ecclesiasticum paternū habere non potest.*
 38 *Id censetur esse permissum, quod non inuenitur expresse prohibitum.*
 39 *In bonis fœdralibus ascendentes descendantibus non succedunt.*
 40 *Parentes secundum forum municipalem de Sepulveda, & Molina, filijs non succedunt.*
 41 *Effectus suitatis remissiue.*

Cap. trigessimū primū.

- 1 *Isa parentum ex testamento & ab intestato cum. 15. ampliationibus, & 23. limitationibus successionē, Reliquum est, 26. discrimina, & differentias tanquam Sybillæ folia à me collectas, inter successionem filiorū, & successionem parentum referre. In primis omittendum nō est, æqualem esse successionem ascendentium, & descendantium, & regulariter successio ascendentium, & descendantium per omnia ferè æquiparatur, & ad paria iudicatur. l. nam et si parentibus. ff. de inoffi. testa. Authen. de hære. & falc. §. i. colu. i. Auth. cum de appella. cogno. §. illud quoque capitulum. colum. 8. l. 6. Tauri. Ideo statutum disponens in successionē ascendentū intelligitur in successionē descendantium, vt æqualis fiat successio. Quod procedit*
 3 *in statuto negatiuo, seu affirmatiuo. Azo in summa de legi. hære. Bart. in l. fin. nu. 5. C. de his quibus, vt indig. Deci. conf. 311. in prin. Gabri. Palæo. de lib. no. quæst. 39. Hippo. in l. circūcidere. §. Seruo. num. 4. ff. de sicca. Telli. Fernan. in l. 6. Tauri. num. 13.*
 4 ¶ *Quæ regula primo fallit in quantitate. legitima enim filiorum in bonis suorum parentum de iure digestorum, & codicis, est quarta bonorum pars. l. Papinianus. §. quoniam, & §. quarta autem. ff. de inoffi. testa. l. cum quæritur. l. & parentibus. C. eo. titu. & iure Authen. Secundum numerum filiorum legitima augetur, vel diminuitur. Authen. nouissima. C. eo. titu. Authen. de trien. & semi. §. i. colum. 3. l. 17. tit. i. par. 6. & de iure recentiori regio omnia bona parentum præter quintum in successionē ex testamento sunt filiorū legitimæ. l. 9. tit. 5. lib. 3. Fori. l. 7. tit. 12. lib. 3. Fori. Quæ leges hodie*
 sunt

sunt approbatæ per legem. 28. Tauri. Quod aliter est in legitima parentum, quæ de iure authenticorum est tertia pars bonorum filij. Authen. de trien. & semi. §. 1. glof. vbi Bald. & alij. in. d. Authen. nouissima. glo. in. l. Pātonius. ff. Siquis à paren. fue. manu. l. 8. tit. 13. par. 6. ac de iure nouissimo regio omnia filiorum bona, sunt parentum legitime, præter tertium. l. 6. Tauri. de qua latius à me suprà, cap. 3. scriptum est. ex quibus omnibus aperte constat diuersitatem de vtroque iure communi, & regio inter has successiones esse.

¶ 2. differentia est, filijs legitimam esse debitam de iure naturali. l. cum ratio. ff. de bo. damna. l. fin. C. quorum bono. l. scripto hærede in fine. ff. vnde libe. l. fin. §. ipsum autem. C. de bono. quæ libe. cap. Rainuntius, de testa. l. 2. tit. 1. part. 1. l. 2. titu. 19. part. 4. l. 17. tit. 1. part. 6. cum alijs plenius à me suprà cap. 7. relatis. Sed legitima parentum in bonis filiorum non de iure naturali, sed de iure ciuili debetur: vt inquit Bal. in. l. de emancipatis. C. de legi. hæred. & in. l. quamuis, in fine. C. de fideicommi. Bar. in. l. Siquis à liberis. §. parens. ff. de lib. agno. glo. in verb. Padre. in. l. 1. tit. 6. lib. 3. Fori.

¶ 3. differentia est, filijs legitimam institutionis titulo & nõ alio quouis titulo esse relinquendā. Authen. vt cum de appella. cogno. §. illud quoque capitulum. col. 8. glo. & Docto. in dict. authen. nouissima. l. 5. tit. 8. par. 6. & esse communis opinio, vt constat per ea, quæ diffusè à me suprà cap. 8. scripta sunt. Quod secus est in parentum legitima, vt affirmat Bart. in. d. Authen. nouissima. nu. 4. & in. l. Siue libertus. §. excluditur. ff. de iure patro. glo. in. l. 1. §. 1. ff. Siquis à paren. fue. manu. Sed in hoc Bart. communiter reprehenditur, vt affirmant Bald. & Alexand. in. l. 1. C. de bono. posse. contra tabu. & Ias. in dict. Authen. nouissima. num. 37. Barba. in. l. cum acutissimi. num. 51. C. de fideicommi. Xua. in. l. quoniam in prioribus. 16. amplia. C. de inoffi. testa. Pala. Rub. in. l. 6. Tauri. num. 3. & suprà à me latius dictum est. cap. 29. amplia. 9.

¶ 4. differentia est, filiorum legitimam statuto, lege, consuetudineue tolli non posse. Dinus in regu. indultum. de regu. iur. lib. 6. Bar. in. l. titio centum. §. titio genero, nu. 6. ff. de condi. & demõ-

stra.

stra Abb. in cap. fin. num. 23. de consue. communio[n]em opinionem esse affirmat Ias. in d. Auth. nouissima. nu. 56. Pala. Rub. in. c. per ve-
stras. §. 4. num. 3. fol. 87. de dona. inter vi. & vxor. quod secus est legi-
tima parentum. Quæ legitima lege, consuetudine, vel statuto in to-
tum tollitur. Bal. in. l. i. §. ius naturale. ff. de iusti. & iure. Ang. confi.
103. hanc affirmat esse communem opinionem. Corne. confi. 107.
hac consultatione. in princi. volum. 2. pro qua assertionem communi
est. d. l. 6. Tauri, quæ forū municipale[m] de Sepulveda excludentē
ascendentes à successione descendentium expresse approbat.

11 ¶ 5. differentia est, quod filius in vita patris dicitur dominus re-
rum patris. l. in suis. ff. de libe. & posthu. §. Sui. insti. de hære. quali.
& diffel. l. 21. titu. 3. par. 6. Bart. in rub. num. 5. ff. de peculio. Vnde in-
quid glo. & ibi. Archi. in. c. fi. 24. quæst. 1. Bald. & Ias. in. d. l. in suis.
nu. 9. quod filius regis, viuente, patre vocatur Rex, & filius Comi-
mitis eo viuente dicitur Comes. Sed pater nō dicitur dominus bo-
norum filiorum, vt inquit expresse Bald. in. l. fin. num. 5. C. de pact.
est. l. nam et si parentibus. ff. de inoffi. testa.

12 ¶ 6. differentia est, testamentum, in quo filij hæredes sunt insti-
tuti cum solennitate duorum tantum testium esse validū. l. hac cō-
sultissima. §. ex imperfecto. C. de testa. l. fin. C. fami. hercis. l. 7. titu.
x. par. 6. Quod secus est in testamentis à filiis factis, in quibus co-
sum patres hæredes sunt scripti. Quod solennitas septem testium
in eis est necessaria, vt in dict. l. hac consultissima. §. Siquis autem.
Vbi Bald. in princ. idem & Salice. in dict. l. fin. Idem Bald. in. l. Si
qua illustri. num. 7. C. ad Orfi. Ias. in dict. §. ex imperfecto. num. 4.
& in. d. Authen. nouissima. nu. 40. Idem Ias. in. l. Si qua mulier. nu.
34. C. de sacrosan. eccle. & in. l. Si emancipati. num. 27. C. de col. &
in. l. filium quem habentē. nu. 9. C. fami. hercis. Xua. in dict. l. Quo-
niam in prioribus. amplia. 16. num. 6. Sed hodie quoad prædictam

13 solennitatem nullum est in testamento inter liberos, & extraneos,
discrimen. per. l. 3. Tauri.

14 ¶ 7. differentia est, quo ad successione[m] descēdentium soli libe-
ri, & nō collaterales, nullaq; interposita persona admittūtur. Auth.
de hære.

de hære. abintesta. veni. §. 1. col. 9. Authē. In successione. C. de suis, & legi. lib. l. inter cætera. ff. de libe. & posthum. l. 3. titu. 13. part. 6. l. 53. titu. 6. par. 1. Quod longe aliter est quando agitur de successione descendantium, quod de iure communi parentes simul cum fratribus & sororibus filij mortui succedunt. Authen. defuncto. C. ad Tertu. & in d. Auth. de hære. abintesta. veni. §. consequens. l. 4. titu. 13. par. 6. l. 6. titu. 6. lib. 3. Fori. Quæ omnia de iure recentiori regio sunt correctæ per. l. 6. & 7. Tauri.

- 15 ¶ 8. differentia est, quod filius fideicommisso grauatus ultra suā legitimam quartam Trebellianicam detrahere potest, cap. Rainuntius. in fine. Vbi glos. in verbo. legitimam. de testa. glos. in verbo. Trebellianicæ, in cap. Si pater eodem titu. lib. 6. Bald. & Ange. in. l. Papinianus. §. meminisse. ff. de inoffici. testa. Idem Bald. in dict. l. filium quem habentem. num. 27. & in l. quanquam in princ. C. ad. l. falci. dicēs, quod filius legitimā detrahit, vt ius. Et Trebellianicam, vt quilibet alius extraneus hæres. Ias. in Authen. res quæ. nu. 3. C. commun. de lega. Vbi tripliciter id limitat. Idem Ias. in dict. l. filium quem habentem. num. 9. in fine. Vbi hanc testatur esse communem opinionem. Sed pater alijque ascendentes vnā tantum partem detrahunt. Bald. in l. Si à milite. §. fin. ff. de testa. sequitur Ias. in dict. l. filium quem habentem. nu. 9. & in d. l. Si qua mulier. num. 35. & in dict. Authen. nouissima. num. 39. & in l. qui se patris. num. 62. C. vnde lib. Alexand. in l. in ratione. §. quod vulgo. ff. ad. l. Falci. Xua. in d. l. Quoniam in prioribus. 16. amplia. nu. 6. contra Cuma. & Ange. in d. l. si à milite. §. fin.

- 17 ¶ 9. differentia est, filios propter. 14. causas à iure expressas, à parētibus iustè exhæredari posse. Auth. vt cum de Appella. cogno. §. causas autem iustas, col. 8. Auth. non licet. C. de lib. præte. vel exhære. glos. fi. in. §. fi. insti. de inoff. testa. glo. magna, in c. Quintauallis. de iureiu. l. 4. §. 5. & 6. tit. 7. par. 6. Sed parētes propter. 7. tantū causar à filiis exhæredantur. Authē. vt cum de appella. cogno. §. & hoc quidem. col. 8. Authē. in testato. C. ad Tertu. glo. in d. Authen. nō licet, alia in d. §. fin. insti. de inoffi. testa. l. 11. titu. 7. par. 6.

¶ 10. disse.

- 18 ¶ 10. differentia est in casu. l. fi. C. de repudi. hæred. Secundū Bald. ibi. nu. 5. dicentem, decisionem illius legis locū non habere in ascendentibus repudiantibus, quod secus est in filiis: quibus delata est hæreditas, quod intra annum est locus pœnitentiæ secundum distinctionem prædictæ legis finalis. Idem tenet ipsemet Bald. in. l. non iustam. in fine. C. ad Trebe. Sequitur Xua. in dict. l. Quoniā in prioribus. 16. ampli. num. 6.
- 19 ¶ 11. differentia est, quod quando filij sunt à parentibus grauati, vt post mortem alicui hæreditatem restituāt, intelligūtur grauati, etiam si id non exprimatur, si sine filiis decesserint. Quia non est verisimile testatorem voluisse alienas successiones proprijs antepondere. l. cum auus. ff. de condi. & demonst. l. cum acutissimi. C. de fideicommi. l. generaliter. §. cum autem. C. de insti. & substi. sub cōdi. fac. l. 10. titu. 4. par. 6. quod aliter est in parentibus à filiis institutis, vt post mortem, parentes alicui restituant hæreditatem. glo. in. l. ex facto. §. Siquis rogatus, in primo. ff. ad Trebe. Bart. in. d. l. cum auus. nu. 2. vbi Ioan. de Imola. & Socin. num. 7. Fulgo. in dict. §. cum autem. Alexā. in. d. §. Siquis rogatus. glo. in. l. 10. titu. 4. par. 6. hanc fatetur esse communem opinionem Barba. in dict. l. cum acutissimi. nu. 45. Quamuis ipse nitatur tenere contra communem, quam communem sequitur Xuarez in dict. l. Quoniam in prioribus. 16. ampli. num. 4.
- 20 ¶ 12. differentia est, collationem locum habere in successione filiorum. Videlicet quando inter se filij succedunt. Authen. ex testamento. C. de col. l. filia dotem. C. eo. titu. l. 4. & 5. titu. 15. par. 6. l. 29. Tauri. Sed quando parentes filijs succedūt, inter eos collationi locus non est. Bald. in. l. Si emancipati. num. 3. C. de colla. & in rub. in fine. C. eo. titu. & in. l. quoniam nouella. num. 4. C. de inoffi. testa. Pau. Roma. Alexan. & communiter alij in. d. l. Si emancipati. Ias. in dict. Authen. nouissima. num. 41. & in Authen. Siqua mulier, num. 39. C. de sacrosan. eccle. & in. l. filium quem habentem. num. 10. C. fami. hercis. Xua. in. d. l. Quoniā in prioribus. nu. 7. & ista est cōmunis opinio cōtra Ang. in. l. vt liberis. in fine. C. de colla. Qui cōmuni
- 21 ter re-

ter reprehenditur secundum Alexan. & alios superius relatos.

22 ¶ 13. differentia est, quod filij in Falcidiam seu Trebellianicam fructus non computant. l. iubemus. C. ad Treb. l. Scimus. in fine. C. de inoffi. testa. l. quod de bonis. §. quod auus. ff. ad l. Fal. glo. 1. in l. in fideicommissariâ. ff. ad Treb. Quod secus est in parentibus. Bart. in l. filius familias in fine. Quem ibi Ang. & vterque Imola secuntur. ff. ad l. Falci. Alex. in d. l. in fideicommissariam. Ias. in l. qui si patris. in fine. C. vnde lib. Barba. in d. cum acutissimi. num. 44. Xua. in d. l. quoniam in prioribus. 16. ampli. num. 5.

23 ¶ 14. differentia est, quoad alimenta, ius enim alendi filios à iure naturali deriuatur. l. 1. §. ius naturale. ff. de iusti. & iur. in prin. insti. eo. tit. l. Scripto hærede. ff. vnde lib. l. eas obligationes. ff. de cap. di-

24 mi. l. 2. titu. 7. par. 2. Educatio verò parentum non est de iure naturali. Bar. in l. Siquis à liberis. §. parens. ff. de lib. agno. Bald. in l. de emancipatis. C. de legi. hære. Roma. confi. 32. incip. visa municipali. Deci. in l. Iura sanguinis. in fine. Gabri. Palæo. de lib. nothis. cap. 46.

25 Vnde si aliquis pauper patrem & filium habet diuites, potius à patre, quàm à filio est alendus. Barto. in l. nam quemadmodum. de lib. agno. Petrus de Rauen. in alphabeto aureo. in verbo. alimenta, colum. 4. & olim lege Solonis sancitum erat, filium nō debere patri alimenta, neque alia vitæ necessaria, si à patre nullam viuendi artem filius accepisset. refert. Ias. in l. quidam cum filium. num. 33. ff. de verbo. obligatio. Fortun. Garcia. in l. 1. §. ius naturale. num. 105. ff. de iusti. & iur. Ratio huius differētiae est, quia educatio circa parentes alijs animalibus non conuenit, quemadmodum educatio erga filios. Plinius verò in lib. 10. de naturali historia, cap. 23.

26 refert, quod Ciconiarum filij parentes senes alunt, & eos inter omnia animalia cognoscunt, & volandi impotentes humeris suis gestant.

27 ¶ 15. differentia est, filium hæreditati paternæ renunciare non posse. l. Si quando. §. illud. C. de inoffi. testa. l. pactū dotali. C. de colla. cap. quamuis pactum. de pact. lib. 6. Pater verò hæreditati filij optimè renunciare poterit. l. 1. §. Si vel parens. ff. Siquis à paren.

- fue.manu.glo.magna.in.d.l.pactum.dotali.glo.in verbo.lex.ciuilis.
in.d.c.quamuis pactum.Bald.in.l.quamuis.in fine.C.de fideicom-
mis.Paulus.Castren.in.l.2.in prin.& in.l.in ratione.ff.ad.l.falcid.Et
28 hanc arbitror esse veram opinionem, contra quam consuluit Xuar.
vt ipse affirmat in, dict.l. quoniam in prioribus, in.16. amplia. num.
3.& 10.
- 29 ¶ 16. differentia est, filios iniuste exhæredatos querelam nõ præ-
paratam transmittere.l. si pater.in.1.l.scimus, in fine.l. si quis filium.
C.de inoffi.testa.glo.& Docto.in.l.cùm mota.C.de transa. Sed pa-
rentes exhæredati querelam ad suos non transmittunt. Et affirmat
Ange.in.l.nam ex his.ff.de inoffi.testa.Ias.in.d.l. si quis filium. Xua.
in.d.amplia.16.num.8.Casti.in.l.24.Tauri. Bernardiez de Luco, in
regu.635.incip.querela etiam non præparata.limi.2.
- 30 ¶ 17. differentia est, quòd filij, seu nepotes, & alij descendentes
ad hæreditatem suorum ascendentium in locum suorum parentum
per repræsentationem vocantur. l. sed etsi conditioni. §. nepotes.
ff.de hæred.institu.l.1.§.sciendum.ff. de suis & legi.hæred.l.2.C. de
legi.hære. §. cum filius. §. fina. de hæred.quæ abintest.defe.l.2. & 3.
tit.13.par.6.l.9.tit.5.lib.3.fori.l.1.& 7.tit.6.eodem lib.3.fori.
Sed patres & alij ascendentes in successione descendentium se-
cundum gradus proximitatem succedunt, nulla habita repræsen-
tatione. Ideo pater excludit auum maternum, & auus proauum.
- 31 Itaque proximior in gradu remotiorem excludit. Authen.defuncto.
vbi glo.in verbo.gradus.Authen.de hæredi.abintest.veni.§. conse-
quens.colla.9.l.4.tit.13.part.6.Alexan.in consi.80.vol.1.& in cõsi.
115. circa dubitationem.in prin.vol.2. Matthesy. de successi. abin-
test.2.arti.principa.num.4.Cassane,in consue.Burgun.rub.7. §.6.
num.8.Rolandi.Bononiensis de succes.abintesta.num.8.& 9.
Tellius Fernan.in.l.6.Tauri.num.16.Et ibi Gome.num.5.& Xua.
in dict.amplia.16.nu.6.in fine.
- 32 ¶ 18. differentia est, quòd filius bona à patre in fraudem alienata
vsque ad suam legitimam reuocat.Bar.in.l.non vsque,& in.l.hære-
ditarium,ff. si quis à parent.fue.manu.Abb.in.c.Rainuntius.num.

num. 23. de testa. Ias. in. l. qui se patris. num. 62. C. vnde lib. & in. l. ait Prætor. §. sed et si quis iureiurando. in princ. ff. de iureiu. & in. l. filium quem habentem. num. 9. C. famil. hercif. & in Authen. nouissima. num. 40. C. de inoffi. testa. Cepola cau. 22. incip. pater volens. Alexan. consi. 47. circa primum. vol. 1. Deci. consi. 237. viso casu. num. 7. Soci. regu. & tres follentias in hoc scripsit, in regu. 350. incip. pater. Ioan. Nicola. in. l. generaliter. nu. 226. C. de secun. nup. Pau. de Monte pico in Authen. præterea. nu. 36. C. vnde vir & vxor. sed pater bona à filio alienata etiam in fraudem minimè vsq; ad suā legitimam reuocat. Bar. in. d. l. non vsque. per tex. ibi Ias. in. d. l. filiū quem habentem. num. 9. & in. d. Authen. nouissima. num. 40. & in. l. qui se patris. num. 62. C. vnde lib. Barba. in. l. cum acutissimi. nu. 47. C. de fideicommi. Xua. in. d. amplia. 16. num. 9. vbi latius de hac re scripsit.

¶ 19. differentia est, in substitutione exemplari, quæ sit à patre
 33 filio mente capto, & non contra. l. ex facto. ff. de vulga. & pupi. substi. l. humanitatis. C. de impub. & alijs substitu. §. qua ratione. instit. de pupil. substitu. l. 11. titu. 5. part. 6. hanc in specie differentiam scripsit Bald. in. dict. l. humanitatis. nu. 42. & Bart. in. d. l. ex facto. num. 8. vbi Alexand. num. 30. hanc esse communem opinionem affirmat.

¶ 20. differentia est, testamentum in quo filius est præteritus, &
 34 non institutus, vel nominatim exheredatus, nullum ipso iure esse. l. vnica. §. si ff. si tabulæ testa. nullæ exta. l. fina. ff. de lib. & posthu. & in princ. insti. de exhære. libe. Quod aliter in præteritione patris est dicendum: quamuis querela, & cōtra tabulandi remedium patri cōpetat. l. filio quæ. §. r. ff. de inoffi. testa. l. illud. §. ad testamentum. ff. de bono. posse. contra tabu. Soci. in. l. cum laus. nu. 7. ff. de condi. & demonstra. Ratio est, quia non ita hæreditas ascendentibus sicut descendentibus est debita.

¶ 21. differentia est, quod filius ad dotandam matrem etiam pauperem ad secundum matrimonium transeūtem compellendus non est. Baldus in. l. in fine. C. de inofficio. doti. & in. l. qui liberos. ff.

de ri. nup. & in. l. i. §. præterea. ff. de tute. Ias. in. §. fuerat. num. 121. insti. de actio. Guilerm. Bene. in cap. Rainūtius, verbo. dotē quam ei dederat. num. 70. de testa. hanc esse communem opinionem affirmat & eius rationem refert Tiraquell. in. ll. connubialibus. lege. 2. num. 6. quod longē aliter est in parentibus, qui ad dotandas filias compelluntur. l. qui liberos. ff. de ritu nup. l. dotem dedit. de colla. bono. l. fin. C. de dotis promi. l. 8. & 9. titu. ii. par. 4. & superius à me cap. 5. latius dictum est.

36 ¶ 22. differentia est, in casu quem scripsit Ludo. à Sardis, de natu. lib. rub. de obligatione inter patrem & filiū. nu. 4. dicens, quod ad alendos patres spurios filij spurij non sunt compellendi. Idem tenuit Anto. Capi. decisio. 164. in causa Ioānis. in fine, dicens non esse eandem rationem in alendis parentibus, quæ est in alendis liberis spurijs. & quia id in iure non reperitur expressum, & quod in educatione filiorum spuriorum statutum fuit, vt latius supra cap. 21. à me dictum est, extendendum ad educationem parentum minimè est. Quod sanè nimis durum esse arbitror, nisi prædicta conclusio in nefarijs, & incestuosis filijs intelligatur.

37 ¶ 23. differentia est, quod filius illegitimus beneficium sui patris absq; legitima dispensatione habere non poterit. c. præsentium. c. ex transmissa. c. Michaël. de filijs presby. per rationes à me plenius supra cap. 20. num. 109. relatas, sed pater beneficium sui filij citra dispensationem habere poterit, vt concludit Petrus Reb. in praxi benefici. titu. de dispensatione super defect. nata. nu. 29. dicens, quod ob id permittitur, quia non inuenitur expresse prohibitum, & cū sit id odiosum, iuxta notissimā iuris regulā restringendū est.

39 ¶ 24. differentia est, in bonis fœudalibus, in quibus ascendentes descendentes non succedunt. c. 1. in prin. de natu. succe. fœud. in vñ. fœu. Chassane. in consue. Burgun. rub. 7. §. 6. Matthæ. de Afflic. in consue. Neapoli. lib. 3. rub. 24. num. 28.

40 ¶ 25. differētia est, in bonis, quæ secundū vñsum & consuetudinē municipale fori de Sepulveda & de Molina ad truncū & radicē redeunt, vt plenissimè à me supra cap. 30. expositum est.

¶ 26. diffe-

- 41 ¶ 26. differentia est, quod ad omnes effectus suitatis, de quibus in. l. si emancipati. C. de colla. & in. l. apud hostes. C. de suis & legi. lib. & in. l. vnica. C. de ijs qui ante aper. tab. pro vt latissimè supra. cap. 4. à me scriptum est.

Summarium.

- 1 **E** succensione collateralium.
- 2 **D** Ascendentibus, & descendantibus non existentibus extranei & penitus ignoti heredes possunt institui, & nu. 3.
- 4 Qui extraneos heredes instituit, omiſſis consanguineis indigentibus, peccat mortaliter.
- 5 Potius consanguineis, quàm extraneis subueniendum est.
- 6 Fratrem pauperem frater tenetur alere.
- 7 Clericus de redditibus ecclesie dotare sororem tenetur.
- 8 Consanguinei in gradu proximiores ad hereditatem consanguineorum vocantur.
- 9 Nullum agnationis & cognationis est discrimen.
- 10 Proximior in gradu remotiorem excludit.
- 11 Consanguineis simpliciter institutis, censentur instituti ij, qui gradu proximiores sunt.
- 12 De causa & opulenta hereditate Cordubensi.
- 13 Testator videtur id velle quod lex disponit.
- 14 Proximiores in gradu dicuntur respectu testatoris.
- 15 Verba dubia potius ad testatorem quàm ad heredem sunt referenda.
- 16 Testator maiorem dilectionem erga proximiores censetur habere.
- 17 Quomodo filij duorum fratrum inter se ab intestato succedant.
- 18 Opinio contraria refertur.
- 19 Tot sunt partes in succensione, quot sunt personæ succedentes.
- 20 Lex. 9. Tauri ius commune non corrigit.
- 21 Antonius Gomezius sua opinione fuit deceptus, ideo meritò reprehenditur.
- 22 Quando proximitas gradus non attenditur.

- 23 Consanguinei vsque decimum gradum inclusive admittuntur.
 24 Verus sensus ad l. 6. titu. 13. par. 6.
 25 Consanguinei vsque ad centesimum ac millesimum gradum ad successio[n]em regni vel Maioratus admittuntur.
 26 De computatione graduum.

Cap. trigessimu[m] secundu[m].

- 1 **R**o nostri instituti complemento successio collaterallium, seu consanguineoru[m] explicanda est, ex testamento ascendentibus, ac descendentibus non existentibus extranei, & penitus ignoti institui possunt, & consanguinei seu collaterales præteriti & cum causa, vel sine ea exheredari, si exheredationis nomē hoc habere meretur. l. extraneum. C. de hære. insti. l. fratres. C. de inoffi. testa. l. 12. titu. 7. par. 6. l. 2. & 3. tit. 8. par. 6. de quadam tamē æquitate nimis graue esse videtur, bona venientibus ab intestato auferri: vt inquit. l. fi. C. de testa. mili. Quam ad hoc allegat Bald. in J. humanitatis. nu. 7. C. de impub. & alijs subfisti. & in l. fi. per tex. ibi. C. quo. bono. Vbi inquit, quod non stantibus ascendentibus, neq; descendentibus successio consanguineis est quasi debita de iure naturali. glos. in verbo. debita. in l. fi. C. de codi. latē. Fortu. Garci. in l. Gallus. §. idē credendū. ff. de libe. & posthu. & legitur in lib. numeroru[m]. cap. 27. Dabitur hæreditas ijs, qui
 4 proximi sunt. Vnde meritō inquit Ioā. Faber. in §. 1. in fine insti. de hære. quæ ab intest. defe. allegādo textū in c. si quis reliquerit. 30. dis. Quod qui instituit extraneos hæredes, omisis cōsanguineis indigentibus, facit cōtra officiū pietatis, & mortaliter peccat. & Petrus Ancha. in regu. possessor. quæst. 1. de reg. iu. lib. 6. Quod qui moriēs relinquit fratres, vel consanguineos indigentes & extraneū diuitē heredē instituit, institutus bona consciētia hereditatē nō possider. glos. in l. 13. titu. 6. lib. 3. Fori. Pala. Rub. in l. 7. Tauri, in fine. Potius enim cōsanguineis, quā extraneis subueniendū est. c. 1. Vbi Abb. nu. 4. de cohabi. cleri. & muli. & in c. Vt super. in fine. de rebus eccle. nō alie. c. nō satis. 86. dis. c. quiescamus. vbi glo. 42. dis. S. Thom.

2. 2. q. 32. art. 9. hinc est, quod frater cōpellendus est alere fratrem, seu sororē inopē etiā vterinā. tex. sing. vbi glo. fi. & Bal. ibi. in. l. qui filium. ff. vbi pupi. edu. debe. glo. in verbo. iustē. in. l. si quis à liberis. §. idem scripsit. ff. de lib. agno. glo. in. l. i. C. eo. tit. glo. fi. in. l. nō omni. C. de adminis. tuto. glo. in verbo, alio patre. in. l. cū plures §. cū tutor. ff. eo. tit. l. i. §. i. ff. de tute. & ratio. distra. ibi, matri aut sorori, quæ aliter se tueri non possunt. l. quamuis. ff. solu. matri. ibi, aut fratribus, aut parentibus consulere. l. 8. tit. 16. par. 6. Bal. in. l. fi. nu. 7. C. dotis promi. & in Authē. res quæ. nu. 18. C. commu. de lega. Bart. in l. quælitū. ff. vbi pupi. edu. debe. & in rub. procemij. ff. vete. nu. 14. & in tracta. de ali. nu. 15. Ias. in. d. Auth. res quæ. nu. 10. & in. l. i. nu. 29. ff. solu. matri. & in. §. fuerat. nu. 105. inst. de actio. Ancha. consi. 434. ex narratis. nu. 3. Soci. cōsi. 57. nu. 4. Xua. in. d. l. quoniā in prioribus limitatio. 2. Pala. Rub. in. c. per vestras. §. 20. nu. 6. in fine. fol. 92. de dona. inter vi. & vxō. vbi allegat Antoni. de Bu. & Abb. quod frater clericus de redbus etiā ecclesiæ sororē dotare tenetur, si illa non habet vnde se dotet, quia clericus magis tenetur exercere actū charitatis circa consanguineos & proximos, quā alius. c. relatū. ne clerici, vel monachi. Optimè Steph. Aufre. in aditio. ad cape. Tolo. decisio. 289. in fine.
- 8 ¶ Haftenus dictū est in successione ex testamēto: ab intestato vero ascēdentibus, & descēdētibus deficientibus, collaterales vt puta agnati, vel cognati in gradu proximiores ad hæreditatem suorū consanguineorum vocantur. l. i. l. consanguinitatis. Auth. cessante. Auth. post fratres. C. de legi. hære. l. 2. ff. eo. tit. & in prin. insti. de legi. agna. succe. l. 5. & 6. tit. 13. par. 6. l. 10. tit. 6. lib. 3. fori. nullo habito discrimine agnationis, & cognitionis. in. d. Authen. cessante. in fine.
- 9 Auth. de hære. abintesta. veni. §. nullam. colla. 9. l. fi. C. vnde legi. & in prin. inst. de succ. cog. quod etiā in successione ex testamēto procedit, proximiorē in gradu potiorē esse in successione, & alios remotiores excludere. veluti si auus instituat filiū & nepotē heredes, primo loco censetur vocatus pater, postea verò nepos. l. peto. §. fratre. ff. de lega. secun. l. fin. C. de verbor. signific. d. Authen. post fra-
- 10

- tres. Ias. hanc fatetur esse communem in. l. Gallus. §. quidam rectè. ff. de lib. & posthu. Alex. consi. 14. super quæstione proposita. nu. 4. vol. 4. Ideo si testator simpliciter instituit vel substituit cōsanguineos, intelligūtur instituti consanguinei qui proximiores sunt, & qui abintestato erāt successuri. Bal. in. l. 1. num. 7. per text. ibi. C. de fecū. nup. Ias. in. d. §. quidā rectè. nu. 18. ob id meritō in Senatu Granatēsi super pingui & opulēta hæreditate fuit iudicatū: quod mercator quidā Cordubēsis interrogatus tēpore mortis in testamēto, quos hæredes habere voluisset, dixit, quod fratres suos, & testatoris erant fratres vtrinque coniuncti, & alij fratres vterini tantum. Fratres vtrinque coniunctos hæredes esse, & non vterinos. Vt affirmat Telli. Fernan. in. l. 8. in fine Tauri, quia testator videtur id vel-
13 le, quod. l. disponit. l. cum quidam. §. quemadmodum. de verbo. signi. Bald. in. l. precibus. nu. 44. C. de impub. & alijs substitu. & in. l. quidam elogio. num. 3. in fine. C. de iure delib. Alex. consi. 55. nu. 17. vol. 4. Deci. con. 133. in effectu queritur. nu. 4. vbi ad id allegat Pau. Castren. in Authē. defuncto. C. ad Tertu. & quia in dubio testator
14 præsumitur disponere secundum quod ius disponit, vt inquit Bal. in. l. 2. C. de condi. inser. & optimè Deci. in dict. consi. 153. nu. 4. & hæc proximitas consideratur respectu testatoris & non respectu hæredis. Veluti, si quispiam in suo testamento dixerit, deficiente prole legitima, vel in alio casu, bona vel Maioricatus ad hæredes, vel consanguineos perueniant, id intelligendum est de proximioribus testatoris, & non hæredis. glo. est singu. quam pluries in praxi vidi, in. l. ex facto, in verbo, sua, ibi, id est rogantis. ff. ad Trebe. Bart. in. l. cum in testamento. per text. ibi. ff. de auro, & argento legato. Ioan. de Imola. in. d. l. ex facto. Ripa. in. l. filijsfamilias. §. Diui. num. 31. ff. de lega. pri. Ias. in. l. si pecuniam. in fine. ff. Si cer. peta. Ale xād. consi. 56. consideratis in prin. vol. 1. & cōsi. 23. col. 1. vol. 2. Hipp. Sing. 21. Couarru. in quæst. practi. cap. fin. num. 4. Telli. Fernan. in. l. 27. Tauri. num. 7. Idem dicendum est, quando verba dubia referri
15 possunt ad testatorem & ad hæredem, potius referenda sunt ad testatorem, quàm ad hæredem. Bart. in. d. l. ex facto. & Ias. in dict. l. Si pecu-

- pecuniam. Ratio omnium prædictorum esse poterit, quia maiorẽ dilectionem & affectionẽ præsumitur defunctus circa proximiores, quàm erga remotiores habere. l. hæredes mei. §. si. ff. ad Treb. l. 3. §. si duo. ff. de legi. tuto. §. Si plures. insti. de legi. agna. tute. quæ regula locũ nõ habet, quãdo datur in successione repræsentatio & vnus in locũ alterius succedit, vt puta in fratribus legitimis & naturalibus vtrinq; coniunctis, quãdo filij fratris præmortui ad hereditatẽ patris simul cum patruo superstite in stirpes, & non in capita vocatur, & eã portionẽ habebũr, quã eorũ pater si viueret habiturus fuisset. Auth. cessante. Vbi glo. Bar. & alij. C. d. legi. hære. Auth. de hære. abintest. veni. §. reliquũ. colla. 9. & in. d. Auth. post fratres. l. 5. tit. 13. par. 6. l. 8. Tauri. Ratio est, propter repræsentationem, & quia in locũ & personã sui patris succedũt, ideo eodẽ iure vtuntur l. 1. §. Siquis percepto fundo. ff. ad Trebel. l. qui in ius. ff. de regu. iu.
- [17] Idemq; de iure cõmuni dicendũ est, quãdo filij duorũ, vel triũ fratrum inter se abintestato succedũt, q̃ in stirpes & nõ in capita succedant. glo. Bar. & Ang. & cõmuniter alij, in. d. Authen. cessante. Idem Bar. in. l. 1. §. interdũ. in fine. ff. si pars hære. petat. & in. l. post consanguineos. §. hæreditas. ff. de suis & legi. hære. Auth. de hære. abintest. veniẽ. §. reliquũ. Vbi Ang. Colla. 9. Dinus de succe. abintesta. nu. 5. Matthesy. de succe. abintest. art. 3. principa. nu. 12. Rolã. Bononien. de succe. abintesta. nu. 17. Guido. Papæ, decisio. 134. incip. Sed qualiter, vbi inquit ita fuisse iudicatum, hãc affirmat esse communem opinionem. Alex. consi. 29. perspectis, num. 2. volum. 5. & consi. 55. vol. 4. num. 5. Chassane. consi. 47. num. 29. Boeri. in quodam consilio posito post lecturam Dini, de regu. iu. lib. 6. est glo. in verbo. vt puta & alia. in verb. hæreditatis. & alia in verbo. vendicationem, in l. 1. §. fin. ff. si pars hære. petat. glos. in verbo. si autem, in dict. Authen. de hæredi. abintesta. veni. §. Si igitur.
- 18 ¶ Contrariam verò sententiam, quod filij fratrum inter se succedant in capita, & non in stirpes, tenuit glos. in verb. superstites. in. §. hoc etiam. insti. de legi. agna. succe. Bald. in. d. Authen. cessante. nu. 2. Vbi Sali. & Ange. in. §. cum filius. insti. de hære. quæ abintest. de-

- fe. & hanc opinionem approbat. l. 15. tit. 13. par. 6. & l. 13. tit. 6. lib. 3. Fori. Ratio est, quia omnes in pari sunt gradu, eodemque gradu à defuncto distant, meritò inter eos æqualis seruatur succcessio. l. 2. §. hæreditas. ff. de suis & legi. hære. l. consanguinitatis. C. eo. tit. Authen. de hære. abintest. vini. §. Si verò neq; fratres. colla. 9. §. Si plures, insti. de legi. agna. succe. Ideo tot erunt partes in succcessione, quot sunt personæ succedentes, & vnusquisq; succedit ex persona sua, & nulla datur inter eos representatio. Anto. verò Gome. cū sit suapte natura nouitatis amator, tenuit in. l. 8. nu. 10. Tauri, prædictam legem. 8. corrigere hanc opinionem, & dictā, l. 15. tit. 13. par. 6. Quam opinionem nimis erroneam & falsam esse censeo, quia prædicta. l. 8. Tauri tantū loquitur in succcessione patruorū, quod cōsobrini succedāt cum patruo superstite in stirpes, & nō in capita, cū sint in dispari gradu. Quo casu datur representatio vltioribus cum proximioribus. Sed quādo succcessio est inter eosdē eiusdem gradus, vt in nostro casu, nihil prorsus de hoc disponit. d. l. 8.
- 20 Tauri. Ideo ius cōmune seruandū est. & Anto. Gome. reprehendi meretur, vt eum meritò reprehēdit Telli. Fernā. in. l. 8. Tauri. nu. 3.
- 22 ¶ Sed quando nepotes, pronepotes, alijvè descendentes ad hæreditatē aui, vel aliorū ascendentiū cum patruis concurrūt propter representationē proximitas gradus nō attenditur. l. vt in testato. C. de suis & legi. hære. l. 2. & 3. C. de suis & legi. lib. & in. d. §. cum filius. l. 3. tit. 13. par. 6. l. 7. tit. 6. lib. 3. Fori. & quādo agitur de succcessione patruī, non consideratur proximitas graduum, sed repræsentatio. Ideo consobrini in locū suorū parentū succedūt. d. Authen. post fratres. Vbi Bart. Bald. & Salice. Ang. in. d. §. reliquū. Ias. in. l. is pōtest. nu. 53. ff. de acqui. hære. Alex. confi. 44. videtur prima facie. nu. 15. vol. 5. Deci. cōfi. 1. & confi. 217. in casu proposito: nu. 2. & cōfi. 484. æquitate. num. 7. & confi. 527. in ciuitate Rauennæ. num. 9. & confi. 553. in ciuitate Lucana. in princi. Vbi plures rationes & iura ad id allegat; denique quando agitur de succcessione ascendentiū, & de succcessione patruī, in his duobus tātum casibus datur representatio, & non in alijs, vt concludit Deci. in locis superius allegatis, & nulla

- & nulla data representatione, qui proximior est in gradu ex agnatis, seu cognatis potentior est in successione, & alios remotiores excludit, d. l. consanguinitatis. d. Authen. post fratres in. 2. l. 6. tit. 13. par. 6. & nu. cap. 27. habetur, dabitur hæreditas ijs, qui proximiores sunt, & agnati & cognati, nullo inter eos discrimine quoad sexus, habito, vsq; ad decimum gradum inclusivè ab intestato succedūt.
- 23 §. fin. insti. de succe. cognat. §. sunt autem. insti. de bono. posse. Bart. in. l. fin. C. vnde. legi. glos. Abb. & alij, in cap. postremo. de appella. latè Matthæsy. de succe. ab intest. 3. arti. principa. num. 30. l. 6. titu. 13. part. 6. in qua impressorum vitio positū est, hasta el dozeno grado. Et legendum est secundum verum sensum, hasta el dezeno grado. & ita cum iure communi concordat. d. l. partitæ.
- 24 ¶ In successione verò Regni, Ducatus, Baronie, seu Maioricatus etiam si in centesimo vel millesimo gradu consanguinei discent, non ob id ab his successioneibus sunt repellendi, sed admittēdi. Ita egregiè inquit Bald. in cap. 1. §. Capitanei. vers. Item opponitur de fœudo marchie in vsu. fœu. quem ibi in fine sequitur Iaco. Alua. & Ias. in. l. fi. num. 3. C. vnde legi. Deci. consi. 85. diligenter. nu. 3. & 4. Guilier. à Monserrat de succe. regum. num. 39. vbi plenè de hoc Hippo. Singu. 422. incip. agnati. Couarru. lib. 3. resolu. cap. 5. num. 4.
- 26 vers. 5. & gradum computatio qualiter fiat, habetur in. l. iuris Cōsultus. Vbi glos. magna. ff. de gradi. glos. & scri. in. l. fin. C. de successorio edicto. Rolan. Bononien. de succe. ab intest. nu. 22. Matthæsy. de succes. ab intest. 3. arti. principa. num. 32.

Summarium.

- 1 **M**aritus & vxor sibi inuicem ab intestato succedunt exclusio fisco.
- 2 Quotidiana memoria potius sunt committenda.
- 3 Omnia privilegia dotis.
- 4 Vxor soluto matrimonio viginti duo commoda ex bonis mariti consequi potest.

- 5 Vxori sua dos integra restituenda est.
- 6 Dotis causa est summaria, & omni breuitate est terminanda.
- 7 Dotis causa dicitur pia.
- 8 An & quando causa dotis censeatur esse pia.
- 9 Quilibet heres in solidum pro dote ab vxore conueniendus est.
- 10 Doctores contrariam assertionem tenentes.
- 11 Declaratio ad l. cum ab vno. ff. de lega. secun.
- 12 Vxor an propria sua auctoritate dotem capere possit.
- 13 Vxori sumptus & expensæ ad consequendam dotem sunt ministrandæ.
- 14 Idem dicendum est in priuato litigante super re communi.
- 15 Et in paupere litigante aduersus diuitem.
- 16 Medietas lucrorum, quæ constante matrimonio fuerunt acquisita ad vxorem pertinet.
- 17 Maritus & vxor sunt socij diuinæ & humanæ societatis.
- 18 Leonina est societas si lucra inuicem non communicantur.
- 19 Differentia inter ius commune & regium.
- 20 Alphonsus à Montaluo merito reprehenditur.
- 21 Bona potius presumuntur esse mariti, quàm vxoris.
- 22 Lex. 203. styli, est in vsu & obseruantia.
- 23 Declaratio ad quædam iura regia.
- 24 Donare nihil aliud esse, quàm perdere.
- 25 Antonius Gome. maxima cum ratione reprehenditur.
- 26 Quædam concordia ad conciliandas opiniones contrarias.
- 27 Vxor an inter esse rerum dotialium propter moram petere possit.
- 28 Vxor propter dotem non solutam vsuras non lucratur.
- 29 Quod aliter est in marito.
- 30 Mulier indotata à suo contemnitur viro.
- 31 Maritus vxorem expellere potest, si dos sibi promissa non soluatur.
- 32 Vxor fructus rerum dotialium à die soluti matrimonij perceptos consequitur.
- 33 Vxor iuxta forum Valentini dotis augmentum lucratur, vulgo el creix.
- 34 Vxor etiam consequitur arras datas seu promissas.
- 35 Arræ in premium pudicitie & virginittatis conceduntur.

- 36 Discrimina inter arras, & donationes propter nuptias.
- 37 Arrarum promissio est hodie limitata.
- 38 Vxor anulos lucratur.
- 39 An anuli quotidiani tantum ad vxorem pertineant.
- 40 Donationes propter nuptias ad vxorem pertinent.
- 41 Iocalia ad vxorem pertinent.
- 42 Petitio. 101. Mantue Carpentaneæ anno 1534.
- 43 Vxor bona paraphernalia lucratur.
- 44 Quæ dicantur bona paraphernalia.
- 45 An ad vxorem bona aduentitia pertineant.
- 46 Sponsalitia largitas an sit vxoris.
- 47 Vxor etiam consequitur vestes quotidianas.
- 48 Lectum etiam quotidianum vxor consequitur.
- 49 Vxor vestes lugubres petere potest.
- 50 Alenda est vxor ab heredibus viri intra annum luctus.
- 51 Si dos statim restituitur minimè vxor est alenda.
- 52 Vxor lucratur etiam omnes donationes à marito in vita factas.
- 53 Vxor consequitur etiam omnia legata à marito relicta.
- 54 Vxor marito succedit iuxta Athen. præterea. C. vnde vir & vxor.
- 55 Prædia empta ex pecunia dotali vxoris efficiuntur.
- 56 Ventri alimenta sunt præstanda.

Cap. trigesimum tertium.

1 **D**efficientibus agnatis & cognatis vsque ad decimum gradum, maritus & vxor ab intestato inuicem sibi insolitū, fisco excluso, succedunt. l. vnica. ff. vnde vir & vxor. l. i. C. eo. titu. §. aliam. insti. de bono. posse. l. 6. in fine. titu. 13. par. 6. de qua successione quamplurima scripsit Matthæsy. de success. ab intesta. 4. arti. principa. & Nico. de Vbaldis de success. ab intesta. in. 4. parte. Deci. consi. 24. per totum. Segura in. l. cohæredi. §. cum filiæ. nu. 210. ff. de vulga. Casti. in. l. 30. Tauri. Ias. latissimè

latissimè omnium, in. l. i. col. i. & .2. C. vnde vir & vxor. Vbi regulam & septem fallentias in hoc refert. Hæc sanè successio, quod post agnatos & cognatos admittatur vxor, rarò in iudicijs agitur. Ob id opportunè nimis vtile ac necessarium hoc in loco mihi visum fuit omnia referre, quæ soluto matrimonio, mulier ex bonis mariti consequi possit, quæ alibi scripta non reperiuntur. & frequenter ac passim in forensibus cōtrouersijs versantur, meritò tanquā quotidiana silentio relinquenda non sunt, sed memoriæ tradenda, vti inquit Paulus iuriscōsultus in. l. legau. in princip. ff. de libe. leg. 2 ga. hisce verbis. Plenius rogo quæ ad hæc spectant attingas, quotidiana enim sunt. & c. Meum tamen institutum non est, priuilegia dotis enumerare, quæ scripsit Specu. in tit. de dote post diuortium restituen. glo. Bar. Bal. Pau. & vterque Imola in. l. i. ff. solut. matri. Bal. & Sali. in rub. C. de priui. dotis. Pala. Rub. in rub. de dona inter vi. & vxor. §. 13. cum sequen. Nicola. Euerar. in locis argumen. de dote ad argumenta. fol. 307. Et Iaco. Butri. de dote. Baptif. de sancto Blasio, in singu. suo tractatu de priuilegijs dotalibus. Et Ioan. Campe. de dote, ac latissimè omnium. Bal. Noue. in tracta. de dote. vbi. 355. priuilegia dotis congesit. Volumus hoc in loco tantum referre, 4 omnia quæ vxor soluto matrimonio ex bonis mariti petere possit, quæ sunt. 22. sequentia.

¶ Primo vxor dotem suam petere potest sibi integram restitui. l. 1. & .2. C. solu. matri. l. iure succursum est. ff. de iure dotium. c. i. de donat. inter vir. & vxorem. l. 23. & .26. & .30. & .31. tit. ii. part. 4. l. 17. Taari. Et quādo dos in rebus immobilibus cōsistit statim vxori est restituenda. Si verò in rebus mobilibus intra annū. l. vnica. §. ex contrario. C. de rei vxor. actio. l. 31. tit. ii. par. 4. l. 3. tit. 2. lib. 3. fori. & 6 causa dotis est summaria, & omni breuitate terminanda, & in ea dilationes & termini debent abbreviari per iudicem. Bar. in. l. i. ff. solu. matri. & in. l. 2. ff. de re iudi. Pala. Rub. in. c. per vestras. i. parte. §. 15. num. 6. de dona inter vir. & vxor. De qua re latè scripsi in meis singularibus, singu. 145. num. ii. cū causa dotis dicatur causa pia. l. cum ijs. §. si mulier. ibi, pietatis causa, ex qua solum repeti non poterit. ff. de

- ff. de condi. in debi. glo. in. §. is quoque. in verbo. cepisset. in sti. quibus mo. re contra. obliga. & alia glo. in verbo. per errorem. in sti. de obliga. quæ ex quasi cōtra. na. l. 35. tit. 14. par. 5. Bar. in. l. si constāte. nu. 42. & 45. ff. solu. matri. & in. l. si ego. in prin. & in. §. 1. ff. de iure do. & in. l. 2. §. Titio. ff. de dona. Quod intelligendū est, quādo dos relinquitur mulieri pauperi pro ea maritanda, quia tunc respectu diuini nominis cōsetur relicta. quod aliter est in alia dote, vel in ea quæ causa amicitia, vel affinitatis relinquitur. tex. in. l. Mela. ibi. pietatis intuitu. ff. de alimen. & ciba. lega. Bal. in. l. post mortem. in fine. C. de fideicom. Bar. vbi plenē Ias. in. d. §. si mulier. in fine. Ludo. Roma. in repe. Auth. similiter. col. 3. C. ad. l. falcidīā. Guilier. Bene. in. d. c. Rainūtius, in verbo. & soboles, quam gestabat in vtero. nu. 5. Pala. Rub. in repe. rub. de dona. inter vi. & vxō. §. 49. & super
- 9 c. per pestrās. §. 12. fol. 90. col. 3. & aduersus quemlibet hāredem in solidum pro sua dote potest mulier agere. Bar. in. l. cū ab vno. in princip. ff. de lega. 2. per text. ibi, allegando Dinum & Cynum idem tenentes, & Alberi. ibi super glo. 3. & Ioan. de Imola. ibi. nota 2. allegando ad id. l. seruo legato. §. si testator. ff. de lega. 1. & Pau. de Cas. in. d. l. cū ab vno. in fine, affirmat hanc opinionem tenere omnes Doctores. & in. l. debitorum post principium. C. de pac. Petrus de Rauena in Alphabeto aureo, fo. 77. col. 2. & Euerar. in Topicis iuris, loco 25.
- 10 ¶ Contrariam verò opinionem tenuit Bal. in. d. l. cū ab vno. in pri. oppo. & in. l. pro hāreditarijs. nu. 6. C. de hāre. actio. vbi reprehendit tenentes contrariam opinionem. pro qua est glof. magna in d. l. pro hāreditarijs. & glo. in verbo. suo iure. alia glo. in verbo. actiones. in. l. vnica. §. videamus. C. de rei. vxō. actio. Et hanc arbitror esse veram & iuridicam opinionem. cui non obstat. d. l. cū ab
- 11 vno, super qua Bar. principaliter fundatur, quia ibi de voluntate testatoris contra vnum hāredem in solidum actum fuit, quod iure fieri potest, per. l. seruo legato. §. si testator. Et ne dentur tot specialitates contra. l. 1. C. de dotis promi. Bar. in. l. repeti. ff. de quæsti. Abb. in. c. 1. nu. 7. C. de conse. optimē Alex. cons. 117. nu. 3. vol. 5.
- Atque

- 13 ¶ Atque vxor propria auctoritate, absque iudicis mandato, res dotales capere potest, dummodo vacua sit possessio. Bald. in l. cum tibi. C. qui potiores in pig. habe. & in l. penultima. in prin. C. de nō nume. pecu. & in l. i. num. 4. C. de seruo pig. dato manu. & in l. penultima. num. 2. C. de pigno. actio. Vbi inquit, quod mortuo marito potest vxor sua propria auctoritate absque aliqua iudicis licentia remanere in detentione domus, quam cum marito viuente habitabat iure familiaritatis, tanquam vxor & eam propria auctoritate potest pro dote sua retinere & possidere. Bald. Noue. sequitur in tracta. de dote. 6. priui. 13. limita. Ias. in. §. Item Seruiana, num. 72. insti. de actio. Soci. consilio. 131. num. 7. volu. 1. Deci. consi. 232. nu. 2. Ias. consi. 85. in fine. vol. 3. optimè Pala. Ru. in. rub. de dona. inter vi. & vxor. §. 59. Xua. in l. 8. tit. de las herencias. lib. 3. Fori.
- 13 ¶ Secundo, potest vxor petere à marito, vel eius hæredibus sumptus & expensas necessarias ad consequendā dōtem, cum vxor nulla alia bona nisi dotalia obtineat. Ita singulariter Alb. affirmat in l. Vbi adhuc. fina. col. vers. sed cuius expensis. C. de iure do. allegādo ad id l. fin. in fine. C. de ordi. cogni. Pro qua conclusione est tex. in l. si instituta. §. de inofficioso. ff. de inoffi. testa. & cap. ex parte. cap. olim. de accusa. De qua re Spe. in titu. de inquisitione. §. fin. Hostien. in summa de accusa. §. 1. Fran. Aret. in. c. Si qui testium. penul. col. de testi. Præpo. in cap. ex parte. num. 11. de sponsa. Casti. in. l. 81. Tauri. in fine. Optimè Pala. Rub. in repe. c. per vestras. i. par. §. 39. fol. 75. 3. & 4. col. de dona. inter vi. & vxor. Vbi concludit, quod idē est quando priuatus litigat super bonis, quæ prætendit esse communia, vel ad se pertinere si aliqua præsumptio est pro ipso, debēt sibi ministrari expensæ litis de illis bonis, vt puta si lata fuit sententia in eius fauorem, à qua fuit appellatum. Et quod idem dicendū est, quando diues litigat cum paupere, quod cogēdus est diues dare expensas necessarias litis pauperi propter eius paupertatem & inopiam, vt ibi latius concludit Pala. Rub.
- 14 ¶ Tercio, vxor lucratur medietatem omnium fructuum, qui durante matrimonio fuerunt acquisiti. c. 2. de dona. inter vi. & vxor.

1. l. tit. 3. de las ganancias. lib. 3. fori. l. 11. tit. 4. de las lauores y particio-
 nes. lib. 3. fori. l. 3. & 4. tit. 4. de las ganancias del marido, e de la mu-
 ger. lib. 5. ordi. l. 203. & 205. Styli. l. 14. & l. 16. & l. 53. in legibus Tau-
 17 ri. Ratio est, quia vxor & maritus sunt socij diuinæ & humanæ so-
 cietatis. l. aduersus. C. de cri. expila. hæredi. l. 1. ff. rerum amo. c. 2. de
 18 sponsa. ibi; instar eorum qui matrimonium contraxerunt, & de na-
 tura societatis est, vt ad inuicem lucra communicentur. aliàs esset
 leonina societas. l. 1. l. communicari. l. si non fuerit. ff. pro socio. Quæ
 sanè conclusio de iure regio procedit, & non de iure communi. nam
 19 bona constante matrimonio acquisita inter virum & vxorem non
 erant diuidenda, vt scripsit Pala. Rub. in repe. rub. de dona. inter vi.
 & vxor. §. 62. nu. 5. quod arbitror esse verum contra opinionem Al-
 20 phonfi de Montaluo, in l. 1. in verbo. de consuno. tit. 3. de las ganan-
 cias. lib. 3. fori. Vbi affirmat prædicta iura regia non esse contraria
 iuri communi, allegando tex. in d. c. 2. de dona. inter. vi. & vxor. Qui
 sanè tex. secundum verum sensum glossæ, & Doctorum, ibi intelli-
 gendus est de consuetudine, & non de iure. Et omnia bona, quæ in
 21 domo mariti, & vxoris simul habitantium reperiuntur, præsumun-
 tur potiùs mariti, quàm vxoris, nisi contrarium probetur. tex. & ibi
 glo. in l. ob maritorum. C. ne vxor pro marito. l. si ego. §. dotis. ff. de
 iure do. l. etiam. C. de dona. inter vi. & vxor. l. Quintus Mutius. ff. eo
 tit. quod quidquid, durante matrimonio acquiritur de bonis mari-
 ti, præsumitur esse quæsitum. De iure verò regio prædicta bona non
 præsumuntur esse mariti, sed communia vxoris & viri, nisi probet
 vnusquisque coniugum sua esse. l. est singula. styli. 203. in ordin. quæ
 22 ita in vsu & practica in iudicijs versatur, vt affirmat glos. in d. l. 1. in
 verbo. de consuno. tit. 3. lib. 3. fori. & Pala. Rub. in d. rub. de dona. in-
 ter vi. & vxor. §. 70. nu. 21. Et quamuis maritus constâte matrimonio
 bona acquisita in eodem matrimonio alienare possit, citra dolum &
 fraudem. l. 4. tit. 4. de las ganancias. lib. 5. ordi. & l. 205. styli, non ta-
 23 men donare poterit quoad medietatem mulieris, quia donare nihil
 aliud est, quàm perdere. l. filius familias. in prin. ff. de dona. l. contra
 iuris ciuilis regulas. §. si filius. ff. de pactis. Et donare non est admi-

- 24 nistrare patrimonium, sed illud dilapidare. l. creditor. §. Lucius. ff. mandati. l. imperator. ff. ad Trebe. ita Bal. confi. 235. lib. 2. Xua. in l. r. titul. 3. de las ganancias. nu. 52. lib. 3. fori. Couarru. in lib. 3. resolutio num cap. 19. nu. 2. Tellius Fernan. in l. 19. Tauri. nu. 3. cum sequen.
- 25 ¶ Contrariam verò opinionem tenuit Anto. Gome. in l. 51. Tauri. num. 73. vbi affirmat maritum posse donare bona acquisita constāte matrimonio, & quod ista est veritas quæ sequenda est in consulendo & iudicando. Cassane. huic opinioni adhæret in cōstitu. Burgun. rub. 4. §. 3. dicens, quòd stante lege, quod bona acquisita constante matrimonio sint cōmunia & alia in super lege existente, qua permissum est marito prædicta bona alienare, quod maritus prædicta bona acquisita possit donare. Idem videtur tenere Nicola. Boerri. in consuetu. Bituricen. tit. des costumes concernens les mariages. §. 2. Quam opinionem erroneam & falsam esse cēseo, per iura & rationes superius relatas. nam prædicta iura regia, in quibus Gome. principaliter fundatur, nō probant suam conclusionem, sed potius contrariam, in his verbis, saluo si se prouare que lo hizo cautelosamente. quia si donare poterat nulla prorsus in donatione adest cautela, cū maritus donando suo iure ex legis permissione vtatur ac ita hanc opinionem contra Gome. & sequaces. vltra doctores superius relatos tenuere Pala. Rub. in rub. de dona. inter vi. & vxor. §. 66. nu. 29. & Didacus de Segura in tracta. de bo. lucra. cōstan. mat. nu. 44. cum sequen. Quæ opinio tenenda est quicquid Gome. & cæteri contrariam opinionem tenentes dixerint, qui in hoc iure optimo merentur reprehendi, nisi eorum conclusio intelligatur, quando in donatione aliqua subest causa; vt puta quia facta fuit benemerito, vel ob aliquam causam per l. vnus. ff. siquid in frau. patro. l. si pater. ff. quæ in frau. credi.
- 27 ¶ Quartò, vxor interesse rerum dotialium ab hæredibus viri petere poterit, quando hæredes sunt in mora restituendi dotem. l. in infulam. §. v. furas. & ibi Bart. ff. solu. mat. l. 2. §. si. ff. de eo quod certo loco. Paulus de Castro in l. diuortio. ff. solut. mat. Ias. in §. fuerat. num. 16. insti. de actio. Matthæ. de Afflict. decisio. 93. & 284. optime Tho.

- Tho. Gra. decisio. 103. nu. 92. Pala. Rub. in repe. c. per vestras. in. 6. notabili. nu. 8. vbi hanc affirmat esse cōmunem opinionem, & quam-
- 38 plurima de hac rescripsit, quamuis regulariter vxor pro dote non soluta, interesse aut vsuras consequi non possit: vt tenent Innocen. Cardi. in. c. salubriter, de vsuris. & ibi Anto. de Butri. & Ancha. nu. 4. Ange. in. l. Titia. nu. 3. ff. de solu. vbi concludit non valere statutum Patauinum disponens mortuo viro prestari vsuras vxori, donec dos restituatur. Quod aliter est in marito, qui vsuras potest consequi pro dote sibi non soluta. c. salubriter. vbi Innocē. in prin. & Abb. nu. 3. & Anto. de Butrio. nu. 4. & 8. de vsuris. Bar. in. l. in insulam. §. vsuras. nu. 3. & ibi Pau. nu. 4. & Alex. & alij. ff. solu. matri. Bal. noue. de dote. 7. par. & in. 3. priuilegio dotis Roma. consi. 417. nu. 4. & 5. cum sequen. Hippo. sing. 360. incip. scribitur. Latissimē omnium Caro. Moli. de vsuris. q. 74. nu. 495. & 523. Ratio est de. l. pro oneribus. C. de iure do. & de. l. Si cū dotem. §. si. autem. ff. solu. matri. & quia
- 30 mulier indotata à suo contemnitur viro. l. fi. C. ad velleial. seruo legato. §. si testator in fine. ff. de lega. pri. & ne maritus vxorem expel-
- 31 lat propter dotem non solutam, quod iustē facere potest. c. per tuas. de dona. inter virum & vxor. ibi ne occasione dotis detente vxor à viro dimissa. Bal. noue. de dote parte. 6. 43. priui. col. 2. Xua. in. l. 1. nu. 39. tit. 3. lib. 3. fori. Pala. Rub. in. d. c. per vestras. vltimo nota. §. 1. fol. 84. col. 2. & late Couar. in. 4. 2. par. c. 7. nu. 2.
- 32 ¶ Quintò, simili modo cōsequi potest vxor fructus rerū dotaliū à die soluti matrimonij perceptos, quando dos fuit inæstimata. l. de diuisione. l. fructus. l. diuortio. l. impedia. §. si. ff. solu. matr. l. 26. ti. 11. p. 4. quę lex scripsit formā diuidēdi fructus inter vxorē & heredes viri.
- 33 ¶ Sextò, potest consequi vxor iuxta foros Valentinos. vltra dotem dotis augmentum, quod vulgò creix nuncupatur, quod est dimidium totius dotis. Est forus secundus & quartus regis Iacobi primi, sub tit. de arris, & sponsa. qui forus locum habebat siue mulier esset vidua, siue virgo. postea verò per forum legis Alphonsi primi, sub titulo solut. matrimo. dispositum est prædictum augmentum dotis in virgine tantum habere locum, & non in vidua.

quo augmento vxores vtuntur ac fruuntur earum vita durāte. Post mortem verò proprietatem hæredibus viri restituere tenentur. qui forus Valentinus de iure procedit, & illum approbat. l. 23. tit. II. par. 4. de quo Xuarez in. l. 1. tit. 3. de las ganancias. nu. 43. lib. 3. fori.

- 34 ¶ Septimò, consequitur etiam vxor Arras datas seu promissas. l. arris. l. si. C. de sponsa. l. 1. tit. 2. de las arras. lib. 3. fori. l. 1. tit. II. par. 4. l. 50. & 51. in legibus Tauri. Et arrę vxori dātur in præmiū suę pudicitie & virginitatis. l. res vxoris. ibi, pudicitie præmio. C. de dona. inter vi. & vxor. l. cū multæ. C. de dona. ante nup. Sed de iure regio huiusmodi arrę dari, vel promitti possunt mulieri corruptę, vel viduę. l. 1. tit. 2. lib. 3. fori. De quo iure arrę dicūtur donationes propter nuptias, vt in. d. l. 1. tit. II. 4. par. Couarru. in. 4. 2. parte. c. 3. §. 7. nu. 12. vbi discriminē inter arras & donationes propter nuptias scripsit. Et Xua. in. d. l. 1. nu. 30. tit. 2. de las arras. lib. 3. fori. Et Pal. Rub. in repe. rub. de dona. inter vi. & vxor. §. 24. & 25. vbi tres notandas differentias inter arras & donationes propter nuptias refert. Et vltra decimam suorum bonorū partem quis pro arris promittere non potest per dictam. l. 1. fori legū. & l. 50. Tauri. de quibus legibus optimē Xua. in. d. l. 1. fori. nu. 4. 10. & 23. & Pala. Rube. in. d. §. 24. ne coniuges mutuo amore se inuicem spolient, vt inquit. l. 1. ff. de dona. inter vi. & vxor.

- 38 ¶ Octauò, mulier consequitur & lucratur anulos, quos dedit maritus. l. si donatæ res. §. 1. ff. de dona. inter vi. & vxor. l. cū veterum. l. si à sponso. C. de dona. ante nup. Roma. confi. 146. in prin. Pala. Rub. in. d. repetitione, de dona. inter vi. & vxor. §. 4. nu. 3. & §. 11. num. 9. vbi id limitat in anulis quotidianis tantum locum habere, & nō in alijs, allegando Sali. in. l. sicut, in fine. C. de dona. inter vi. & vxor.

- 40 ¶ Nonò, consequitur etiam vxor donationes propter nuptias ab hæredibus viri, si interuenisset inter vxorem & eius virum carnalis copula. l. si à sponso. C. de dona. ante nup. l. 5. tit. 2. de las arras. lib. 3. fori. & l. 3. tit. 6. 4. par. & l. 5. tit. 1. lib. 3. in foro iuzgo. quod nouissimē limitatum est per. l. 52. Tauri. de qua vltra glossatores ibi Pala. Rub. in. d. rep. rub. §. 4. & 17. cum sequen.

- 41 ¶ Decimò, vxor consequitur omnia iocalia, & ornamenta, quę à suo

- suo sponso fuerunt donata. l. penul. §. seruis. ff. solu. matri. l. cum te, & l. cum veterum. C. de dona. ante nup. l. 52. Tauri. quod hodie est limitatum per. l. regiam factam Mantuæ Carpentanæ, vulgò Madrid. c. 101. in ordine, anno Virginei partus. 1534. quæ disponit, neminem posse vltra octauam partem dotis, quam à sua vxore recepit ornamenta, seu iocalia dare.
- 42 ¶ Undecimò, vxor simili modo lucratur bona paraphernalia. l. hac lege. l. vltima. C. de pac. conuen. l. si ego. §. dotis. ff. de iure dotiū. l. 17. tit. 11. par. 4. l. 3. tit. de las ganancias. lib. 5. ordi. & dicuntur bona paraphernalia, à para, quod est iuxta, & pherna, dos, quasi iuxta dotem, scilicet quæ bona vxor præter dotem secum ducit. vt in. d. l. hac lege. l. si. in prin. C. de dona. ante nup. & in. d. l. 17. Cæpe. de dote. 7. quæstj. in prin. latè. Tiraque. in. ll. Connubialibus, in glo. 7. super lege vltima Connubiali. vbi concludit plurima referendo, fructus prædictarum rerum paraphernalium ad maritum pertinere. Hanc fatetur esse cōmunē opinionē Couarru. in. 4. in. 2. parte. cap. 7. §. 1. nu. 2. pro qua communi opinionē est. l. 2. tit. 4. de las ganancias. lib. 5. ordi.
- 45 ¶ Duodecimò, consequitur etiam vxor bona aduentitia, quæ titulo hæreditario vel legati ad eam peruenerūt. l. hac lege. & l. si. C. de pac. conuen. l. 2. tit. 3. de las ganancias. lib. 3. fori. l. 2. tit. 4. lib. 5. ordi.
- 46 ¶ Decimotertio, vxor consequitur sponsalitiā largitatē iuxta distinctionem legis, si à sponso. C. de dona. ante nup. l. 5. tit. 2. lib. 3. fori. l. 3. tit. 11. p. 4. quod intelligendū est secundū legē. 52. Tauri, de qua p. Pala. Ru. in repe. rub. de dona. inter vi. & vxor. §. 11. vbi optimè.
- 47 ¶ Decimo quarto, vxor consequi potest vestes quotidianas. glo. Bar. Bal. Ange. & Pau. in. l. penul. §. seruis. ff. solu. matri. vbi Bar. nu. 3. affirmat se pluries cōsuluisse, quod vestes quotidianæ datæ vxori, sunt vxoris; præciosæ verò & festiuæ sunt hæredis viri. idem tenuit Bal. in. l. cum te. in. fine. C. de dona. ante nup. Roma. confi. 251. Alex. confi. 21. in. fine. 4. volu. optimè in decisione capellæ Tholosanæ. 336. vbi additionator hanc affirmat esse communem opinionem. Pala. Rub. in repe. rub. de dona. inter vi. & vxor. §. 11. nu. 3. pro qua cōmuni est. l. 23. in. fine, quæ incipit, paños, o vestiduras. tit. 11. par. 4. & sing.

glo. magna, in d. 6. tit. 6. lib. 3. fori.
 ¶ 15. potest petere vxor lectū quotidianū, siue pretiosum, siue nō pretiosum. l. 6. tit. 6. lib. 3. fori. quē etiam lucratur maritus mortua vxore. Casti. in. l. 15. Tauri, in prin. & in. l. 30. in verbo, ē gastos. Glos. fator ordi. in. l. 7. in verbo, vestir por luto. tit. 1. lib. 1. ordi. Pal. Rub. in repe. rub. de dona. inter vi. & vxor. §. 11. nu. 9. In quō loco illud intelligit procedere in lecto, qui viduā conuenit, & nō in eo, qui habet culcitra sericeā. Illa enim cū viduē nō cōueniat, ad eā nō pertinebit. allegat Bal. & Ange. in. l. plenum. §. equitij. ff. de. vsu. & habita.

49 ¶ 16. consequitur vxor vestes viduales lugubres de bonis mariti. l. si ex re domini. §. illud quæsitum, iuncta glossa, ibi, in verbo, funesta. ff. de ope. liber. Bal. in. l. 1. C. de secun. nup. & Bar. & Ange. in. l. decreto. C. de ijs, qui nota. infra. Alex. in. l. si is qui quadringenta. §. si. nu. 5. ff. ad. l. falci. glo. magna. in. l. 6. tit. 6. lib. 3. fori. l. 3. tit. 2. par. 4. Capi. decisio. 26. Casti. in. d. l. 30. Tauri, in verbo, gastos. Pala. Rub. in. d. §. 11. nu. 8. & glo. ordi. in. d. l. 7. in verbo, vestir por luto.

50 ¶ 17. potest vxor ab hæredibus viri intra annum luctus alimenta consequi. glo. in. l. vnica. §. exactio. C. de rei vxor. actio. l. diuortio. ff. solu. matri. Ias. in. l. de alimentis. C. de transact. nu. 6. & in. §. fuerat. nu. 13. & nu. 23. insti. de actio. Capi. decisio. 24. in causa Lucentis. & decisio. 65. Quod intelligendum & limitandum est, nisi hæredes viri statim & in continenti restituant dotem in rebus mobilibus consistentem vxori non expectato anno. Quo casu vxor non est alenda etiam intra annum. Ita inquit Bal. in Authen. Et qui iurat. nu. 39. C. de bo. autho. iudi. pos. Sequitur Alex. in. l. diuortio. post principiū. ff. solu. matri. Ias. in. l. qui Romæ. nu. 6. ff. de verbo. obliga. Fran. Arceti. confi. 98. in prin.

52 ¶ 18. vxor lucratur etiā oēs donationes à marito sibi factas, traditas, ac morte cōfirmatas. l. Papinianus. ff. de don. inter vi. & vx. c. si. eo. tit. 1. l. 1. & 3. C. eo. tit. l. 4. tit. 11. par. 4. Latē Pa. Ru. in. d. rub. §. 69. 1. & 2. col.

53 ¶ 19. cōsequitur vxor omnia legata à marito suo relicta ultra dotē. l. vnica. §. primū itaq; C. de rei vxor. actio. l. creditorē. ff. de lega. secun. Alex. in. l. si cum dotē. §. si pater. nu. 6. ff. solu. matri. Plenē Ias. in Auth.

in Auth. præterea. nu. 26. C. vnde vir & vxor. Vbi Corn. nu. 12. Abb. in. c. officij. vbi latius Couarru. nu. 7. de testa. Xui. in l. 1. tit. de las ganancias. lib. 3. fori nouissimè est. l. singu. 6. Tauri. vbi latissimè interpretet.

54 ¶ Vigesimo, vxor consequi potest quartā partem honorū mariti iuxta authē. præterea. C. vnde vir. & vxor. authē. de exhiben. & introdu. reis. §. quoniam verò. colla. 5. l. 7. tit. 13. par. 6. de qua latè Segu. in l. cohæredi. §. cū filia. nu. 210. cū sequen. ff. de vul. & pupi. substi. Decius, consi. 24. Casti. in l. 30. Tauri. Pala. Rub. in repe. rub. de dona. inter vi. & vxor. §. 55. num. 5.

55 ¶ Vigesimo primo, cōsequitur vxor prædia emptā ex pecunia dotali, quæ efficiuntur dotalia, licet à principio nihil fuerit conuentū l. si ex pecunia. l. si inter virum. C. de iure do. l. vxor viro. ff. de dona. inter vi. & vxor. Bal. Noue. in tracta. de dote. par. 7. priui. 15. Pala. Rub. in repe. d. ca. de dona. inter vi. & vxor. part. 1. §. 22. & melius. §. 36. vbi optimè distinguit. & in rub. eiusdem repe. §. 62. nu. 4.

56 ¶ Vigesimo secundo, vxor si remanet prægnans poterit alimenta ventri petere. l. curator ventris. ff. de vñtre in posse. mittere. l. 1. ff. si vñtris nomine mulier in posse. missa. quia partus iuxta regulam iuris quoad suū commodum pro nato habetur. l. qui in vñtero. ff. de sta. homi. quod intelligendum est iuxta distinctionem gl. in l. in extraneo. ff. de ven. in posse. mittere. & gl. in d. §. exactio.

Summarium.

- 1 **F**iscus post agnatos & cognatos ac uxorem succedit.
- 2 **D**efuncti plurimum interest heredem habere.
- 3 **I**n fiscum transcunt omnes actiones actiue & passiue.
- 4 **F**iscus non faciens inuentarium ultra vires hereditarias non tenetur.
- 5 **T**res notande differentiæ inter fiscum & heredem.
- 6 **B**ona vacantia sunt iura regalia.
- 7 **I**mperator dicitur mundi dominus.
- 8 **R**editus regni, quos rex in suo regno obtinet, instituti sunt, vt iustitiā faciat & pacem constituat.

- 9 Regum officium proprium est facere iustitiam, & liberare de manibus
lumniantium vi oppressos.
- 10 Iustitia regnantis utilior est subieclis, quàm fertilitas temporis.
- 11 Illustrissimi Cardinalis D. Didaci à Spinosa laus.
- 12 Inuictissimus Rex noster Philippus noctes ducit insomnes, ut sui subdi-
ti in omni pace & tranquillitate viuant.
- 13 Nihil est in principe quod luce clariore præfulgeat, quàm catholica fides.
- 14 Rex in quibus bonis fundatâ intentione de iure communi habeat.
- 15 Optima occupandi bona vacantia practica.
- 16 Heres absens an contra fiscum sit audiendus.
- 17 Regula cñ. 12. fallentis, quod fiscus decedentibus ab intestato succedat.
- 18 Collegium excludit fiscum.
- 19 Tutor fiscò præfertur.
- 20 Vniuersitas, scholaribus ab intestato succedit, & non fiscus.
- 21 Nauticularij & fabricenses sibi mutuo succedunt fisco excluso.
- 22 Fiscus peregrinis non succedit.
- 23 Nobiles vassallis suis succedunt, & non fiscus.
- 24 In feudalibus fiscus non succedit.
- 25 In bonis præscriptis simili modo non succedit, & nu. 29.
- 26 Neque in nauibus naufragio fractis.
- 27 Actione furti tenetur qui occupat res in littore maris inuentas.
- 28 In vnoquoque portu maris Hispaniæ, depositarij à Rege sunt constituti
pro seruandis bonis naufragio deductis.
- 29 An aduersus fiscum præscriptio procedat.
- 30 Bona regalia non præscribuntur.
- 31 Quæ sunt reseruata in signum dominij vniuersalis non præscribuntur.
- 32 An scientia officialium Regis in præscriptione sufficiat.
- 33 Successor in Regno alienationem iurium regaliū reuocare poterit.
- 34 Regalia alienare, est Regiam maiestatem minuere.
- 35 Salinaria sunt iura regalia, ob id merito à Rege annis præteritis fuerunt.
- 36 Regularibus succedit monasterium, & non fiscus. (reuocata.)
- 37 Clericis non succedit fiscus regis, sed Episcopus.
- 38 Clerico beneficiato sua ecclesia, & non Episcopus succedit.

An sit

- 39 *An sit valida consuetudo Hispaniæ, quòd clerici de bonis ecclesiasticis
testari possint, & ab intestato eis consanguinei succedere.*
- 40 *Doctores qui præfatam consuetudinem approbant.*
- 41 *Iura pro hac consuetudine.*
- 42 *Iura etiam regia hanc consuetudinem approbant.*
- 43 *Omnes successiones sunt de iure positivo.*

Cap. trigesimum quartum.

- 1 **P**ost ascendentes ac descendentes in infinitum & agna-
tos & cognatos vsque ad decimū gradū, ac post vxorē
fiscus decedentibus ab intestato succedit. l. 1. C. vnde
vir. & vxor. l. 1. & l. vacātia. C. de bo. vacā. lib. 10. c. vni-
co. in verbo, bona vacantia, quæ sunt regalia in vsibus feudorū. l. 6.
in fine. tit. 13. par. 6. ibi, herede todos los bienes la camara del Rey.
Ratio est quia fiscus in subsidiū succedit prædictis personis deficiē-
tibus, quia defuncti plurimum interest hæredem habere. l. & quia
hoc defunctorum interest. ff. de inte. actio. l. 1. in prin. ff. de succe.
edic. & in. §. 1. in fine insti. qui ex cau. manu. non li. & in fiscum tran-
seunt omnes actiones actiuæ & passiuæ. l. 2. §. cum ex causa. ff. de iu.
3. fis. l. quoties. in fine. & l. nouatio. ff. de noua. Alexan. in. l. 3. §. illud. ff.
quod quisque iuris. & in. l. si marito. 1. & 2. col. ff. solu. matri. vbi id
limitat. Ioa. de Pla. in. l. 1. in prin. C. de bo. vacā. lib. 10. Matthæ. de Af-
flict. in. d. c. vnico. §. vacantia. Aegidius Boscius de fisco & eius pri-
uilegijs. nu. 78. vbi. nu. 74. concludit q̄ fiscus qui non confecit inue-
4. tarium, non tenetur vltra vires hæreditarias. allegat Bar. in. l. 1. §. an
bona. ff. de iu. fis. & Matthæ. de Afflict. in. d. c. vnico. §. bona vacantia.
5. nu. 20. & Plate. in. d. l. 1. C. de bo. vacan. vbi tres notandas differēti-
as scripsit inter fiscum hæredem & priuatum.

- 6 ¶ Alia etiam ratio est, quia prædicta bona vacantia sunt iura rega-
lia, ob id meritò ad fiscum regium pertinent, vt in. d. c. vnico. §. bo-
na vacantia. tit. quæ sunt regalia lib. bene à Zenone. C. de quadri. præ-
scrip. ibi, cum omnia principis esse intelligantur. l. deprecatio. ff. ad
l. Rhodiam. de iactu. ibi, ego quidem mundi dominus. in extrauagā-

- 7 te ad reprimendum in prin. Quomodo in l. se maiesta. crimi. proce.
nam vt refert Lucas de Penna in. l. nemine. C. de suscepto. & Archa.
lib. II. quē allegat Matthæ. de Afflic. in rub. de pace tenenda, & eius
8 viola. nu. 10. prædicta bona ac redditus regni sunt regis stipendia, vt
iustitiā faciat, & pacem constituat, vt legitur secundo lib. Regum c.
10. princeps positus est vt faciat iustitiam & iustum iudiciū. c. regū.
9 23. q. 5. vbi Hieronymus hisce verbis inquit, Regum propriū officiū
est facere iudiciū atque iustitiam & liberare de manu calumnian-
tium vi oppressos. l. 5. tit. 1. lib. 2. ordi. & Aristoteles ad Alexandrum,
10 scripsit, iustitia regnātis, vtilior est subiectis, quā fertilitas tempo-
ris. quā profectō nostra tempestate proprijs oculis, ab inuictissi-
mo Rege nostro Philippo. II. seruari perspicimus, cōsilio, industria,
11 ac prudentia Illustrissimi Cardinalis. D. Didaci à Spinosa, de quo
meritō dici possunt Maronis versus lib. 8. Aeneidos, Aureus hāc vi-
tā in terris Saturnus agebat. Aureaq; (vt perhibēt) illo sub rege fuē-
re Secula sic placida populos in pace regebat. Cui rectē etiā cōue-
niunt verba Imperatoris Iustiniani, in authen. vt iudices sine quo-
12 quo suffragio, in prin. colla. 2. dicētis, noctes ducimus in somnes, vt
nostri subditi in pace & trāquillitate viuāt, atque summi Pontificis
Ioannis. 2. ad eundem Iustinianum imperatorem in epistola, Inter-
claras. C. de summa Trini. & fide catho. ibi, nihil est quod lumine cla-
13 riore præfulgeat, quā recta fides in principe.

- ¶ Quod superius dictū est omnia bona, regis ac principis censerī,
vt in. d. l. de precatio. & in. d. l. bene à Zenone, id intelligendum est in
ijs bonis vacātibus, vel fiscalibus, seu patrimonialibus regis, in qui-
bus Rex habet intentionē fundatā de iure cōmuni, & non in bonis
14 priuatis seu particularibus. Illa enim bona ciuitatū vel ciuium sunt,
penes quos est possessio dictorū bonorum. l. in tantum in prin. ff. de
rerū diui. l. 1. §. per hanc. ff. de rei vendi. §. singulorū. insti. de re. diui.
& regula iuris notissima, princeps vel Imperator est dominus mū-
di, vt in. d. l. de precatio, intelligēda est in vniuerso, nō tamē in par-
ticulari. & quoad protectiōē & iurisdictiōē, & non quoad bona
particularia. gl. singu. i. in ordine. vbi Albe. & Bar. nu. 3. in procemio.
ff. veteris.

ff. veteris. & in. l. i. §. per hanc. ff. de rei vendi. & in extratragate ad reprimendū in verbo, totius orbis, quomodo in Crimine læse maiestatis procedatur. glo. in verbo, omnia principis, in. d. l. bene à Zenone. Bal. & alij in. l. i. C. de summa Trini. & fide catho. Abb. in. c. nimis, in prin. de iureiu. & in. c. si diligēti. nu. 2. de præscrip. Matthæ. de Afflic. decisio. 267. incip. vidi in consilio. nu. 5. Deci. consi. 528. pro resolutione. n. 9. Stephanus Bertrāduſ cōsi. 37. in prin. vol. 1. Nicolaus Bellonus consi. 10. in causa Castrē. n. 9. cū sequētibz. Petrus Belluga in speculo principū. rub. 46. §. donū appellatur. & latissimē omniū frater Domini. à Soto de Iusti. & iu. lib. 4. q. 4. ar. 2. per totum.

- 15 ¶ Optima verò ac iuridica occupandi bona vacantia practica est, quòd ante apprehensionem per fiscum, proponatur edictū seu proclama cum termino competente, vt si quis sit hæres compareat, facta prius bonorum descriptione, ac nēmine comparente fiscus apprehendat bona scripta. l. si eo tempore. C. de remi. pigno. l. diffamari. C. de inge. & manumi. Hanc procedendi formam scripsit Bart. in l. fancimus. §. cum autem. n. 2. C. ad Trebel. A Egidius Bosſius in practica criminali. tit. de bonis vacantibus. num. 4. & 12. & Matthæ. de Afflictis. in dict. §. bona vacantia. num. 12. Iacobi. in. l. si vacantia, in prin. C. de bo. vacanti. lib. 10. vbi inquit, quòd tempore etiam tran-
- 16 facto, si adhuc bona per fiscum non fuerint occupata, est audiendus hæres, allegat. l. mancipiorum. ff. de alimen. lega. quòd expresse probat. d. l. si eo tempore. vbi qui non apparet in termino statuto, si res adhuc est integrā auditur post terminum. de qua re optimē. Las. in l. decem. num. 41. ff. de verbo. obliga. & in. l. nec quicquam. num. 33. de offi. pro con. & lega. & Guiliel. Benedict. in cap. Raynuntius, in
- 17 verbo. & vxorem nomine Adelasiam. nu. 942. de testa. Prædicta vero regula, quòd fiscus decedentibus abintestato succedat. 12. fallentias & exceptiones patitur.

- 18 ¶ Primò fallit, quòd collegiū in hac successione excludit fiscū & ei præfertur. l. i. vbi Bar. & Bal. C. de heredita. decurio. dicētes, q̃d collegiū doctorū succedit doctori collegiato, si moriatur abintestato sine legitimo hærede. Bar. in. l. si quis à filio. §. eius qui. ff. de in iusto rupto.

rupto irri. testa. vbi ipse & Ang. tenēt, q̄ si vnus de vna arte sine agnatis & cognatis vsque ad decimū gradū abintestato decedat, collegiū illius artis præfertur fisco. Bal. in. l. Receptitia. nu. 11. in fine. C. de cō. sli. pecu. q̄ si decedat mercator sine hærede, collegiū illius mercatię ei succedit excluso fisco. quod sequitur Ias. quamuis corruptē alleget Bal. in. l. 1. nu. 10. C. vnde vir & vxor. Alex. in additionibus ad Bar. in. l. 1. nu. 2. C. de bo. vacā. lib. 10. Nicola. de Vbal. de succe. abintesta. vltima parte. nu. 3. A Egidius Bossi. in practica criminali. tit. de bonis vacan. nu. 5. Matthæ. de Afflic. in. d. c. vnico. §. bona vacantia. nu. 6. & 10. vbi. nu. 15. affirmat per tex. ibi, q̄ si collegiū aliquod dissoluatur bona illius collegij pertinet ad filcū, si fuerit seculare; sin autem ecclesiasticum, ad summum Pontificem. in quo loco nonnulla iura ad id allegat.

- 19 ¶ Secundo fallit, in pupillo decedente cū tutore, qui sanē tutor ei succedit excluso fisco. glo. est singulr. in ordine in illis verbis, ibi, si nullus sit agnatus datius vel testamētarius admittitur ad hæreditatē in. l. quo tutela. ff. de regu. iu. Quæ gl. nō reperitur alibi secūdū Dīnum, ibi, & Albe. in. l. 1. C. vnde vir. & vxor. eam sequitur Bal. in. l. fi. nu. 14. C. vnde legi. & in. l. si quis filio. §. eius qui. ff. de inius. rupto. & in. l. si qua illustis. nu. 6. C. ad orf. Matthæ. de Afflic. in. d. §. bona vacantia. nu. 7. Ias. in. l. 1. nu. 10. C. vnde vir. & vxor. vbi nonnullos iuris interpretes contrariam opinionem tenentes refert.

- 20 ¶ 3. fallit, in scholaribus abintestato decedētibus, quibus vniuersitas & non fiscus succedit. l. 1. vbi expresse Guilic. de Cu. C. de hæredi. decurio. glo. & ibi Ange. in. l. si quando. C. de bonis vacantibus. Marti. Lauden. de fisco. q. 239. optimē Bal. in. d. l. si qua illustis. nu. 7. vbi inquit quod expositis apud hospitale misericordiæ succedit hospitale fisco excluso. optimē Guil. Bene. in. d. verbo, vxorem nomine Adelasiam. num. 818.

- 21 ¶ 4. fallit, in nauicularijs, choartalibus, & fabricē sibus, qui sibi inuicē succedūt fisco excluso. l. 1. & 2. C. de hæredi. de curio. Ange. in. l. nutritoribus, & in authoēs peregrini. C. cōmun. d. succe. Marti. Lau. de fisco. in. d. q. 239. Frā. Lucas de fisco & eius priuilegijs. 2. par. n. 18.

¶ 5. fallit

- 22 ¶ 5. Fallit in casu Authenticæ, omnes peregrini. C. commu. de success. vbi dicitur quòd si peregrinus abintestato in peregrinatione decesserit, hæredibus abintestato non existentibus, bona eius per Episcopum in pias causas distribuuntur. cum prædicta Authentica concordat. l. 31. tit. 1. par. 6. & l. 4. tit. 25. par. 1. & l. 3. tit. 24. lib. 4. fori. & l. 2. & 3. tit. 2. lib. 5. ordi. de qua re Nicola. de Vbal. de succe. abintesta. vltima parte. nu. 3. & Matthæ. de succe. abintesta. 4. ar. principa. nu. 31. cum sequent. Guilier. Bene. in. d. c. Rainuntius. in verbo. & vxorem nomine Adelasiam. nu. 819.
- 23 ¶ 6. Fallit, quòd nobiles succedunt hominibus suis decedentibus sine successore & fiscum excludunt. Bal. in. l. 1. C. de hæredi. decurio. Alex. in additionibus ad Bar. in. l. 1. nu. 13. C. de bo. vacan. lib. 10. Guido Papæ decisio. 361. dicens, ita esse de consuetudine & vsu in Delphinato, quòd dominus succedat pagesio suo abintestato decedenti. Sequitur Guil. Bene. in. d. c. Rainuntius. §. vxorem nomine Adelasiam. nu. 953. & Matthæ. de Afflic. in. d. §. bona vacantia. nu. 9.
- 24 ¶ 7. Fallit, in fœdalis & emphyteoticarijs bonis, in quibus domini vtiles fisco in successione præferuntur, & dominium dictorum bonorum utile suo directo consolidatur. Bal. in. d. l. 1. Alex. in. d. l. 1. nu. 2. in additio. ad Bar. C. de bo. vacan. lib. 10. optimè Guil. Bene. in d. verbo, vxorem nomine Adelasiam. nu. 948.
- 25 ¶ 8. Fallit, quando filius, vel proximus defuncti abintestato morientis, tempore eius mortis erat absens, & bona fuerunt à fisco occupata, quòd adhuc filius, vel proximus audiendus est secundum distinctionem. l. 1. & l. omnes. C. de quadri. præscrip. Masue. de empti. & vendi. §. item si bona mobilia. Guil. Bene. in. d. verbo, vxorem nomine Adelasiam. nu. 942. vbi examinat, an si hæres qui erat abintestato successurus aduersus fiscum esset restituendus. Quod inferius in materia præscriptionis bonorum vacantium aduersus fiscum latius erit disserendum.
- 26 ¶ 9. Fallit, in nauibus naufragio fractis, & in alijs bonis ad littus maris delatis, quæ ad fiscum non pertinent, sed ad eum qui naufragium passus est. l. 2. in fine. C. ad. l. Rhodi. de iact. Authen. nauigia. C. de fur-

- C. de furtis. l. 1. C. de naufra. lib. 11. §. si. in l. de rerū diui. l. 7. & 11. tit. 9. par. 3. l. 2. & 3. & 9. tit. 12. lib. 6. ordi. l. 1. & 2. tit. 23. lib. 4. fori. & tene-
 27 tar actione furti, qui occupat res inuentas in littore iacētes. l. 2. & 3. ff. de incen. rui. & naufra. in eū qui. C. de fur. l. 7. tit. 9. par. 3. nisi eas capiat eo animo vt ei, cuius sunt restituat. Ideo libellum publicē, vt appareat verus dominus, proponere tenetur. l. fallus. §. si alienum. ff. de fur. & in d. §. si. in l. de rerum diui. Ideo Ioa. de Plate. inquit, in d. l. 1. C. de naufra. lib. 11. quōd male faciunt reges Hispaniæ qui naues fractas occupant. ad id allegat glo. in. c. dispensationes. 1. q. 7. Idē tenuit Gui. Bene. in. d. verbo, vxorē nomine Adelasiā. nu. 936. Sed
 28 glossa in. d. c. dispensationes, & eius sequaces in hoc fuerūt decepti, nam in vnoquoque portu maris Hispaniæ, depositarij à regia maiestate constituti sunt, vt naues fractas & merces naufragio ad litrus maris delatas sub fideli custodia recipiant atque veris dominis restituanti.
- 29 ¶ 10. fallit quando hæreditas fisco delata, ab aliquo tēpore quadriennij à die denunciationis esset præscripta, quo casu quadriennio lapso possessorem minimē molestare poterit. l. 1. vbi Bal. C. de quadri. præscrip. l. intra quatuor in prin. & in. §. 1. ff. de diuer. & tempora præscrip. l. 1. §. diuus. & §. si. vbi glo. & Bar. ff. de ius. fis. glo. vbi Bar. & Plate. in. l. 1. C. de bonis. vacan. lib. 10. Quod intelligendum est nisi præscribens habeat titulum, quo casu absque aliqua denunciatione decem annis inter præsentēs, & viginti inter absentes præscribit iuxta singularem theoricam Bar. in. l. in omnibus. ff. de diuer. & tempora. præscrip. glo. vbi Docto. in. §. res fisci. iusti. de vsu capi. Abb. in. c. cum nobis. nu. 11. de præscrip. Fran. Balb. de præscrip. 2. par. 5. par. principi. nu. 4. A Egidi. Boci. de fisco & eius priuilegijs. nu. 51. & 61. Iaco. Rebu. in. d. l. 1. nu. 3. C. de bo. vacan. lib. 10. Guil. Bene. in. d. verbo, & vxorē nomine Adelasiā. nu. 942. Matthæ. de Afflic. in. d. §. bona vacantia. nu. 14. Nec prædictis obstat, si quispiā dixerit prædicta bona præscribi non posse, cum sint regalia, vt in. d. c. 1. quæ sunt Regalia in vsibus feudorum, vbi bona regalia, ac principi reseruata non præscribuntur; Bar. in. l. licitatio aliās locatio. §. earum rerum, ff. de

- ff. de publi. & vectiga. num. 3. l. comperit. vbi Bar. & Bal. C. de præ-
 scrip. 30. anno. Ias. in. l. imperium. num. 20. ff. de iurisdic. omni. iudi.
 Abb. in. d. c. cum nobis. num. 11. & in c. cum nō liceat. num. 6. de præ-
 scrip. Ex quibus omnibus facile colligitur solutio ad prædictam
 31 obiectionem, quòd prædicta bona vacantia non sunt principi reser-
 uata in signum subiectionis & dominij vniuersalis, & hæc etiā præ-
 scribuntur tempore cuius initij memoria non existat. c. super qui-
 32 busdam. §. præterea. de verbo. signi. data scientia & tolerantia prin-
 cipis, vel saltem eius officialium. Bar. in. l. publicanus. §. inuestigali-
 bus. num. 2. ff. de publi. & vectiga. & in. l. 1. num. 50. C. de summa Trin-
 nit. & fide catho. Alex. consi. 16. num. 23. vol. 5. & consi. 13. vol. 6. &
 consi. 60. vol. 1. Abb. in. cap. ad audientiam. in prin. de præscrip. latif-
 sine Feli. in. c. cum non liceat. eo. tit. Decius. consi. 272. incip. Supe-
 riori anno. num. 15. & huiusmodi regalia alicui priuato à principe
 concessa facile ab eodem principe reuocantur. Inno. in. c. intellecto.
 de iureiu. Andre. de Isernia in rub. quæ sunt rega. vbi optime Mat-
 thæus de Afflictis. num. 71. & 74. cum sequen. AEgi. Boci. in practi-
 ca criminali. tit. de regalij. num. 27. & successor in Regno alienatio-
 nem iurium regalium reuocare poterit. Albe. in. l. digna vox. C. de
 33 legi. & in. d. l. bene à Zenone. Matthæ. de Afflictis in. d. rub. quæ
 sunt regalia. num. 66. & AEgidi. Boci. de principe, & eius priuilegijs
 in fine. num. 384. quia regalia alienare, est regiam maiestatem mi-
 34 nuere: vt concludunt Afflictus & AEgidi. Boci. in locis modò cita-
 tis. pro vt in emptione ac recuperatione salinarum in regno Ca-
 stelle annis præteritis ab officialibus regis, iusto pro eis pretio solu-
 to, iuridice factum fuit, cum salinaria sint iura regalia, vt in. d. c. voi-
 35 co, in verbo, & salinarum. vbi Matthæ. de Afflict. in prin. scripsit, q
 priuatus nō potest alicui vendere salem sine expressa licentia regia.
 & quod ita est de antiqua consuetudine in regno Neapolitano à
 tempore Federici Imperatoris. in. c. m. in. d. c. de testam. §. de
 36 ¶ II. Fallit, in monachis & regularibus, quibus succedit mon-
 nasterium & non fiscus. Authent. ingressi. & Authent. si qua mu-
 lier. C. de sacrosancta ecclesia, capit. quia ingredientibus.
 de testa.

de testa. c. in præsentia. de proba. l. 2. tit. 7. par. 1. latè Nicola. de Vbal. de succe. abintest. in. 5. parte. & Anto. de Rose. de succe. abintest. nu. 198. cum sequen. Deci. consi. 330. incip. conclusio. nu. 4.

- 37 ¶ 12. Fallit, in clerico sine agnatis & cognatis abintestato decedente, cui in bonis eius patrimonialibus nō succedit fiscus, sed Episcopus. glo. est singu. in verbo. præter eius. in. c. quia diuersitatē. de cōcessio. prebē. Inno. in. c. insinuante, qui clerici, vel vouētes. Bar. in. l. 1. nu. 2. C. de bo. vacā. lib. 10. Federic. de Se. cōsi. 20. Matthē. de Afflic. in. d. c. vnico. §. bona vacātia. tit. quæ sint regalia. nu. 11. in vñibus fœudo. Co uarru. in lib. 2. resolutio. c. 9. nu. 11. Quod intelligendū est, si clericus nō haberet ecclesiā propriā in titu. aliās ipsa ecclesia succederet, & nō Episcopus, c. 1. de succe. abintesta. c. vlti. 12. q. fi. Authē. de eccle. tit. §. si quis Episcopo colla. 9. Abb. in. d. c. q. a diuersitate. Bal. in. l. 1. C. de here. decurio. & in. l. si quis presbyter. C. de Episc. & cle. Matth. de Afflic. in. d. §. bona vacantia. nu. 11. & Nico. de Vbal. in. d. tract. de succe. abintestato. in. 5. par. in prin. & hoc in bonis patrimonialibus intelligendum est, & nō in acquisitis intuitu ecclesiæ, quæ diuidenda sunt iuxta distinctionem tex. in. c. 2. de succe. abintesta. neque de his bonis clericus testari poterit. c. 1. c. cum in officijs. c. ad hæc. c. relatum. in. 2. de testa. l. 53. tit. 6. par. 1. In qua re à plerisq; non immeritò solet dubitari de validitate consuetudinis, quæ in tota ferè Hispania versatur, clericos de redditibus ecclesiarum testari posse, & abintestato consanguineos proximiores, & non Episcopum, vel ecclesiam succedere. Hanc consuetudinem reprobatur glo. singu. cum distinctione ibi posita in. c. præsentia, in verbo, referuari, de officio Ordinarij. lib. 6. Archi. in summa. 12. q. 5. Frāsciscus in Rub. de testat. in. 6. nu. 55. Abb. in. c. cum esset, in repe. nu. 21. de testa. & in. c. cæterū, per tex. ibi. nu. 3. de dona. & in. c. cum in officijs, de testa. nu. 5. & in. c. cum tibi. nu. 2. de verbo. signi. & in. c. si. de pecu. cleri. & in. c. si. nu. 5. de pigno. Rochus de Curti. in. c. fin. de consue. nu. 540. cum sequen. Barba. de præstantia Cardi. 1. par. q. 4. Syluester in verbo, clericus. 41 q. 2. & Ange. in verbo, clericus. 2. §. 13. Menchaca de succe. crea. §. 12. nu. 57. Quorum opinio magis communis est, vt ex præmissis Do
- ctoribus

- Coribus apertè constat, cui communi suffragatur tex. in. c. relatū. in. 2. de testa. vbi approbatur illa consuetudo tantum, quæ permittit clericis in pios vltus testari. Nōnulli tamen iuris interpretes præfatam consuetudinem approbant, videlicet Ioan. Andre. in regu. nemo plus. de regu. iu. lib. 16. Fran. in. d. c. præfenti. de offi. ordi. lib. 6. Guido Papæ decisio. 115. Hostien. in. c. h. de pecu. cleri. & Nicola. de Vbal. in tracta. de successi. clericorum, part. vlti. nume. 22. in fin. Vnde Guido Papæ, decisio. 110. incip. an clerici possint testari, inquit, quòd in regno Franciæ de fructibus suorum beneficiorū clerici testari poterunt. & quòd opinio Hostien. seruatur de consuetudine. Idem affirmat Guil. Bene. in. d. c. Raynuncius, in verbo, & uxorem nomine Adelaiam. nu. 265. cum sequen. Quæ opinio egregio Doctori à Couarr. non displicet, & eam defendit in. c. cum in officijs. nu. 9. de testa. Pro qua opinione est tex. in. c. quia sæpe. de præben. lib. 6. & cap. si propter. de rescriptis. eo. lib. & c. 1. de cōsue. eo. lib. & c. ex parte Astensis. in fine. de concessio. præben. & extrauagans. Ioa. 22. incip. suscepti. de electio. disponēs, consuetudinem valere, qua inductum sit fructus beneficij vacantis, per aliquod tēpus ad defunctum pertinere: & hanc consuetudinem iura Regia approbant, vt patet in petitione. 47. facta Pinciæ, anno. 1523. & 19. facta Mantuæ Carpentanæ; vulgò, Madrid, anno. 1534. & in. l. 2. tit. 1. lib. 1. in ordi. nouo. Præsertim quòd omnes successiones sunt de iure positiuo, & ob id legibus, consuetudinibusue mutari possunt. l. 2. & 3. ff. de peti. hære. l. 1. C. de natu. lib. notat Bal. in. l. meminimus. C. de legi. hære. Bar. in. l. ex hoc iure. nu. 5. ff. de ius & iu. optimè Nio. de Vbal. de succe. abintesta. parte. 1. nu. 39. cum sequen. & Guil. in. d. verbo. & uxorem nomine Adelaiam. nu. 949. Quæ opinio tãquam verior semper mihi placuit contra distinctionem. glo. in. d. c. præfenti; & eius sequaces.

Laus Deo.

INDEX OMNIVM RE- rum quæ in hac Epitome continentur.

A.

*B*ens heres contra fiscū
an sit audiendus. cap.
34. nu. 16. pa. 331.

*A*ctionem habēs ad rem
ipsam rem habere videtur, & an
iura & actiones sint tertia bonorū
species. ca. 30. nu. 17. & 18. pa. 293.
*A*ctus nō ponitur in aliquo esse nisi po-
tentia præcedat actum. cap. 23. nu.
25. pa. 24.

*A*ctus agentii non operatur ultra eo-
rū intentionem. c. 7. nu. 28. pa. 67.

*A*doptiui filij simul cū legitimis suc-
cedunt. cap. 13. nu. 8. pa. 119.

*A*doptivus originem patris naturalis
non amittit et domicilium, nomē,
& arma adoptantis consequitur.
c. 17. nu. 14. & 15. pa. 142.

*A*doptiui non excludunt substitutum.
cap. 17. nu. 30. pa. 146.

*A*doptiui in omnibus bonis abintesta-
to succedunt. c. 18. nu. 2. pa. 146.

*A*doptiui de iure regio cum legitimis
non succedūt. cap. 18. nu. 2. eadē pa.

*A*duentitia bona viuente patre alie-
nare filius prohibetur. cap. 7. num.
60. pa. 74.

*A*dulteriū vxoris facit eius bona pu-
blicari. c. 7. nu. 24. pa. 66.

*A*dulteriū pœna est mors. cap. 15. num.
26. pa. 132. & cap. 26. num. 30. &
32. pa. 236.

*A*dulterorū filij abominatio sunt do-
mino. c. 20. nu. 6. pa. 159.

*A*dulterinus filius heres esse non po-
test. c. 11. nu. 6. pa. 107.

*A*ffectio etiam circa filios naturales
versatur. c. 26. nu. 78. pa. 263.

*A*fflictis non est danda afflictio. c. 29.
nu. 14. pa. 279.

*A*gens nobilius est suo patiente. ca. 15.
nu. 4. pa. 128.

*A*gnationis & cognationis nullū est
discrimen. c. 32. nu. 9. pa. 311.

*A*lexander, Imo. est sibi contrarius. c.
23. nu. 87. pa. 237.

*A*lonsus de Motaluo meritō repre-
henditur. c. 33. nu. 20. pa. 321.

*A*lere tenetur filios, & filias dotare,
possidens bona publicata. cap. 7.

I N D E X.

- num. 23. pa. 65.
- Alere spurios nō est peccatum, sed potius meritum.* ca. 21. n. 49. pa. 204.
- Alere filios pater etiam intra triennium tenetur si mater est pauper.* c. 22. nu. 12. pa. 214.
- Alere matrem inopem pater ne, an filius teneatur.* c. 22. nu. 13. pa. 214.
- Alere filios etiam ultra triennium mater diues tenetur.* c. 22. nu. 15. pa. 215.
- Alendi liberos ius, à naturali iure derivatur.* c. 11. nu. 38. pa. 113. & ca. 21. nu. 4. & 5. & 6. pa. 198.
- Alimenta omnibus filiis etiam nefariis & incestuosis debentur.* ca. 11. nu. 40. pa. 114. & nu. 46.
- Alimenta filiis spurij à parentibus sunt præstanda est regula cum.* 30. ampliat. onibus. c. 21. nu. 1. & 2. cū sequentibus. pa. 194.
- Alimentorum prætextu, pater filio re aliquam & filie dotē dare & relinquere poterit.* c. 21. nu. 3. pa. 195. etiam si filij sint spurij ibidem. num. 39. pa. 202.
- Alimenta filiorum sunt de iure naturali, causali, & formali.* c. 21. nu. 4. 5. & 6. pa. 195.
- Alere spurios adēdō est naturale, quod eos nō alere esset nimis inhumanum & contra naturalem rationem.* ca. 21. num. 10. pa. 196.
- Alimenta non prohibetur filius petere exclusus à legitima.* ca. 21. num. 11. pa. 196.
- Alimenta spurij danda sunt secundū eorum qualitatem & conditionem.* ca. 21. nu. 15. pa. 197.
- Alimenta ut præstentur non quantitas patrimonij, sed reddituum est inspicienda.* c. 21. nu. 19. & num. 63. pa. 198. & 207.
- Alendi sunt spurij à parentibus etiam ex damnato coitu geniti tam de iure Ciuili, quàm canonico.* c. 21. nu. 19. & 20. pa. 198.
- Alimenta denegans necare videtur & tenetur lege Cornelia de sicariis.* c. 21. nu. 22. pa. 198.
- Alimentorum priuatio est terribilis species tormentorū.* c. 21. n. 23. p. 199.
- Alimenta ut præstentur filio spurio cēsus annui à patre possunt ei relinqui.* c. 21. nu. 25. pa. 199.
- Alimenta in proprietate & usufructu filiis spurij debentur de iure regio, quod aliter est de iure communi.* c. 21. nu. 26. pa. 199.
- Alimentorum legatum spurius statim consequitur & nepotes spurij ab auis & proauis sunt alendi.* ca. 21. nu. 27. & 28. pa. 199.
- Alenda est vxor & familia filij spurij.* c. 21. nu. 30. pa. 200.
- Alendus est spurius etiam excommunicatus vel alio modo incapax.* ca.

I N D E X.

p. 214. *¶* nunc Inquisitor heretic.e
prauitatis Valentia, vt in initio hu-
ius libri apparet.
Augustini consilium misericordie ple
num. c. 9. nu. 21. pa. 88.

B.

Baldi opinio reprobat. cap. 5. nu.
14. pa. 46.
Baldus sibi contrarius. cap. 8. num. 23.
pa. 80.
Baldi dictum redditur dubium. ca. 23.
num. 82. pa. 236.
Barbatus merito reprehenditur. cap.
2. num. 32. pa. 21.
Bestie pro sui partus defensione ita
propugnant vt vulnera recipiant. c.
21. num. 7. pa. 196.
Bona testatoris tempore mortis eius con-
siderantur. c. 3. nu. 4. pa. 24.
Bona intelliguntur deducto ere alie-
no. c. 9. num. 4. pa. 84.
Bona quae dicantur de trunco vel de ra-
dice. cap. 30. num. 4. ¶ 5. ¶ 15.
pa. 289. ¶ 292.
Bona vacantia, vide infra verbo va-
cantia.

C.

Cardinalis Illustrissimi. D. Dida-
ci à Spinosa Episcopi Segunti-
ni, supremi Regij Senatus summi

presidis laudes in Epistola. ¶. cap.
34. nu. 11. pa. 330.
Carnis vitio carentes pauci inueniun-
tur. c. 10. nu. 22. pa. 97.
Carolus Ruinus merito reprehenditur
c. 20. nu. 33. pa. 184.
Castitas maior requiritur in mulieri-
b. Illustribus, quam in alijs. cap.
26. num. 12. ¶ 58. pa. 255. ¶ 261.
Castitas maior requiritur in foeminis,
quam in masculis. cap. 14. num. 15.
pa. 125.
Causa ardua Cordubensis quomodo fue-
rit decisa. c. 6. nu. 12. pa. 57.
Cautela instituendi spurios de. l. in tem-
pus vbi plures alie. cap. 24. num. 5.
pa. 245.
Cessio saepe simulata praesumitur. ca. 9.
num. 16. pa. 87.
Cautela ad tollendam vel minuendam
filiorum legitimam. c. 9. n. 7. pa. 85.
¶ nu. 19. pa. 87.
Charitas recte ordinata à seipso inci-
pit. c. 22. nu. 9. pa. 213.
Christophori à Rojas Cordubensis Epi-
scopi, ¶ Ioannis à Ribera Episco-
pi Pacensis, ¶ electi Valētini laus
c. 15. nu. 19. pa. 130.
Ciconiarum filij parentes senes alunt.
c. 31. nu. 26. pa. 315.
Clausula codicillaris quid operetur. ca.
8. num. 14. pa. 78.
Clausula ex certa scientia operatur ple

I N D E X.

- nitudinem potestatis. cap. 23. num. 76. pa. 235.
- Clausula in fine posita ad omnia precedentia refertur. cap. 30. num. 10. pa. 291.
- Clerici delinquentis bona an ad fiscū ecclesiasticū, an regium pertineāt. c. 20. nu. 161. pa. 190.
- Clerico beneficiato Ecclesia sua & nō Episcopus succedit. ca. 34. num. 38. pa. 336.
- Clericorum filij serui sunt Ecclesie. ca. 27. num. 17. pa. 270.
- Clericus in minoribus beneficiatus matrimonium contrahere poterit contra Bar. cap. 27. num. 20. 21. 22. & 23. pa. 271. & 272.
- Clericus de redditibus Ecclesie dotare sororem tenetur. cap. 32. num. 7. pa. 311.
- Clericus an uxorem filij sui possit instituire. c. 20. nu. 37. pa. 167.
- Clericus in omnibus sui corporis membris à planta pedis, vsque ad verticem capitis honestatem præstet. ca. 27. numero. 14. & 15. & 16. pagina. 270.
- Collateralium successionem vide cap. 32. num. 1. 2. & sequen. pa. 310. 311. cum sequen.
- Collaterales & consanguinei in gradu proximiores ad hereditatem consanguineorum vocantur vsque ad
- decimum gradum. cap. 32. num. 8. & 23. pa. 311. & 315. vide plura in verbo consanguinei.
- Collationum titulus qua ratione fuerit inuentus. cap. 5. numero. 11. pagina. 25.
- Collectio nomine plures vocati vna persona censentur. cap. 6. num. 13. pa. 57.
- Collectiua nomina sunt singularia in voce & pluralia intellectu. cap. 6. num. 14. pa. 57.
- Communio mater est discordie. cap. 5. num. 27. pa. 50.
- Commune vitium est, negligi quod communiter possidetur. cap. 5. num. 29. pa. 50.
- Concilij Tridentini verus sensus. cap. 2. num. 16. pa. 13.
- Concubina vnica plus amatur, quam plures. c. 10. nu. 11. pa. 95.
- Concubina vnica non requiritur de iure nouissimo regio vt filius sit naturalis. cap. 10. num. 12. pa. 95.
- Cōcubina ex mutua cohabitatione plus amatur. c. 10. num. 18. pa. 96.
- Concubinatus de iure Ciuili erat permissus. cap. 10. num. 21. pa. 97.
- Confessio iuramento firmata filio non nocet. c. 9. num. 17. pa. 87.
- Consanguinei vsque ad centesimum, & millesimum gradum in successionem Regni vel Maioratus admittuntur.

mittuntur. cap. 32. numero. 25. pagina. 315.
*Consanguineis simpliciter institutis cē
 sentur ij vocati, qui gradu proximi-
 ores sunt.* cap. 32. num. 11. pa. 312.
 reliqua in verbo collaterales.
*Conscientia est quedam consonantia
 anime ad Deum, ex concordia spi-
 ritus & voluntatis.* cap. 20. num.
 158. pa. 189.
Conscientie foro an liceat cautelis uti.
 ca. 9. nu. 10. pa. 88.
*Consuetudo in Hispania in proferendis
 sententijs reprehenditur.* ca. 26. nu.
 6. pa. 252.
*Consuetudo Hispanie an valeat, quod
 clerici de bonis ecclesiasticis tes-
 tentur, & ab intestato eis succe-
 dant consanguinei.* cap. 34. nu. 39.
 40. 41. & 42. pa. 336. & 337.
*Correctio legum omnino euitanda &
 non inducitur per subauditos in-
 tellectus.* cap. 8. numero. 10. & 11.
 pa. 78.
*Correllatiuorum definitio & eadem
 est in correllatiue ratio & equa-
 lis dispositio.* cap. 9. num. 37. pa.
 90. & c. 13. nu. 12. pa. 120. & cap.
 20. num. 138. pa. 184. & cap. 29.
 num. 11. pa. 279. & cap. 30. num.
 29. pa. 295.

D.

Debita hereditaria qualiter soluā
 tur. c. 30. nu. 25. pa. 294.
Decius reprehenditur. cap. 10. num. 31.
 pa. 98.
*Decurionatus an possit vendi, vel ad
 heredes transmitti.* c. 7. nu. 52. p. 71.
*Definitio est substantiæ rei demonstra-
 tio & eius naturam explicans.* ca.
 10. nu. 3. & 4. pa. 93.
*Definitio quælibet bona conuertitur
 cum definito & quomodo euacuet
 eius naturam & differentias.* cap.
 10. num. 2. pa. 93.
*Defuncti plurimum interest heredem
 habere.* ca. 34. nu. 2. pa. 329.
*Delictum publicum maius est, quàm
 occultum.* c. 20. nu. 160. pa. 190.
*Dictio, ex, denotat causam proximam
 & non remotam.* cap. 20. num. 25.
 pa. 163.
Dictio, æquè, cuius sit effectus. cap. 6.
 num. 16. pa. 57.
Dictiones, aut, vel, sunt disiunctiue.
 ca. 10. nu. 39. & 40. pa. 100.
*Dictiones solummodo, tantum, dum-
 taxat, casus similes non excludunt
 etiam in materia pœnali.* ca. 4. nu.
 19. 20. & 21. pa. 41.
*Didacus à Couarruias Doctor egre-
 gius merito reprehenditur.* cap. 7.
 num. 50. pa. 71.
*Didacus à Couarruias opinione sua
 fuit*

I N D E X.

- fuit iterum deceptus. cap. 20. num. 133. pa. 188. & alibi cap. 21. num. 7. & .18. pa. 197. & . cap. 22. num. 4. pa. 212.
- Directo quod quis non consequitur, neque per obliquum. cap. 20. num. 45. pa. 170.
- Discrimen inter ius Canonicū & Civile inducere nimis graue est. cap. 8. num. 8. pa. 78.
- Dispensatio restringenda est. cap. 15. num. 27. pa. 133.
- Dispensatio difficilior conceditur gentis ex damnato coitu. cap. 23. num. 52. pa. 230.
- Dispensare quando possit Comes Palatinus, vel alius inferior sine causa. cap. 23. num. 10. pa. 221.
- Dispensationes omnes sunt odiose. ca. 20. num. 111. pa. 180.
- Dispensandi facultas intelligitur si subest legitima dispensandi causa. cap. 23. num. 9. pa. 221.
- Dispensatus sine causa non est tutus in conscientia. capit. 23. num. 7. pa. 220.
- Dispositum in sensu directo oppositum arguit in sensu contrario. cap. 13. num. 5. pa. 119. & supra in verbo argumentum.
- Distributiva nomina quæ sint. cap. 6. num. 15. pa. 57.
- Doctor à Castillo reprehenditur. ca. 9. num. 31. pa. 89. & ca. 12. num. 9. & 13. pa. 116. & . 117.
- Doctoratus gradus est dignitas. ca. 20. num. 83. pa. 175.
- Dolus in. 12. casibus præsumitur. ca. 9. num. 12. pa. 86.
- Dolus præsumitur in contractu, in quo est enormis læsio. cap. 9. num. 13. pa. 86.
- Dominicus à Soto, salua eius summa autoritate, opinione sua fuit deceptus. c. 20. nu. 144. pa. 185.
- Dominium est de iure gentium & additione hereditatis acquiritur. cap. 13. num. 60. & . 61. pa. 232.
- Donatio quibus causis reuocatur. ca. 4. num. 18. pa. 40.
- Donatio ut in legitimam computetur valida est. cap. 7. num. 32. pagina. 67.
- Donatio inter patrem & filium est prohibita. c. 7. nu. 32. pa. 67.
- Donatio usque ad legitimam non indiget insinuatione. cap. 7. num. 34. pa. 68.
- Donatio quælibet simplex non cõferatur. c. 7. nu. 47. pa. 71.
- Donatio simplex differt à donatione ob causam. ca. 7. nu. 48. pa. 71.
- Donatio omnium bonorum non est permissa. ca. 12. nu. 12. pa. 117.
- Donatio seu venditio inter personas à iure prohibita est nimis suspecta.

21. nu. 31. pa. 200.

*Alimenta debentur filio etiam spiri-
tuali. c. 21. nu. 32. pa. 200. reliqua de
filio spiritali vide infra in verbo
spiritalis filius.*

*Alimentorum appellatione veniunt
habitatio, vestes, lectus, medicina
ac potus. c. 21. n. 33. §. 34. pa. 21.*

*Alimenta leges ac cōsuetudines filijs
spurijs denegantes iniquas esse, &
ob id non seruandas. c. 21. n. 37. p. 202.*

*Alendi spurios ius eorum pacto nō tol-
litur. c. 21. nu. 35. §. 36. pa. 201.*

*Alimenta filijs spurijs debita transa-
ctione non tolluntur, et quid si in ea
interueniat iuramentum. c. 21. n. 41.*

§. 42. pa. 203.

*Alimenta filijs spurijs sunt præstanda
etiam si eorum pater expresse dari
prohibuisset. c. 21. nu. 51. pa. 205.*

*Alendi sunt filij iterum quamuis se-
mel constituta alimenta ludo vel a-
liās dilapidauerint. cap. 21. num. 52.
pa. 205.*

*Alimenta impijs & male meritis ali-
quando non præstantur. ca. 21. n. 54.
pa. 205.*

*Alimenta spurijs in vita parentū sunt
præstanda. c. 21. nu. 55. pa. 205.*

*Alendi sunt spurij ab heredibus parē-
tum. c. 22. nu. 56. pa. 206.*

*Alendi liberos onus reale est contra
Menchacam. ca. 22. nu. 57. pa. 206.*

*Alimēta boni viri arbitrio sunt præ-
standa perspecta quantitate patri-
monij & parentis, & filij qualita-
te. c. 21. nu. 59. pa. 206.*

*Alimenta crescunt crescente etate
filij spurij. c. 21. nu. 60. pa. 206.*

*Alimenta quæ dantur nobili sunt pul-
li et gallinæ, rustico verò cascus. ca.
pa & faba. cap. 21. nu. 61. pa. 206.*

*Alimenta spurio, vt spurio, & non ve-
legitimo sunt præstanda. c. 21. num.
62. pa. 206.*

*Alimentis præstandis bona non sunt
vendenda si fructus non sufficiunt.
c. 21. nu. 64. pa. 207.*

*Alendus est filius spurius ex bonis in-
tuitu etiam Ecclesiæ acquisitis. ca.
21. nu. 65. pa. 207.*

*Alimenta debentur in minus solenni
voluntate relicta. cap. 21. num. 66.
pa. 107.*

*Alimenta relicta alicui quousque cū
Titio fuerit moratus post mortem
etiam Titij debentur. cap. 21. nu. 67.
pa. 207.*

*Alimentorum fauore, compromissum
in eorum præiudicium nō valet, nisi
iudicis auctoritas interueniat. c. 21.
nu. 68. §. 69. pa. 207.*

*Alimenta sunt filijs spurijs præstanda
lite etiam pendente super eis. ca. 21.
num. 70. pa. 208.*

Alimentorum causa per appellationē

- non suspēditur omniq; breuitate est termināda. c. 21. n. 71. et. 72. pa. 208.*
- Alimenta praterita possunt peti. cap. 1. nu. 73. pa. 208.*
- Alimenta extra domum heredis sunt præstanda. c. 21. n. 74. & 75. p. 208.*
- Alendus laborare tenetur. cap. 21. nu. 76. pa. 209.*
- Alimentorum legatum voluntarium differt à necessario. cap. 21. num. 77. pa. 209.*
- Alimentis non videtur quis renunciare renuncians hereditati paternæ. cap. 21. nu. 78. pa. 209.*
- Alimenta compellitur dare vnus ex heredibus quando sunt plures & alimentorum causa dicitur pia. ca. 21. nu. 79. & 80. pa. 209.*
- Alimenta sunt danda filio monasterium ingredienti. cap. 21. 83. et. 84. pa. 210.*
- Alimentorum omnia priuilegia, & eorum causa fauorabilior est quàm causa successiōis. c. 22. num. 87. et 88. pa. 210. & 211.*
- Alimenta filio non debentur si ipse habeat unde se alat. ca. 22. numero. 1. pa. 211.*
- Alimenta filio nobili debentur, cui dedecus esset aliquam artem exercere. c. 22. num. 2. pa. 212.*
- Alimenta dantur filiis spurijis ne fame pereant. c. 22. nu. 5. pa. 212.*
- Alimenta quæ ex dispositione legis debentur differunt ab ijs quæ ex dispositione hominis. cap. 22. num. 7. pa. 213.*
- Alimenta non tenetur pater inops præstare filio, & ex quibus causis ei iusta alimenta denegantur. c. 22. num. 8. & 10. pa. 213.*
- Alendi liberos onus intra triennium ad matrem pertinet. ca. 22. num. 11. pa. 214.*
- Alimentorum legatum filio diuiti relictum an sit nullum & apud heredes remaneat. cap. 22. num. 16. pa. 215.*
- Alienationis verbum & sucapionem continet & ea prohibita per consequens & sucapio. cap. 20. num. 125. & 126. pa. 183.*
- Alienatio facta per fratrem authoris huius libri valida fuit vsque ad legitimitatem. ca. 7. nu. 37. pa. 68.*
- Annui redditus inter immobilia computantur. c. 30. num. 24. pa. 294.*
- Antonius Gomezius merito reprehenditur. c. 3. nu. 8. pa. 25.*
- Antonius idem Gomezius maxima cum ratione reprobatur. cap. 26. nu. 37. pa. 264.*
- Antonius Gomezius iterum iure optimo in alia opinione reprehenditur & sibi ipsi fuit contrarius. ca. 29. nu. 25. & 28. pa. 281. & 282.*

I N D E X.

*Antonius idem Gomezius opinione
sua fuit deceptus. cap. 32. num. 21.
pa. 314.*

*Antonius Gomezius rursus verè re-
prehenditur. cap. 33. nu. 25. C. 26.
pa. 322.*

*Arræ in præmium virginitatis con-
ceduntur C. earum promissio est
de iure regio limitata. cap. 33. num.
35. C. 37. pa. 224.*

*Arræ C. donationes propter nuptias
in quibus differant. cap. 33. num. 36.
pa. 224.*

*Archidiaconi dictum notabile. cap. 4.
num. 22. pa. 41.*

*Argumentum à contrario sensu va-
lidum est. c. 27. nu. 11. pa. 269.*

*Argumentum de legitima patronorū
ad legitimam parentum validū est.
ca. 13. nu. 15. pa. 120.*

*Argumentum de specie ad genus affir-
mativæ C. non negativæ validum
est. c. 19. nu. 9. C. 10. pa. 150.*

*Argumentum de genere ad speciem
affirmativæ non procedit. ca. 19. nu.
11. pa. 150.*

*Argumentum de feudo ad maiorica-
tum validum est. cap. 20. num.
89. pa. 176.*

*Argumentum de arrogatione ad legi-
timationem optimum est. cap. 23.
num. 26. pa. 226.*

Arrogati filij qui dicantur C. eorum

definitio. c. 16. nu. 1. pa. 134.

*Arrogatio qua ratione à iure fuit in-
venta. c. 16. nu. 2. pa. 134.*

*Arrogatio unde originem habuit. ca.
16. num. 3. pa. 134.*

*Arrogare nihil aliud est quàm valde
rogare. ca. 16. nu. 4. pa. 134.*

*Arrogare aliquem non potest mulier.
ca. 16. num. 5. pa. 134.*

*Arrogatio iustam causam requirit. c.
16. nu. 7. pa. 136.*

*Arrogatio principis autoritate indi-
get. ca. 16. nu. 13. pa. 136.*

*Arrogatorem sui iuris esse oportet. c.
16. num. 14. pa. 136.*

*Arrogationis solennis fiat scriptura.
cap. 16. num. 15. pa. 136.*

*Arrogationi an sufficiat tacitus cō-
sensus. ca. 16. num. 16. pa. 136.*

*Arrogatio eo differt ab adoptione quo
genus ab specie. cap. 16. num. 17.
pa. 136.*

*Arrogationis C. adoptionis. 13. sunt
notandæ differentie. cap. 16. num.
18. pa. 136.*

*Arrogatorum successio. cap. 17. num.
1. pa. 139.*

*Arrogati bona olim arrogatori ac-
quirebantur. c. 17. nu. 2. pa. 140.*

*Arrogator hodie vsum fructū solum
an obtineat. cap. 17. num. 3. C. 4.
pa. 140.*

Arrogatori quarta debetur pro-

I N D E X.

- pter usufructus commoditatē &
qua actione acquiratur. c. 17. num.
6. & 8. pa. 140. & 141.
- Arrogatus an reuocet alienata in frau-
dem. cap. 17. nu. 10. & 19. pa. 141.
& 143.
- Arrogatorum bona ultra quartam in
qua grauari non possunt eis sunt re-
stituenda. cap. 17. num. 11. & 12. pa.
141. & 142.
- Arrogato quarta debetur stantibus
etiā legitimis ex legis dispositione
& non testatoris. c. 17. n. 16. & 17.
pa. 142. & sequen.
- Arrogatus an succedat consanguineis
arrogantis. cap. 17. nume. 20. pa-
gina. 144.
- Arrogatione prius factum testamen-
tum rumpitur. cap. 17. num. 21.
pa. 144.
- Arrogato an de iure regio quarta de-
beatur, et an sit hodie aucta usq; ad
trientem. cap. 17. num. 22. & 23.
pa. 144.
- Arrogatus extraneo non succedit. ca.
17. nu. 24. pa. 144.
- Arrogatio Regis Alphonsi Arago-
num facta à Regina Ioanna Neapo-
litana. c. 17. nu. 25. pa. 144.
- Arrogatus propter ingratitudinem nō
succedit arrogāti, & an iuste Rex
Alphonsus fuerit exheredatus à
dicta Regina. cap. 17. num. 26.
pa. 145.
- Arrogati plus iuris non habent quā
legitimi. c. 17. nu. 27. pa. 145.
- Arrogatis quarta quoquo titulo relin-
quitur, & de omnibus bonis non de-
betur. cap. 17. nume. 28. & 29.
pa. 145.
- Arrogatorum successio ab intestato. c.
18. nu. 1. pa. 146.
- Ascendentes & descendentes in suc-
cessionē equiparantur. cap. 13. num.
13. pa. 120.
- Ascendentes qualiter in bonis suorum
descendentium ex testamento &
ab intestato succedant de iure com-
muni & regio Castelle, Valen-
tiæ, & statutis Florentino, Senensi,
Neapolitano & Aiberniæ. ca. 29.
num. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 17. 23.
32. 35. 36. 37. 38. & 49. pa. 277.
278. 280. 281. 283. 284. & 286.
- Ascendentes descendantibus non suc-
cedunt in viginti tribus casibus.
cap. 30. num. 1. 2. 26. 32. 36. 37. 38.
39. & 41. pa. 289. 295. & 298.
- Ascendentium successiones à filiortū
successionibus differunt in. 26. ca-
sibus. c. 31. nu. 1. 2. 3. cum sequen. pa.
301. 302. 303. cum sequen.
- Auctor huius libri fuit Prouisor ac vi-
carius generalis Episcopatus Za-
morensis. cap. 21. num. 45. pa. 204.
& Pampilonensis. ca. 22. num. 14.
p. 214.

INDEX.

ſpecta.c.25.nu.3.pa.248.
Donare nihil aliud eſt quàm perdere.
c.33.nu.24.pa.322.
Dos an præſcribi poſſit & alienari.c.
20.nu.127.&.128.pa.183.
Dotis priuilegia & an dotis cauſa ſit
ſummaria, ſeu pia.c.33.nu.3.6.7.
&.8.pa.318.&.319.
Dynus communi opinioni aduerſatur.
ca.7.num.5.pa.61.

E.

Effectus par producitur à pari potē
tia cauſe.c.13.nu.9.pa.119.
Emancipationis & patrie poteſtatis,
ut in plurimum non eſt differentia.
ca.4.nu.1.pa.35.
Emancipatus de iure antiquo pro ex-
traneo reputabatur.c.1.nu.3.pa.36.
Emancipati filij & in poteſtate exiſtē-
tis ex teſtamento, magna eſt diffe-
rentia.c.4.nu.4.pa.36.
Emācipato nequit fieri pupillaris ſub-
ſtitutio.c.4.nu.5.pa.37.
Emancipatus hereditatem non tranſ-
mittit.c.4.nu.6.pa.37.
Emācipatio per quos actus inducatur.
c.4.nu.10.pa.38.
Errans circa principia nō poteſt prin-
ciata cognoscere.c.2.nu.2.pa.8.
Exceptionem de regula eſſe oportet.
c.27.nu.5.pa.268.

Excluſio vnius eſt excluſio alterius.
ca.13.nu.14.pa.120.&.227.nu.8.
pa.269.
Exemplum ab animalibus irrationali-
bus ſumendum eſt.cap.21.nu.48.
pa.204.
Exheredatus pro mortuo cenſetur.ca.
11.nu.19.pa.110.
Exheredationis cauſe iuſt.e.ca.4.nu.
13.&.15.pa.39.
Extenſio non fit in legibus correctorijs
ex identitate rationis.c.26.nu.50.
pa.260.
Extraneos heredes inſtituens, omiſſis
conſanguineis indigentibus, peccat
mortaliter.c.32.nu.2.&.4.pa.310.
Extraneum & penitus ignotum inſti-
tuere heredē poſſumus.c.9.nu.30.
pa.89.&.c.32.nu.2.&.3.pa.310.
Extravagans Clementis ſeptimi con-
tra filios & nepotes clericorum.c.
20.num.114.pa.180.

F.

Facta nō præſumuntur niſi probē-
tur.c.18.nu.7.pa.147.
Ferdinandus à Menchaca tenens con-
tra communem meritò pluribus in
locis reprobat.c.21.num.12.&
14.pa.196.&.197.& num.38.
40.&.47.pa.202.203.&.204.
Ferdinandus à Menchaca iterum re-
prehen-

I N D E X.

hendiur. cap. 8. num. 13. pa. 78.
 Fœmina filios non habet in potestate.
 c. 16. nu. 6. pa. 135.
 Fœminas non admitti per statutum, o-
 diosum est, & ob id restringendum.
 c. 3. nu. 18. pa. 26.
 Fœmina de iure communi in regno nō
 succedit. c. 3. nu. 35. pa. 32.
 Fœmina in Regnis Castellæ, Legionis,
 Nauarræ, & Aragoniæ, de con-
 suetudine diutina succedit. c. 3. nu.
 36. pa. 32.
 Feudum ad filios adoptiuos transit. c.
 17. nu. 13. pa. 142.
 Filiationis probanda optima practica.
 c. 2. nu. 33. pa. 21.
 Filiatio quomodo probetur. c. 10. n. 46.
 47. 50. & 51. pa. 102.
 Filiationis probatio respectu patris est
 præsumptiua, aliquot tamen casu-
 bus datur vera. ca. 10. nu. 53. & 57.
 pa. 103. & 104.
 Filiatio naturalium quomodo probe-
 tur. c. 10. nu. 52. pa. 103.
 Filiationis probatio an sit iuris, & de
 iure. & an probetur per diutinam
 absentiam. cap. 10. num. 50. & 55.
 pa. 104.
 Filiatione non probata an vitietur le-
 gatum filio factum. ca. 10. num. 56.
 pa. 104.
 Filij in successione primum locum ob-
 tinent. c. 1. nu. 6. pa. 3.

Filiorum species & conditiones mul-
 tæ & varia nomina. cap. 1. num. 7.
 pa. 7.
 Filij legitimi & naturales qui, & qui
 naturales tantum, & qui legitimi
 tantum, & qui spurij, & quomodo
 propriè nominentur. c. 1. nu. 8. & 9.
 & 10. & 11. pa. 3.
 Filij vulgò quæsi qualiter cognoscā-
 tur, & incestuosi qui, & nefarij
 qui. c. 1. nu. 12. 13. & 14. pa. 4.
 Filij manxeres qui dicantur, & qui
 vulgò bastardi, & qui adulterini,
 & qui nothi. cap. 1. num. 15. 16. 17.
 & 18. pa. 4.
 Filij sacrilegi, qui sint & filij varij
 alij sunt. c. 1. n. 18. & 20. pa. 4. & 5.
 Filij clericorum qui propriè dicantur
 ibidem. nu. 21.
 Filij spirituales qui sint. cap. 1. num. 22.
 & 23. pa. 6.
 Filius legitimus & naturalis dicitur
 natus ex matrimonio vero, vel pu-
 tatiuo. c. 2. nu. 4. pa. 8.
 Filius à φίλ & Græcè id est amor, ap-
 pellatur. c. 2. nu. 5. pa. 8.
 Filiorum vita parentibus est chara. ca.
 2. nu. 6. pa. 8.
 Filius natus ex muliere etiam adulte-
 ra legitimus censetur. ca. 2. num. 25.
 pa. 27.
 Filius post mariti mortem natus mari-
 ti & nō adulterij præsumitur. c. 2.
 nu. 30.

INDEX.

- nu. 30. pa. 20.*
Filius marito diutius absente natus potius adulteri, quam mariti præsuntur. c. 2. nu. 31. pa. 21.
Filij non compelluntur pro anima patris intestati quintum distribuere. c. 3. nu. 5. pa. 24.
Filij conseruant familiam & nomen testatoris. c. 3. nu. 19. pa. 27.
Filia nupta non est de genere, neque de familia parentum. cap. 3. num. 22. pa. 28.
Filia, existente nepote ex filio, an possit meliorari. c. 3. nu. 26. pa. 29.
Filia in Regno Franciæ, non succedunt. c. 3. nu. 34. pa. 31. & vide supra in verbo scæmina.
Filiam in morte meliorari prohibitum non est. c. 3. nu. 40. pa. 33.
Filius ex alia quauis iusta causa simili vel maiori expressis in iure, exheredatur. c. 4. nu. 16. pa. 39.
Filia à patre est dotanda. cap. 5. nu. 4. pa. 44.
Filio prodigo in vita data fuit legitima. c. 7. nu. 14. pa. 62.
Filius in vita patris dominus paternorum bonorum dicitur. cap. 7. nu. 17. pa. 63.
Filius regis princeps, & rex nominatur. c. 7. nu. 18. pa. 63.
Filius reuocat bona à patre in ludo amissa. c. 7. nu. 20. pa. 64.
Filijs in vita patris constituitur legitima, si is bona sua dissipet. c. 7. num. 21. pa. 64.
Filius delinquens non obligat patrem, neque facit ut in bonis eius aduentitij fiat executio. ca. 7. num. 56. et 57. pa. 72. & 73.
Filius in legitima institutus propria auctoritate eam apprehendit. c. 8. nu. 20. pa. 80.
Filius agit ad supplementum legitime. c. 8. num. 17. pa. 79.
Filij an bona à patre alienata reuocare possint. c. 9. nu. 9. pa. 85.
Filio non nocet patris assertio. cap. 9. nu. 15. pa. 86.
Filijs omnibus natura est communis. c. 10. num. 7. pa. 94.
Filios charitativo sermone etiam extraneos vocamus. cap. 10. num. 48. pa. 102.
Filiorum educatio coniunctior est charitati naturali, quam sola nominatio. c. 10. nu. 49. pa. 102.
Filius ancillæ non erit heres cum filio libere. c. 11. nu. 4. pa. 107. & ca. 26. nu. 23. pa. 255.
Filius ex matre nobili & patre plebeio non est nobilis. capit. 15. num. 6. pa. 128.
Filius meretricis de genere et ignobilis nascitur. c. 15. nu. 9. pa. 129.
Filius imitator incontinentiæ patet

INDEX.

- serua præsimitur.* c. 15. n. 12. p. 129.
- Filius ex damnato coitu omni privilegio caret.* c. 15. nu. 24. pa. 132.
- Filius ex damnato & punibili coitu qui sit.* c. 15. nu. 18. pa. 133.
- Filiorum procreatio humano generi dat immortalitatem.* c. 16. nu. 8. pa. 135.
- Filios duodecim habenti conceditur à iure immunitas à muneribus, & an ea sit realis, an personalis.* c. 16. nu. 9. & 10. pa. 135.
- Filios habens præfertur in honoribus publicis nō habenti.* c. 16. n. 11. pa. 135.
- Filiorum appellatione in odiosis nepotes non comprehenduntur.* ca. 20. nu. 27. pa. 164. & c. 26. nu. 44. pa. 259.
- Filius in potestate quicquid acquirit, suo patri acquirit.* ca. 20. num. 29. pa. 164.
- Filius clerici in sacris nō dicitur incestuosus.* c. 20. nu. 35. pa. 166.
- Filio spurio pro cibo spiritali aliquid pater potest relinquere.* c. 21. nu. 85. & 86. pa. 210.
- Filius incestuosus vel genitus ex proptio seruo matri non succedit.* c. 26. nu. 37. & 38. pa. 258.
- Filius adulterinus neque ex testamento neq; ab intestato matri succedit.* c. 26. nu. 33. pa. 257.
- Filii ex damnato & punibili coitu de iure regio quintæ partis bonorum patris sunt capaces.* c. 26. n. 36. pa. 257.
- Filiorum spuriorum legitima sunt omnia bona materna deducto quinto.* c. 26. nu. 61. pa. 262.
- Filius clerici an successionis maternelæ sit capax.* c. 27. num. 1. 2. & 6. pa. 267. & 268.
- Filiorum spiritalium successionē vide.* c. 28. nu. 1. 2. 3. 4. & 5. pa. 273.
- Filij spurij an ad alendos patres spurios compellantur.* c. 31. nu. 36. pa. 308.
- Filij in locum parentum suorum vocantur.* c. 31. nu. 30. pa. 306.
- Filius ad dotandam matrem etiā pauperem nō tenetur.* c. 31. n. 35. pa. 307.
- Filius illegitimus beneficium ecclesiasticum habere non potest.* c. 31. num. 37. pa. 308.
- Filius pauper potius à patre, quàm à filio suo est alendus.* c. 31. n. 25. p. 305.
- Fiscus post agnatos, cognatos, & uxorem succedit decedentibus ab intestato.* regula cum. 12. fallēijs. c. 34. nu. 1. 3. & 17. pa. 329. & 331.
- Fiscus non faciens inventarium ultra vires hereditarias non tenetur, & inter eū & alios heredes tres sunt differentiæ.* c. 34. n. 4. & 5. pa. 329.
- Fiscus, peregrinus, nobilium vassallis, in feudalibus, in bonis præscriptis, & in nauibus naufragio fractis nō succedit.* c. 34. nu. 22. ad. 26. pa. 333.
- Fiscus regularibus non succedit, sed monasteriū neque clericus, nisi Episcopus.*

- scopus. cap. 34. num. 36. & 37. pa. 335. & 336.*
- Fiscus non succedit scholaribus abintestato, sed vniuersitas, et alijs personis, de quibus in. cap. 34. num. 20. & 21. pa. 332.*
- Fisco in successione præfertur tutor et collegium. c. 34. n. 18. & 19. p. 332.*
- Forma nobilior est materia & potentior. c. 15. num. 5. pa. 128.*
- Fornicatio simplex est peccatum mortale, & contrarium asserere est hæreticum. c. 10. nu. 23. & 24. pa. 97.*
- Forus conscientie est forus boni & æqui coniunctim, tribunal veritatis & non fictionis. c. 20. nu. 15. pa. 189. & vide supra in verbo conscientia.*
- Forus de Sepulveda & Molina et Catabria qualiter intelligatur. ca. 30. nu. 2. 3. 4. 12. & 14. pa. 289. et. 292.*
- Forus de Sepulveda iuri communi est contrarius, & ob id restringendus. c. 30. nu. 6. 7. & 8. pa. 290.*
- Fratres utrinque coniuncti & uterini tantum instituti, quomodo succedant. c. 6. nu. 11. pa. 56.*
- Fratres an simul cum ascendentibus succedant. c. 13. nu. 16. pa. 121.*
- Frares ex testamento non sunt legitimi heredes. c. 26. nu. 80. pa. 266.*
- Fratrum inuidia quibus ex causis oriatur. c. 3. nu. 10. pa. 25.*
- Fratrem pauperem frater tenetur alere. c. 32. nu. 6. pa. 311.*
- Fratrum duorum, plurium, et filij qualiter ab intestato succedant. c. 32. nu. 17. pa. 313.*
- Fraus quando legi fiat. cap. 20. nu. 66. pa. 163.*
- Fraus certis casibus præsumitur. cap. 9. nu. 10. pa. 86.*
- Fraus propter odium paternum præsumitur. cap. 9. num. 11. pa. 86.*
- Fraude locus est delationi in fiscum. c. 20. num. 56. pa. 171.*
- Fraus & dolus regulariter non præsumitur, sed potius error vel ignorantia. c. 20. nu. 63. & 64. pa. 172.*
- Fraude suspecta est confessio mutui vel venditionis. c. 20. n. 65. pa. 172.*
- Fundus pro alimentis legatis tacite est hypothecatus. c. 21. nu. 81. pa. 210.*
- Funeraria extraneo heredi instituto non de quinto, sed de corpore hereditario soluuntur. c. 9. nu. 26. pa. 89.*
- Funeraria de quinto soluuntur filiis institutis. c. 9. nu. 28. pa. 89.*
- Fructus restituendi sunt, & partes rei esse dicuntur. c. 2. n. 62. et. 64. p. 190.*

G.

Genere remoto per consequens omnes eius species remouentur. c. 18. num. 12. pa. 151.

Glossa in authen. ex causa cõmuniter
Z repre-

I N D E X.

- reprehenditur. c. 8. nu. 15. pa. 79.
 Glossa in l. 2. c. de epis. & cleri. defen-
 ditur. c. 20. nu. 39. pa. 167.
 Glossa in l. qui testamentum. ff. de pro-
 ba. communiter reprehenditur, in
 aliquibus tamen casibus sustinetur.
 c. 20. nu. 61. & 62. pa. 172.
 Glo. c. nisi cum pridem, de renun. defen-
 ditur. c. 19. nu. 14. pa. 152.
 Glo. in c. fraternitas. 12. q. 2. à pluribus
 commendatur. cap. 20. num. 149.
 pa. 187.
 Glo. quedam ordinamenti reprobatur.
 c. 20. nu. 38. pa. 167.
 Glo. in l. 13. tit. 10. lib. 3. Fori defendi-
 tur. c. 20. nu. 107. pa. 179.
 Graduum computatio. ca. 32. num. 26.
 pa. 315.
 Guili. de Cuneo dictum singulare. c. 23.
 num. 22. pa. 224.

H.

- H**ereditas postquam est adita
 non dicitur hereditas, sed pa-
 trimonium adeuntis. cap. 23. num.
 63. pa. 232.
 Hereditas societati acquiritur. c. 24.
 num. 4. pag. 245.
 Heres & defunctus eadem persona
 censentur. c. 4. num. 23. pa. 41. & c.
 21. nu. 58. pag. 206.
 Hispaniæ regna sæpe inter filios fue-

- runt diuisa. c. 5. num. 30. pag. 50.
 Homines ad discordiam sunt proni. c.
 5. num. 28. pag. 50.
 Honestas maior in clericis, quàm in alijs
 requiritur. 27. num. 13. pag. 270. &
 vide supra in verbo clericus.
 Honestum, possibile potius præsumi-
 tur, quàm inhonestum. ca. 2. nu. 27.
 pag. 18.
 Hospitium publicum obtinens inuitus
 hospitari tenetur. c. 10. nu. 29. p. 98.

I.

- I**gnorantia eum excusat qui dat ope-
 ram rei licite. c. 2. nu. 12. pa. 12.
 Ignorantia facti regulariter à iure præ-
 sumitur. c. 2. nu. 13. pa. 13.
 Ignorantia iuris nec mulieribus pro-
 deest. c. 2. nu. 17. pa. 13.
 Ignorantia iuris quando excuset. ca. 2.
 nu. 18. pa. 14.
 Ignorantia dāti operam rei illicitæ non
 prodest. c. 10. nu. 45. pa. 102.
 Illegitimi infames infamia facti cen-
 sentur. c. 15. nu. 8. pa. 128.
 Illegitimi testes sunt iniquitatis & in-
 cōtinentiæ paternæ. c. 15. n. 15. p. 129.
 Illegitimi non sunt honorabiles, nec
 Deo amabiles, nec in bello fortes,
 nec in fide stabiles. ca. 15. nu. 16. pag.
 129. & ca. 20. nu. 10. pa. 159.
 Illegitimi plurimi insignes fuerunt,
 & le-

I N D E X.

- Et legitimis anteferri mereantur.* c. 15. num. 18. pa. 130.
Illegitimi de generali consuetudine nominem, nobilitatem, Et arma parentum suorum retinent. c. 13. num. 22. pag. 131.
Illegitimi non dicuntur de domo, nec de cognatione parentum. ca. 20. nu. 116. pa. 181.
Illegitimos plures in regnis successisse. c. 20. nu. 117. pa. 181.
Illegitimi sæpe meritis, Et virtutibus præstant. c. 24. nu. 2. pa. 244.
Illegitimi de iure regio matribus cum legitimis non succedunt. c. 26. nu. 21. pag. 255.
Illegitimi ex damnato coitu de iure etiam regio non succedunt, nec paternis consanguineis. ca. 26. nu. 22. Et. 24. pag. 255. Et. 256.
Illegitimi sibi inuicem succedunt. cap. 26. num. 26. pa. 256.
Illegitimi filij aduersus testamentum matris habent querelam. cap. 26. nu. 41. pag. 258.
Illegitima soboles testatori, eiusque generi est ignominiosa. c. 26. num. 57. pag. 262.
Illustres dicuntur Reges, Marchiones Et Comites. ca. 26. nu. 4. pa. 252.
Illustres etiam dicuntur principis Consiliarij. ca. 26. num. 5. pa. 252.
Illustres per alios sententias proferunt, Et partes corporis Principis dicuntur. ca. 26. nu. 7. Et. 8. pa. 252.
Illustres dicuntur etiam Doctores, Et quando Doctor efficiatur Dux, Et Comes. c. 26. nu. 10. Et. 11. pa. 253.
Impedimentum non præstat quod de iure non operatur effectum. ca. 11. nu. 22. pag. 111.
Imperator quoad spiritualia non dispensat. ca. 23. nu. 117. pa. 243.
Imperator mundi dominus dicitur, Et in quibus rebus fundatam habet intentionem de iure communi. ca. 34. num. 7. Et. 14. pa. 330.
Incapax propter socium capacem capacax efficitur. c. 24. n. 3. p. 245.
Inestas nuptias contrahentium bona ipso facto publicantur. ca. 7. num. 25. pag. 66.
Indiuidua non conferuntur. ca. 5. num. 32. pag. 51.
Indivisibilia ex facultate regia diuiduntur. cap. 5. num. 33. pa. 51.
Infames honores non merentur. ca. 15. num. 10. pag. 129.
Infamia facti testem à testimonio repellit. ca. 20. num. 101. pag. 177.
Institutus in re certa legatari loco habetur. ca. 8. num. 24. pa. 21.
Instituti quo ordine succedant, si adest affectio. ca. 6. nu. 6. pa. 56.
Instituti in diuersis gradibus iuxta eorum ordinem succedunt. capite. 6.

I N D E X.

- num. 7. pa. 56.
- I**nstitutionis titulus honorabilior est alijs & prestantior. c. 8. n. 18. pa. 79.
- Innocentij dictum singulare. cap. 7. nu. 44. pa. 70. & alterum. c. 10. nu. 16. pa. 96. & aliud in. ca. dilectus. 3. de preben. ca. 20. nu. 110. pa. 180.
- I**n intellectus verus. §. natura siquidem quibus mo. natu. effi. sui. colla. 7. ca. 2. nu. 9. pa. 10.
- I**n intellectus ad authen. sacramenta puberum & similia iura. cap. 9. num. 14. pa. 88.
- I**n intellectus ad. l. cum ab vno. ff. de lega. 2. c. 33. nu. 11. pa. 319.
- I**n intellectus verus & germanus ad. l. si quis incesti. C. de incest. nup. cap. 20. nu. 32. pa. 165.
- I**n intellectus verus ad. l. si qua illustris. C. ad Offi. c. 14. num. 4. pa. 122. & c. 22. num. 6. pa. 213. & alius. c. 26. nu. n. 14. & 28. pa. 253. & 256. & num. 72. pa. 264.
- I**n intellectus verus ad. l. si quis in suo. C. de inoffi. testa. c. 8. nu. 25. pa. 81.
- I**n intellectus verus ad. l. 2. quando & qui. quar. pars debe. lib. 10. cap. 8. num. 27. pa. 81.
- I**n intellectus ad. c. cum inhibito de clandest. despon. c. 2. nu. 23. pa. 17.
- I**n intellectus ad. c. ius naturale. i. distin. c. 21. nu. 13. pa. 196.
- I**n intellectus ad. c. cum mult. 15. q. fi. ca. 27. nu. 18. pa. 270.
- I**n intellectus ad. l. 10. Tauri. cap. 11. num. 11. pa. 108.
- I**n intellectus ad. l. 9. Tauri. cap. 27. num. 3. pa. 267.
- I**n intellectus ad. l. 11. tit. 13. par. 6. cap. 27. num. 7. pa. 269.
- I**n intellectus ad. l. 6. tit. 13. par. 6. cap. 32. num. 24. pa. 315.
- I**n intellectus ad. l. 1. tit. 13. lib. 8. Ord. ca. 26. num. 34. pa. 257.
- I**n interpretatio virtualis & intellectiva semper est permissa. ca. 3. nu. 30. pa. 30. & c. 26. num. 51. pa. 260.
- I**n inventarium non conficiens tenetur ultra vires hereditarias. c. 7. nu. 54. pa. 72. & an quartam trebellianicam retinere possit. cap. 7. num. 55. pagina. 72.
- I**nutilia non sunt in aliqua iuris consideratione. ca. 11. nu. 23. pa. 111.
- I**oa. Faber merito reprehenditur. ca. 5. nu. 18. pa. 48.
- I**uramentum ultra intentionem Iurantis non extenditur. c. 7. n. 27. pa. 66.
- I**uramentum seruandum est quando non vergit ad interitum salutis eternae. c. 21. nu. 43. pa. 203.
- I**uramenti relaxatio qua forma sit concedenda. c. 21. nu. 44. pa. 204.
- I**ura naturalia omni tempore sunt immutabilia. c. 7. nu. 3. pa. 61.
- I**ura iuribus concordare oportet. ca. 8. nu. 9.

INDEX.

num. 9. pag. 78.
Iuris plus nemo transfert in aliū quam ipse habet. ca. 5. nu. 39. pa. 53.
Iurisprudencia in cauendo, & non decipiendo versari debet. ca. 24. num. 1. pag. 244.
Ius accrescendi non est inter succedentes diuerso iure. c. 8. nu. 19. pa. 80.
Ius ad eundem non est in bonis nostris. ca. 23. nu. 57. pa. 231.
Ius canonicum quādo vertitur anime periculum in utroque foro seruandum est. ca. 21. num. 24. pa. 199.
Ius naturale primum, & secundarium non parum differunt. cap. 7. num. 8. pa. 61.
Ius naturale omnibus filiis commune est. ca. 11. num. 39. pa. 114.
Ius naturale si refertur ad homines de iure gentium intelligitur. cap. 7. nu. 9. pa. 62.
Ius patronatus cum hereditate transit. ca. 23. num. 115. pa. 240.
Ius patronatus rebus spiritualibus est annexum, & est honorificum. cap. 20. num. 94. & 46. pa. 178.
Ius questum difficiliter tollitur, quam querendum. ca. 23. num. 56. pa. 231.
Ius retractus quā ratione fuerit institutum, & sequitur ius successionis. c. 20. num. 104. & 106. pa. 179.
Ius retractus sequitur per omnia iura successionis. c. 26. nu. 68. pa. 263.

Ius sepeliendi heredibus & cognationi competit. ca. 20. nu. 121. pa. 182.
Ius succedendi est reciprocum. cap. 30. nu. 28. & 29. pa. 295.
Iussio secunda eundem effectum habet, quem motus proprius. ca. 23. num. 78. pag. 235.

L.

Legatarius à creditoribus non conuenitur. ca. 9. nu. 3. pag. 84.
Legitima filiorum de iure ff. erat quadrans. ca. 3. nu. 1. pa. 24.
Legitima de iure Authent. est triens, eo. c. & pa. num. 2.
Legitima filiorum de iure regio est omnia parentum bona, præter tertium & quintum. ca. 3. num. 3. pa. 24. & ca. 31. num. 5. pag. 300.
Legitima respectu filiorum an sit tertium bonorum. ca. 4. nu. 2. pa. 36.
Legitima filiorum in regno Nauarræ quanta sit, & quanta in regno Valentie. ca. 3. num. 13. & 14. pa. 26.
Legitima filiorum est de iure naturali, & dicitur portio iuris naturæ. ca. 7. num. 1. & 2. pa. 60.
Legitima statuto, lege, & consuetudine in totum non tollitur. ca. 7. num. 4. pa. 61.
Legitimæ quota an sit de iure positiua. ca. 7. num. 7. pa. 61.

Z ij Legi-

INDEX.

- Legitima, viuentis patre, est quasi de-
bita. ca. 7. nu. 1. & 16. pa. 62.*
- Legitima filiorum res alienum cenfe-
tur. ca. 7. nu. 19. pa. 63.*
- Legitima si prohibeatur alienari, nulla
est prohibitio. ca. 7. nu. 35. pa. 68.*
- Legitima non patitur onus in quantita-
te, loco, tempore, nec modo. ca. 7. nu.
36. pa. 68. & ca. 7. n. 38. pa. 69. &
ca. 29. nu. 45. pa. 286.*
- Legitima filius non priuatur, publica-
tis bonis paternis. cap. 7. numero. 22.
pag. 65.*
- Legitima non includitur in renuncia-
tione quauis generali. cap. 7. nume.
29. pa. 67.*
- Legitimam non minuunt expensæ fa-
cte in studio, & casus in quibus ex-
pensæ ibi factæ in legitimam com-
putantur. ca. 7. nu. 39. & 40. p. 69.*
- Legitimam non minuunt sumptus in le-
gendo, scribendo, Grammatica quæ
addiscenda facti. ca. 7. nu. 41. p. 70.*
- Expensæ quæ domi erant faciendæ
quædo deducantur. num. 42. & ca.
eo. & pa.*
- Legitimam non minuit donatio filio fa-
cta in titulum patrimonij prære-
cipiendis ordinibus. cap. 7. nume. 46.
pag. 71.*
- Legitimam non minuit officiũ decuriona-
riũ, vulgò regimiero. c. 7. n. 51. p. 71.*
- Legitima an diminuatur soluta pecu-
nia pro delecto filij. c. 7. nu. 58. p. 73.*
- Legitimam non amittit filius non confici-
ens inuentariũ. c. 7. nu. 53. pa. 72.*
- Legitima quo titulo filio est relinquen-
da. ca. 8. nu. 1. pa. 75.*
- Legitima de iure tit. institutionis erat
relinquenda. ca. 8. nu. 2. pa. 76.*
- Legitima si in fideicommissum fuit re-
lictæ, filius dicitur præteritus. c. 8.
num. 3. pa. 76.*
- Legitima iure. & relinqui quoquo titu-
lo poterat, sed de iure Authen. no-
uissimo quo tit. relinqui debet. c. 8.
num. 5. & 6. pa. 76.*
- Legitima de iure canonico titulo insti-
tutionis relinqui debet. c. 8. n. 7. p. 77.*
- Legitimæ partem aliquam an sufficiat
relinqui titulo institutionis. cap. 8.
num. 16. pa. 79.*
- Legitimam quoquo titulo relinqui pos-
se. 20. fallentes, & 12. ampliatio-
nes. ca. 8. num. 28. pa. 82.*
- Legitima iure regio titulo institutionis
necessariò relinquitur, etiam si au-
geatur & minuatur. ca. 8. num. 29:
& 30. pa. 82.*
- Legitima an sit quota honorũ, vel hæ-
reditatis. ca. 9. nu. 1. pa. 84.*
- Legitima deducto cre. alieno debetur.
ca. 9. nu. 5. pa. 84.*
- Legitima an titulo oneroso, an lucrati-
uo possit alienari. cap. 9. numero. 8.
pag. 85.*

Legitima

Legitima an sit favorabilior pia cau-
sa. ca. 9. num. 22. pa. 88.

Legitima an capi possit ad funeris im-
pensas soluendas. cap. 9. numer. 23.
pa. 88.

Legitima aſcendentium & deſcendē-
tium à pari procedit. cap. 9. nume.
32. pa. 90.

Legitima parentum in bonis filiorum
de iure ſſ. erat quarta pars. ca. 12. n.
6. pa. 115.

Legitimari filij non poſſunt per reſcri-
ptum principis ſi per ſubſequens
matrimonium poſſunt legitimari.
ca. 23. nu. 31. pa. 225.

Legitimati iure cōmuni ex teſtamēto
& ab in teſtato vna cū legitimis et
naturalibus ſuccedūt, et iura loquē
tia de legitimis in eis locū habēt. ca.
23. n. 34. 35. p. 226. et. c. 11. n. 27. p. 110

Legitimati in quinta tantum parte cū
legitimis iure regio ſuccedunt. cap.
23. num. 37. pa. 227.

Legitimatis competit ius dicendi nul-
lam, & querela inofficioſi. ca. 23.
num. 45. pa. 228.

Legitimati agnatis & cognatis ſucce-
dunt, non tamen legitimati per o-
blationem curiæ. cap. 23. nume. 49.
& 50. pa. 229.

Legitimati ex damnato coitu parenti-
bus, & conſanguineis ſuccedunt.
ca. 23. num. 51. pa. 230.

Legitimati ſuccedunt in feudo, Regno
& Maioratu. cap. 23. nume. 86.
pag. 237.

Legitimati excludunt ſubſtitutū, qui
tamen citādus eſt ad legitimationē
ca. 23. nu. 88. & 89. pag. 237.

Legitimati conſervant nomen & fa-
miliam teſtatoris. ca. 23. numer. 91.
pa. 239.

Legitimati cōprehenduntur in Auth.
ſi qua mulier. c. 23. nu. 92. pa. 238.

Legitimati & legitimi quoad teſtamē
torum ſolennitatem non differunt.
ca. 23. num. 93. pa. 238.

Legitimatis titulo inſtitutionis legiti-
ma eſt relinquenda. cap. 23. num. 98.
pa. 239.

Legitimati ex l. regia ad retractū ad-
mittuntur. ca. 23. nu. 101. pa. 240.

Legitimati ad honores & dignitates,
& ad ius patronatus admittūtur, et
ſunt verè legitimi. c. 23. n. 103. 104.
& 106. p. 240. & c. 11. n. 15. p. 109

Legitimati ſunt infames, & aſſimi-
lantur homini à morbo medicato,
permanente cicatrice. ca. 23. nu. 107
& 108. pa. 241.

Legitimandi plures formæ. cap. 23. nu.
119. pa. 241.

Legitimatur quis per ingreſſum religio-
nis. ca. 23. num. 109. pa. 241.

Legitimatur filius extra domū ex cōcu-
bina natus, p. ſubſequēs matrimonii de

- iure nouissimo regio. ca. 10. nu. 19.
 C. 20. pa. 96. C. 97.
 Legitimus primogenitus legitimo
 praefertur in Maioratu. ca. 11. nu.
 16. pag. 109.
 Legitimi ex principis rescripto cum
 legitimis succedunt. ca. 11. num. 32.
 C. 33. pa. 113.
 Legitimi ex principis rescripto capa
 ces sunt successionis ex testamento
 C. ab intestato, cum. 25. ampliatio
 nibus. ca. 23. nu. 1. pa. 219.
 Legitimi à Principe spurij primis na
 talibus restituuntur. cap. 23. num. 2.
 pag. 220.
 Legitimus à Principe cum legitimo
 iure regio nullo modo succedit. cap.
 23. num. 30. pa. 225.
 Legitimatione naturalium filij legiti
 mi sunt vocandi, in quorum praeiu
 dicium postulatur legitimatio. cap.
 23. num. 28. C. 29. pa. 225.
 Legitimatio principis rescripto est sub
 fiduaria, C. propterea omnes ferè le
 gitimationes vitiatur, si per subse
 quens matrimonium fieri possunt.
 ca. 23. num. 33. pa. 226.
 Legitimatio à Principe facta differt à
 legitimatione Comitum Palatini. ca.
 23. num. 43. pa. 227.
 Legitimatione rumpitur testamentum
 prius factum, C. si iuris iura legi
 timati obtinent. cap. 23. num. 46.
 pag. 229.
 Legitimatio spurij etiam post aditam
 hereditatem fieri potest. ca. 23. nu.
 64. pa. 223.
 Legitimatio vitiatur si in ea non expri
 matur litis pendentia, fieri tamen
 potest lite pendente super bonis. ca.
 23. nu. 79. C. 80. pa. 235.
 Legitimare an quis possit filium pro
 prium, vel infantem, vel furiosum,
 vel inuitum. ca. 23. num. 81. C. 84.
 C. 85. pa. 236.
 Legitimatio filiorum non requirit a
 gnatorum citationem. cap. 23. num.
 96. pa. 239.
 Legitimationem ritè factam filiorum
 natiuitate non vitiari. ca. 23. num.
 99. pa. 239.
 Legitimatio retro trahitur. cap. 23. nu.
 102. pa. 240.
 Legitimationis instrumentum produ
 cens se fatetur illegitimum. ca. 23.
 num. 120. pa. 243.
 Legitimatio quibus ex causis reuocetur,
 C. an reuocata iterum à prin
 cipe concedatur. ca. 23. num. 121. C.
 122. pa. 243. C. 244.
 Legitimatio debet fieri ex iusta C. ra
 tionabili causa, veluti propter vir
 tutes C. merita filij. ca. 23. num. 5.
 C. 6. pa. 220.
 Legitimatio à Romano Pontifice, vel
 Imperatore facta non requirit iu
 stiam

I N D E X.

- flam causam. ca. 23. nume. 8. & .11. pa. 220.*
- Legitimatione Principis omnes in eam naturalium defectus sunt exprimendi. ca. 23. nu. 17. pa. 223.*
- Legitimatione id exprimitur, quo tacito non ita de facili concederetur. ca. 23. num. 21. pa. 223.*
- Legitimatione requirit cōsensum patris & filij, quod etiam dispensans legitimam, dispensandi facultatem obtineat, & causam finalem propter quam principaliter conceditur. cap. 23. numero. 18. & .23. & .24. pag. 223. & .224.*
- Legitimatione incestuosi gradus sunt exprimendi regula, & quinque declarationes. cap. 23. num. 19. & .20. pag. 223.*
- Legitimati nō differūt à legitimis, & naturalibus. c. 23. nu. 3. pa. 220.*
- Legitimos filios existere in legitimatione exprimendum est. ca. 23. num. 27. pa. 224.*
- Legitimi & naturales filij non differunt à naturalibus inspecta legonaturali. ca. 2. nu. 8. pa. 9.*
- Legitimus efficitur filius propter ignorantiam alterius cōiugum. ca. 9. num. 32. pag. 90.*
- Lex nunquā videtur casus similes vel grauioresexcludere. c. 4. n. 19. p. 40.*
- Lex si defunctus. & de su. & legi. libe. corrigitur. ca. 5. num. 16. pa. 47.*
- Lex generaliter loquens in omni casu est intelligenda. c. 9. nu. 27. pa. 89.*
- Lex omnis humana iusta & rationabilis obligat in foro animæ. c. 20. num. 140. pa. 185.*
- Leges sunt factæ ut earum metu humana coerceatur audacia. ca. 2. nu. 10. pa. 11.*
- Leges correctoriæ etiam ex identitate rationis non extenduntur. cap. 3. nu. 29. pa. 30.*
- Leges prohibentes filios spurios institui sunt iustæ, & ob id in foro conscientie seruandæ. cap. 20. numero. 143. pa. 185.*
- Leges etiam pœnales in conscientia obligant absq; iudicis declaratione. ca. 20. nu. 148. & .150. pa. 187.*
- Leges impeditivæ translationis dominij statim obligant in conscientia. c. 20. num. 151. pag. 188.*
- Legum correctio inducenda nō est, & iura iuribus concordanda sunt. ca. 26. nu. 16. & .17. pa. 254.*
- Leges antiquæ per nouas corriguntur. ca. 27. num. 12. pa. 270.*
- Leges regiæ secundum ius commune sunt intelligendæ. ca. 3. nu. 38. pa. 33. & ca. 9. num. 29. pa. 89.*
- Lex regia. 101. in curijs Madriti declaratur duobus modis. cap. 3. num. 25. & .28. pa. 29. & .30.*

I N D E X.

- Lex** prædicta an habeat locum in nepote ex filia, & an obliget in conscientia. c. 3. nu. 30. & 42. p. 30. & 34.
- Lex** quarta & quinta titu. 8. lib. 5. ordi. declaratur. c. 4. nu. 24. pa. 41.
- Lex** regia 1. Maturæ Carpetanæ & anni 1334. declaratur. ca. 33. nu. 42. p. 325.
- Leges** fori quando sunt in usu ab omnibus sunt seruandæ, & allegas esse in usu debet probare. ca. 18. n. 4. & 5. pa. 147.
- Leges** regie ex diametro distantes conciliantur. ca. 15. nu. 21. pa. 131.
- Leges** styli sunt legum fori declarationes. ca. 18. nu. 8. pa. 147.
- Lex** 203. styli est in usu & obseruata. ca. 33. nu. 22. & 23. pa. 321.
- Lex** regia Tauri. 40. utilis & necessaria est. ca. 5. nu. 38. pa. 53.
- Lex** trigesima Tauri, & 26. declaratur. ca. 9. nu. 24. & 25. pa. 82.
- Lex** decima Tauri ius commune corrigi. ca. 12. nu. 4. pa. 115.
- Lex** undecima Tauri declaratur. cap. 10. nu. 41. pa. 101.
- Lex** quinta & 6. & 7. Tauri iuris communis sunt correctoria. c. 29. n. 20. pa. 280. & ca. 31. nu. 15. pa. 303.
- Lex** 6. Tauri declaratur & an per. l. 10. Tauri corrigatur. c. 12. nu. 7. 8. p. 115.
- Legi** 6. Tauri plures notandi intellectus dantur. ca. 12. nu. 10. pa. 116.
- Lex** 79. Tauri ius commune corrigi. ca. 12. nu. 14. pa. 117.
- Lex** 9. Tauri optime declaratur. ca. 14. nu. 16. pa. 125. & ca. 26. nu. 20. & 28. pa. 235. & 256.
- Lex** prædicta 9. Tauri ius commune corrigit. ca. 32. nu. 20. pa. 314.
- Lex** 9. & 10. Tauri declarantur. ca. 20. nu. 146. pa. 186.
- Lex** 3. Tauri ius commune corrigit. c. 23. n. 94. pa. 238. & c. 31. n. 13. p. 302.
- Lex** 12. Tauri declaratur, quæ ius commune & partitarum corrigit. cap. 23. nu. 38. & 44. pa. 227. & 228. & num. 100. pa. 239.
- Lex** prima titu. 15. par. 4. declaratur. c. 10. num. 8. pa. 94. reliqua vide supra in verbo intellectus.
- Liberis** quod remedium competat. c. 4. nu. 14. pa. 39. reliqua vide supra in ver. filij & illegitimi, in ver. spurij.
- Lupanar** in Republica dissimulat Ecclesia. ca. 10. nu. 27. pa. 98.
- Luxuria** non meretur idem commodum quod castitas. ca. 11. nu. 8. pa. 107.

M.

Maioricatus, & meliorationes sunt licite in foro conscientie. ca. 3. nu. 43. pa. 34.

Malum minus permittitur, ut maius euitetur. ca. 10. nu. 28. pa. 98.

Manxeres non ingrediatur Ecclesiam usq; ad 10. generationem. ca. 15. nu. 14. pa. 129. & ca. 20. n. 7. p. 159.

Maritus & uxor socij sunt diuina & humane societatis. c. 33. nu. 17. p. 321.

*Mariti presumuntur esse bona potius
quàm uxoris. ca. 33. nu. 21. pa. 321.*

*Masculorum & foeminarum differen-
tiam inducens naturæ accusator cõ-
secutur. ca. 3. nu. 17. pa. 26.*

*Matthæus de Afflictis opinione sua
fuit deceptus. c. 26. nu. 27. pa. 216.*

*Mater semper est certa, pater verò in-
certus. ca. 24. nu. 2. pa. 122.*

*Mater in tutela & cura naturalium
alijs præfertur. c. 14. n. 11. p. 124. &
c. 26. n. 81. & 82. p. 265. & 266.*

*Matres ad successionem filiorum admit-
tuntur. ca. 29. nu. 29. & 30. & 31.
pa. 282. & 283.*

*Matris assertio nihil prorsus filio no-
cet. ca. 2. nu. 28. pa. 19.*

*Matris præteritio pro exheredatione
habetur. c. 14. n. 8. p. 123. & ca. 26.
nu. 42. & 60. pa. 258. & 262.*

*Matrimonij omnia privilegia. cap. 23.
nu. 39. pag. 227.*

*Matrimonium spirituale inter clericum
& Ecclesiam contrahitur. cap. 27.
num. 9. pa. 269.*

*Matrimonium quâdo dicatur publicè
contractum. ca. 2. nu. 15. pa. 13.*

*Matrimonium posse contrahi à sene &
decrepito, etiam in articulo mortis.
ca. 2. nu. 21. pa. 15.*

*Matrimonium quedam habet de sub-
stantia, & quedam de honestate. ca.
2. nu. 24. & 22. p. 16. & 17.*

*Matrimonium de iure civili præsumi-
tur ex mutua cohabitatione, sed nõ
de iure canonico. c. 10. n. 13. p. 95.*

*Matrimonium inter pupillam & tuto-
rem est prohibitum de iure civili, &
non de iure canonico. c. 10. nu. 35. &
36. pa. 99. & 100.*

*Medicus suadens infirmo coitum pro
salute mortaliter peccat. ca. 10. nu.
32. pa. 99.*

*Medium inhabile impedit acquisitionem
extremorum. c. 3. n. 33. p. 31. & ca. 26.
nu. 25. & 49. pa. 256. & 259.*

*Merita non presumuntur nisi si proben-
tur. ca. 21. nu. 2. pa. 248.*

*Merita sint equalia rei donatæ. c. 25.
num. 4. pa. 248.*

*Metaphysicus casus non est admitten-
dus. ca. 10. nu. 58. pa. 104.*

*Misericordia digni sunt qui alieno vi-
tio laborant. ca. 21. nu. 21. pa. 198.*

*Monachi de generali Gallie cõsuetudi-
ne nõ succedunt. c. 11. n. 28. pa. 112.*

*Monasterium parentes à suis legitimis
non excludit, & in casibus tantum
à iure expressis loco filij habetur. c.
29. nu. 40. & 41. pa. 285.*

*Monialis si renuntiaverit ante ingressum
monasterij patris bonis cum iuramento,
eo mortuo, & ea professæ potest mo-
nasterium bona petere. c. 7. n. 30. p. 67.*

*Monialis renuntiatio vel obligatio qua-
liter fiat ex Concilio Tridentino. ca.*

7.nu.31.pa.67.
*Monstruosa res est ut quis pro parte legi-
 gitimus et pro parte sit illegitimus
 ne cadē res diuerso iure censeatur.*
 c.30.nu.39. & 40.pa.298.
*Moriens omnis non est sicut diuus Ioā-
 nes Baptista.* c.9.nu.28.pa.87.
*Morus proprius aduersus clericos fi-
 lios habentes.* c.27.nu.19.pa.270.
*Mulier luxuriosa maximum sue fa-
 milie dedecus.* c.14.nu.14.pa.125.
*Mulier sterilis maledicta & infamis
 in lege veteri censebatur.* cap. 16.
 num.12.pa.125.
*Mulieris nobilitas abumbratur si ple-
 beionupserit.* ca.15.nu.7.pa.128.

N

Natura communis est legitimis,
 & spurijis, & inter eos natu-
 rali iure inspecto nullum est discrimen.
 ca.21.num.8. & 9. pag. 196.
 & cap.23.num.3. pag.220.ca.26.
 num.53. pa.260.
*Naturalium successio non erat de iure
 ff.expresse tradita.* cap. 11. nume.1.
 pag. 106.
*Naturalium successio de iure codicis est
 vnica vncia.* ca.11.num.2.pa. 106.
*Naturalibus an ultra vnciam aliquid
 possit relinqui adimplende conditio-
 nis causa.* ca.11.num.3.pa.106.

*Naturales cū legitimis succedere sta-
 tuto fieri non posse.* ca.11.n.5.p.107.
*Naturales simul cum legitimis succe-
 dere est contra bonos mores, aliquā-
 do tamen cum eis succedunt.* ca.11.
 nu.7. & 24.pa.107. & 111.
*Naturali filio nullum competit reme-
 dium contra patris testamentum.* c.
 11.num.12. & 13.pa.108.
*Naturalis legitimatus cum legitimis fi-
 lijs succedit.* ca.11.nu.14.pa.109.
*Naturales legitimis iuste exheredatis
 succedunt.* ca.11.num.18. pag. 110.
*Naturales curiæ traditi an cū legiti-
 mis succedant.* ca.11.nu.25.pa.111.
*Naturales ratione substitutionis pupil-
 laris succedit.* c.11.nu. 6.pa.111.
*Naturales succedunt si legitimi filij
 sint monachi.* ca.11.nu.27.pa.112.
*Naturales heredes heredum esse non
 prohibentur.* ca.11.num.30.pa.112.
Naturales multis casibus succedunt.
 ca.11.num.34.pa.113.
*Naturales de iure regio in quinta bono-
 rum parte suis parentibus succedunt*
 ca.11.num.35.pa.113.
*Naturalium successio de iure regio in
 libera parentum voluntate existit.*
 ca.11.num.36.pa.113.
*Naturales abintestato, legitima prole
 nō existēte, succedunt.* c.12.n.2.p.114
*Naturales tres vncias olim habere po-
 terant.* ca.12.num.2.par. 114.

Natura-

I N D E X.

Naturalibus de iure authen. pater omnia bona relinquere poterat. cap. 12. num. 3. pa. 115.

Naturalibus donare omnia bona in vita an liceat parentibus. ca. 12. num. 11. pa. 117.

Naturales filij quomodo ab intestato succedunt. cap. 13. nu. 1. §. 2. §. 4. pa. 118.

Naturalibus an ultra duas vncias sint danda alimenta. c. 23. n. 3. pa. 118.

Naturales an excludat defuncti vxor & filius adoptiuus. cap. 13. num. 6. §. 7. pa. 119.

Naturales qualiter cum ascendentibus succedant. c. 13. nu. 11. pa. 119.

Naturales ex testamento & ab intestato vna cum legitimis filiis matribus succedunt. c. 24. nu. 1. pa. 122.

Naturalis filius matri etiam Illustri succedit. c. 14. nu. 3. pa. 122.

Naturales iure nouissimo regio nec ex testamento, nec ab intestato matribus succedunt. c. 14. nu. 5. pa. 123.

Naturales legitima prole non existente matribus legitimi sunt heredes. ca. 14. nu. 6. pa. 123.

Naturales filij, cognatos & agnatos maternos excludunt. ca. 14. num. 7. pa. 123.

Naturalibus remedium legis finalis. C. de edic. d. Adri. competit. cap. 14. num. 9. pa. 123.

Naturales filij natiuitate matris testamentum & donatio reuocantur. c. 14. nu. 10. §. 12. pa. 123. §. 124.

Naturales filij an excludant substitutum. c. 14. nu. 13. pa. 125.

Naturales filij an paterna nobilitate gaudeant. c. 15. nu. 1. pa. 127.

Naturales non veniunt appellatione liberorum. c. 15. nu. 2. pa. 128.

Naturales patris & non matris nobilitate sequuntur. c. 15. nu. 3. pa. 128.

Naturales tantum matribus etiam Illustribus succedunt, & in iudicio sine mandato admittuntur. c. 26. nu. 71. §. 83. pa. 264. §. 266.

Naturalis filius per subsequens matrimonium efficitur vere & proprie legitimus. ca. 2. nu. 19. §. 20. pa. 15.

Naturales filij qui dicantur & vulgo dicuntur bastardi. ca. 10. nu. 1. §. 5. pagina. 92.

Naturales quando dicantur incestuosi & adulterini. c. 10. nu. 6. pa. 94.

Naturales dicuntur quando inter parentes poterat esse matrimonium. ca. 10. nu. 9. pa. 94.

Naturales dicuntur ex concubina extra domum geniti. c. 10. n. 17. pa. 96.

Naturalis vt sit filius de iure ciuili sex requiruntur, de iure tamẽ regio duo tantum. c. 10. nu. 33. §. 34. pa. 99.

Naturalis non dicitur genitus ex sanguineo, sed incestuosus etiam paren-

I N D E X.

parentibus ignorantibus. cap. 10. nu.
43. pa. 101. reliqua vide in verbo fi-
lius spurius. illegitimus.
Naturalis obligatio atque eius vincu-
lum semper obligat. c. 21. n. 53. p. 205
Naturalis causa accidetali praefertur.
ca. 21. num. 82. pa. 210.
Naturalia iura sunt immutabilia. ca.
23. num. 59. pa. 231.
Nepotes auius suis ex testamento & ab-
intestato legitimi sunt heredes. c. 5.
num. 1. pag. 43.
Nepotes & filij in successione ascen-
dentium non differunt. c. 5. n. 2. p. 43.
Nepotibus competunt eadem remedia
quae filiis. ca. 5. num. 3. pa. 44.
Nepoti competit querela inofficiosi te-
stamenti. ca. 5. num. 13. pa. 46.
Nepotes qualiter ab intestato succedat
c. 5. num. 15. pag. 46.
Nepotes cum patris in stirpem & non
in capita succedunt. c. 5. n. 17. p. 47.
Nepotes in locum parentum suorum suc-
cedunt. c. 5. num. 19. pa. 48.
Nepotes qualiter ad aui hereditatem
vocentur. c. 6. num. 1. pa. 54.
Nepotes soli an in stirpem, an in capi-
ta succedant. c. 6. num. 2. pa. 55.
Nepotes ex persona propria, an ex pa-
tris iure succedant. capi. 6. num. 3.
pag. 55.
Nepotes non à parentibus, sed à legis
dispositione habent hereditatem.

cap. 6. num. 4. pag. 55.
Nepos & filius instituti ordine succe-
sivo succedunt. c. 6. num. 5. pa. 55.
Nepos ex filio incestuoso institui non
potest. ca. 20. nu. 31. & 32. pa. 16.
Nepos ex filio clerici ab aui non potest
institui. ca. 20. num. 36. pa. 167.
Nicolaus Boerius merito reprehendi-
tur. ca. 20. num. 77. pa. 174.
Nomina debitorum an sint mobilia, an
immobilia. ca. 30. num. 16. pa. 292.
Nomina debitorum non veniunt in con-
fiscatione omnium bonorum, neque
in substitutione de omnibus bonis
facta. ca. 30. num. 21. & 22. pa. 294.
Notarius instrumenta inuitus tenetur
conficere. ca. 10. num. 30. pa. 98.

O.

Odia restringenda sunt, & non am-
plianda. ca. 20. num. 26. p. 164.
Opiniones duae communes inuicem con-
trariae. ca. 5. num. 37. pa. 53.
Opinionum duarum ex diametro distan-
tium concordia. cap. 8. num. 26.
pag. 81.

P.

Pactum per quod pater legitima pri-
uatur est nullum. cap. 29. nu. 46.
pag. 289.

Papa

I N D E X.

Papa contrarius, suparius, & extrarius omnia potest. cap. 23. nume. 69. pag. 233.

Papa Christi vicarius, & Petri successor est. capi. 23. numero. 70. pag. 234.

Papa in omnibus dispensare poterit, nisi in fidei articulis. cap. 23. nume. 71. pag. 234.

Papa an quoad temporalia legitimare possit. cap. 23. nume. 112. & 115. pa. 241. & 242.

Paraphernalia bona quæ dicantur. ca. 33. nu. 43. pa. 325.

Parentes filijs etiam emancipatis legitimi sunt hæredes. cap. 29. nume. 18. pag. 280.

Parentibus titulo institutionis legitima est relinquenda. ca. 29. n. 42. & 43. & 44. pa. 285. & 286.

Parentes filijs suis non succedunt in 23. casibus. ca. 30. num. 1. 2. 26. 32. 36. 37. 38. 39. & 41. pa. 289. & 295. & 298.

Parentum successiones à filiorum successione in 26. casibus differunt cap. 31. nume. 1. cum sequentibus. pa. 300. cum sequent.

Parentum legitime sunt de iure regio omnia filiorum bona præter tertium. ca. 31. num. 6. pa. 301.

Parentibus de iure naturali legitima non debetur. c. 31. nu. 7. pa. 301.

Parentibus legitima institutionis titulo minime est relinquenda. ca. 31. n. 8. pa. 301.

Parentum legitimas lege, consuetudine, statuto non posse in totum tolli. cap. 31. nu. 10. pa. 301.

Parentum educatio non est de iure naturali. ca. 31. nu. 24. pa. 305.

Parentes non dicuntur domini bonorum filiorum, filijs viuentibus. ca. 31. nu. 11. pa. 302.

Parentes exheredati querelam non transmittunt. cap. 31. numero. 29. pag. 306.

Parentes bonis feudalibus filijs non succedunt. capite. 31. numer. 39. pag. 308.

Parentes secundum forum de Sepulveda, & de Molina filijs non succedunt. ca. 31. num. 40. pa. 308. & vide supra in verbo forum.

Parentum amor in filios. ca. 2. num. 7. pa. 9.

Parentibus licet vnum ex filijs in tertio & quinto præcipuum & meliorem efficere. cap. 3. nume. 12. pa. 26.

Patria potestas ad acquirendum operatur effectum, & ad succedendum. ca. 17. nu. 7. pa. 241.

Pater non habet usumfructum in bonis filij primæ tonsuræ. ca. 17. nu. 5. pag. 140.

Patris

I N D E X.

Patris incapacitas filio non nocet. ca. 20. nu. 24. ap. 163.

Pater spiritualis filium spirituale pauperem tenetur alere. ca. 28. num. 6. pagina. 274.

Pater hereditatem filij in sui solatium possideat. c. 29. nu. 13. pa. 279.

Patri competit querela inofficiosi testamenti. c. 29. nu. 15. pa. 279.

Patre etiam permittente filius in potestate de iure communi testari non poterat. c. 29. nu. 19. & 20. pa. 280.

Pater ad hereditatem emancipati olim non vocabatur. cap. 29. num. 21. & 22. pa. 280.

Patris ususfructus morte filij non extinguitur contra Antonium Gomezium. c. 29. nu. 24. & 25. pa. 281.

Pater succedit filio statim mortuo. ca. 29. nu. 50. pa. 287.

Pater succedit non obstante quacunque renuntiatione. cap. 29. num. 51. pa. 287.

Pater inter filios equaliter sua bona diuidere potest. ca. 3. nu. 9. pa. 25.

Pater iudicis officio compellitur filium marito collocare. ca. 5. nu. 6. pa. 44.

Pater etiam filiam nuptam dotare debet. c. 5. nu. 7. pa. 44.

Patris officium erga filias tale est, quale aut erga neptes. cap. 5. num. 12. pa. 45.

Pater & filius quo ordine in emphi-

teosi succedunt. cap. 6. nu. 10. pa. 56.

Patri succedens non dicitur bona noua acquirere, sed acquisita capere. c. 7. nu. 11. pa. 62.

Pater non potest compelli ad dandum titulum ad ordines recipiendos. ca. 7. nu. 46. pa. 71.

Pater cum filijs decedens absque testamento, non dicitur in testatus decedere. c. 7. nu. 10. pa. 62.

Pater filias dotare compellitur. ca. 14. nu. 17. pa. 125.

Paternum officium est filias dotare & in matrimonium collocare. c. 5. nu. 5. pa. 44.

Paternum testamentum quando sit nullum. c. 4. nu. 11. pa. 38.

Paterna flagitia hereditaria successionem descendunt. c. 15. num. 12. & 13. pa. 129.

Paternum vitium in filijs puniendum est. c. 20. nu. 4. pa. 158.

Partem non faciens non admittitur ad partem. c. 11. nu. 20. pa. 111.

Partus tempus an conceptionis inspiciatur. c. 10. nu. 38. pa. 100.

Partus pro nato habetur in eius commodum. c. 10. nu. 42. pa. 101.

Pinelus Lusitanus communiter reprehenditur. ca. 30. nu. 35. pa. 297.

Plenitudo potestatis & proprius motus à pari procedunt. cap. 23. num. 77. pagina. 235.

Pleni-

I N D E X.

- plenitudo potestatis* nō *presumitur* nisi *exprimatur*, neque in *generali concessione* comprehenditur. c. 23. num. 72. & 73. pa. 234.
- Plenitudine potestatis* quādo princeps uti cōseatur. c. 23. nu. 74. p. 234.
- Plenitudo potestatis* est arbitrij plenitudo nulli necessitati subiecta, nullisq; iuris regulis limitata. c. 23. nu. 75. pa. 234.
- Potētia* sublata cōsequenter remouetur causa efficiēs ab actu. ca. 23. n. 26. pa. 224.
- Prescriptio* absq; iusto titulo nō procedit. c. 20. n. 124. et 130. p. 182 et 183.
- Pragmatica Pinciana* anni 1542. ca. 15. nu. 25. pa. 132.
- Præteritus* quis propriè dicatur. c. 4. nu. 7. pa. 37. & c. 8. nu. 4. pa. 76.
- Præterito filio* in potestate competit ius dicendi nullum, & bonorum possessio contra tabulas. c. 4. nu. 4. & 8. pa. 76. & 77.
- Presumptio* non obligat in foro cōsciētiæ. c. 20. nu. 156. pa. 189.
- Primogenitū* succedere in aliquo maioricatu, et secundogenitū in altero per pactū tēpore matrimonij innitū seruandū est. c. 3. nu. 16. pa. 26.
- Primogenituras* & *Maioricatus* esse, Reipublicæ plurimum interest. c. 30. nu. 20. pa. 27.
- Primogenituræ* ius omnibus successio-
- num iuris communis regulis aduersatur. c. 3. nu. 23. pa. 28.
- Primogeniti nepos* an excludat secundogenitum. ca. 5. nume. 36. & 40. pa. 52. & 54.
- Princeps* per suum priuilegium etiam motu proprio concessū alicui præiudicium generare non censetur. c. 23. nu. 40. & 41. pa. 227.
- Princeps* quæ sunt de iure ciuili tollere potest. c. 23. nu. 58. pa. 231.
- Principi* nemo dicere potest, cur ita facis? c. 23. nu. 66. pa. 233.
- Principes* multi sunt in Republica propter populi peccata. c. 5. n. 24. p. 50.
- Principes* plures esse mōstruosum est. c. 5. nu. 25. pa. 50.
- Principis voluntas* pro causa habetur in his quæ sunt iuris positiui. c. 23. nu. 12. pa. 222.
- Principis* interuentui omnis inest sollemnitas. c. 23. nu. 13. pa. 222.
- Principis voluntas* pro ratione habetur, & in eo semper legitima causa *presumitur*. c. 23. n. 14. p. 222.
- Principis voluntas* rem difficilem, seu impossibilem reddit. ca. 23. nu. 54. pa. 230.
- Principibus* placēs ambulet inter laudem & Placentiam, & nō circa Veronam. c. 23. nu. 116. pa. 242.
- Prinatio* *presupponit habitum*. c. 30. num. 9. pa. 290.

I N D E X.

- Privilegium concessum alicui, invito tertio, à fortiori eo nō citato, validum est.* c. 23. nu. 97. pa. 239.
- Privilegiū verba potius impropriatur, quā praeiudicium alicui fiat.* c. 23. num. 42. pa. 227.
- Privilegium pro se & filijs suis concessum ad filias nuptas nō extenditur.* c. 3. nu. 21. pa. 28.
- Privilegiū sine praeiudicio alterius intelligēdū est.* ca. 29. nu. 26. & 47. pa. 282. & 286.
- Privilegiū principis nemini debet esse damnosum.* c. 29. nu. 48. pa. 286.
- Prædoto tenetur fructus perceptos, & percipiēdos restituere.* c. 10. num. 163. pa. 190.
- Prohibitio alienationis facta familiæ ultra quartum gradum nō extenditur.* c. 20. nu. 28. pa. 164.
- Prohibita quæ sunt de genere suo, clā an palam fiant nihil interest.* c. 2. n. 14. pa. 13.
- Prohibētur multa in vita, quæ in morte cōceduntur.* c. 3. nu. 41. pa. 34.
- Prohibitio facta filio, an extēdatur ad nepotem.* c. 20. nu. 23. pa. 163.
- Probatio in contrarium nō admittitur cōtra præsumptionem iuris, & de iure.* c. 2. nu. 29. pa. 19.
- Probatio an cōtra præsumptionē iuris admittatur.* c. 23. nu. 16. pa. 222.
- Propositū in mente retētum nihil proprius operatur.* c. 20. nu. 155. pa. 189.
- Proximior in gradu remotiorem excludit.* c. 29. num. 34. pa. 281. & c. 31. & 32. n. 31. & 10. p. 306. et. 311.
- Proximitas graduum quādo nō consideretur.* c. 32. nu. 22. pa. 314.
- Proximiores in gradu dicūtur respectu testatoris.* c. 32. n. 14. pa. 312.
- Publicatis bonis nō veniunt bona futura, vel cōditionalia.* c. 7. n. 57. p. 73.
- Q.
- Q***Verela inofficiosi testamenti est remedium subsidiarium.* c. 17. num. 9. pa. 141.
- Quota hereditatis omnia iura actiua & passiva includit.* c. 9. n. 2. p. 84.
- Quotidiana memoriæ potius sunt cōmendanda.* c. 33. nu. 2. pa. 318.
- R.
- R***efugiū stultorū est dicere aliud secundum leges, aliud secundū canones.* c. 8. nu. 12. pa. 78.
- Regalia bona nō præscribūtur, præsertim illa, quæ sunt reservata insignum dominij vniuersalis.* c. 34. n. 30. & 31. pa. 335.
- Regalia alienare est regiā maiestati minuire, & successor in regno eorum alienationem reuocare potest.* c. 34. nu. 33. & 34. pa. 335.
- Regibus an liceat regna diuidere.* c. 5.

I N D E X.

nu.31.pa.51. & regnum, Ducatus,
seu Maioricatus nō est diuisibilis,
etiam inter filios.c.3.et.5.nu.15.&
22.pa.26.&.49.

Rex primogeniture iura, & maiori-
catus potest diuidere.c.5.n.34.p.51

Rex in suo regno reditus obtinet vt iu-
stitiā faciat, & pacē cōstituat, &
eius propriū officiū est liberare de-
manu calumniantiū vi oppressos.c.
34.nu.8.&.9.pa.330.

Regni successor, seu maioricatus alios
fratres tenetur alere.c.5.n.35.p.51.

Regis cor in manu Dei est, & quō vo-
luerit inclinabit illud.c.20.nu.141.
pa.185.

Regis Hispaniæ, ac Franciæ in tempo-
ralibus superiorem non recogno-
scunt.c.23.nu.83.pa.236.

Reges in suo regno æqualem auctorita-
tē obtinent, quā Imperator in toto
Imperio.c.23.nu.4.pa.230.

Regis Philippi secūdi inuictissimi lau-
des in epistola, &.c.34.nu.12.&
13.pa.330.

Regnātis iustitia vtilior est subiectis,
quām temporis fertilitas.c.34.nu.
10.pa.330.

Religionis ingressu omnis macula tolli-
tur.c.23.nu.210.pa.241.

Renuntiatoriæ obligationes remissiue
c.25.nu.5.p.248.& an renuntiatio
intelligatur de bonis postea acqui-
sitis.c.7.nu.26.pa.66.

Re sua quis sine causa an priuari pos-
sit.c.23.nu.65.pa.233.

Res notatu digna seipsam commēdat,
nec alia indiget commendatione.
c.1.nu.3.pa.2.

Restitutio bonorū prohibitorū cui fa-
ciēda est.c.20.nu.159.pa.189.

S.

Sacrilegium est disputare de pote-
state Papæ, vel Imperatoris.c.23.
nu.67.&.68.pa.233.

Salinaria sunt iura regalia, & ob id
merito eorū alienationes à rege no-
stro Philippo fuerunt renocata.ca.
34.nu.35.pa.335.

Sanctuarium Dei iure hereditario nō
possideatur.c.20.nu.113.pa.180.

Scripta aliorum referre nihil addendo
turpe est.c.14.nu.18.pa.125.

Scripturā priuatā absq; testibus inter
liberos esse validā.c.23.n.95.p.238

Sexu mutato nō mutatur ratio exclusi-
ua sexus.c.3.nu.32.pa.31.

Silētiarij qui vocētur.c.26.n.9.p.252.

Societas leonina est si lucra inuicē nō
cōnumerētur.c.33.n.18.pa.321.

Solennitates quando in iure præsumā-
tur.c.10.nu.15.pa.96.

Specierū cognitionem præcedere de-
bet generis cognitio.c.2.nu.3.pa.8.

Spiritualium filiorū successionem vi-
de.c.28.n.1.& sequen.pa.273.

Spiritualis cognatio maior est, quām
carnalis

I N D E X.

- carnalis. c. 28. nu. 7. pa. 274.*
- Spirituales patres an quis prohibetur accusare. c. 28. nu. 8. pa. 274.*
- Spiritualem patrem sine venia quispiā in ius vocare nō potest, & eū occidens lege Pompeia de parricidijs punitur. c. 28. n. 9. et. 10. p. 274*
- Spurium extraneus nō prohibetur instituire. c. 11. num. 31. pa. 113.*
- Spuriū signo quodam inscutis utitur ad cognoscendum natalium despectum. c. 15. nu. 23. pa. 131.*
- Spurius quis sit, & unde nomen, sit deductum. c. 19. num. 1. & 2. pag. 148. (149.*
- Spurius quasi sine patre. c. 19. nu. 3. pa.*
- Spurius dicitur quasi de spumariuallium. c. 19. nu. 4. pa. 149.*
- Spurius est nomen generale, & in genere, & in specie sumitur. cap. 19. num. 5. pa. 149.*
- Spurius pro vulgō concepto, & quādoque pro naturali accipitur. c. 19. n. 6. & 8. pa. 149. & 150.*
- Spurius quando dicatur incestuosus, sacrilegus, vel nefarius. c. 19. n. 7. p. 149.*
- Spuriorum filiorum noua definitio. c. 19. nu. 1. & 13. pa. 151.*
- Spurius omnino est incapax paternæ hereditatis, & est hæc regula cū 44. ampliati. c. 20. n. 1. & 2. p. 158.*
- Spurius de foro Cantabriæ & Valentie etiam matri non succedit. c. 20. num. 3. pag. 158.*
- Spuriū geniti sunt in Dei offensā & matrimonij contemptum. c. 20. nu. 5. pag. 159.*
- Spurius nō solum humano, sed etiam diuino iure à paterna successione repellitur. ca. 20. nu. 8. pa. 159.*
- Spurius de iure canonico est incapax. c. 20. num. 11. pa. 159.*
- Spurius lege municipali nō potest effici capax successionis, quia esset cōtra bonos mores. c. 20. n. 12. & 23. pag. 160.*
- Spurius etiā per statutū apponēs penam nō fit capax. c. 20. n. 14. p. 160*
- Spuriū institutio ipso facto & iure est nulla. c. 20. nu. 15. pa. 161.*
- Spurio relictum proximioribus testatoris deffertur. c. 20. n. 19. p. 161.*
- Spurius etiam alia prole nō existēte nō succedit. c. 20. n. 20. pa. 162.*
- Spurius nepos ex filio spurio, seu legitimo an auo succedat. ca. 20. num. 21. & 22. pa. 162.*
- Spurius non est de familia, neque de cognatione parentum. ca. 20. num. 40. & 85. pa. 168.*
- Spurius non cōtinetur in dispositione parentelæ, vel consanguinitatis. c. 20. num. 41. pa. 168.*
- Spuriū quodā ius sanguinis coniuncti dicuntur & consanguinei. ca. 20. nu. 42. pa. 168.*
- Spurius incapax est etiā successionis*

I N D E X.

patris consanguineorum. ca. 20. nume.
43. pa. 168.

Spurius succedit cognatis matris; &
consanguineis. c. 20. nu. 44. pa. 168.

Spuriij inter se mutuò succedunt. c. 20.
nu. 45. pa. 168.

Spuriij possunt habere bona ab agnatis
& consanguineis. c. 20. n. 46. p. 269.

Spurius respectu agnatorum censetur
extraneus. ca. 20. nu. 47. pa. 169.

Spurius ex vulgari substitutione pa-
tris bona capere non potest, bene ta-
men ex pupillari. c. 20. num. 48. &
50. pa. 169.

Spurius substitutionis fidei commissari-
e est incapax. c. 20. n. 52. pa. 170.

Spurio pater nec per se, nec per interpo-
sitam personam aliquid potest relin-
quere. c. 20. nu. 53. & 55. pa. 170.

Spurius nec causa cōditionis implende
instituitur, vel ei aliquid relinqui-
tur. ca. 20. nu. 57. pa. 171.

Spurius nec causa adoptionis, nec titulo
donationis, vel venditionis patris
bona capere potest. ca. 20. nume. 58.
& 59. pa. 171.

Spurio non prodest confessio paterna
etiam iuramento confirmata. c. 20.
num. 60. pa. 172.

Spurius bona q̄ eius nomine pater emit
habere non potest. c. 20. n. 67. pa. 173.

Spurius cessante omni fraude titulo o-
neroso, & non lucrativo, à patre et

ab alijs extraneis capere potest. ca.
20. nu. 68. pa. 173.

Spurio pupillaris substitutio, vel exem-
plar à patre fieri nequit, nam est
necessaria patria potestas. c. 20. nu.
69. & 71. pa. 173.

Spurius vel naturalis non est in pote-
state patris, ideo non datur ei tutor
testamentarius, secus in naturali
dummodo iudicis decretū interue-
niat. c. 20. n. 70. et. 72. & 73. p. 173.

Spuriorum consanguinei, vel affines
ad eorum tutelam non admittuntur.
ca. 20. nu. 75. pa. 174.

Spurius factus in testamento executor
nihil commodi consequitur ex offi-
cio. c. 20. nu. 76. pa. 174.

Spurio pater executor testamentarius
ad bona diuidēda nominatus, ea do-
nare nō potest. c. 20. nu. 77. p. 174.

Spurius immunitatibus & privilegijs
paternis nō gaudet. c. 20. n. 79. p. 185.

Spurius à ferēdo testimonio repellitur.
c. 20. num. 80. pa. 175.

Spurium unum testem habenti iuramē-
tū in probationis defectum nō def-
fertur. c. 20. num. 8. pa. 175.

Spurius est incapax gradus Doctora-
tus. c. 20. nu. 82. pa. 175.

Spurius tanquam persona cōiuncta in
iudicio non est sine mandato admit-
tendus. c. 20. nu. 84. pa. 175.

Spurius arma & insigna generis non

I N D E X.

- potest ferre. c. 20. nu. 88. pa. 176.
- Spurius non succedit in feudo, regno,
Ducatu, seu Maioratu. c. 20. n. 87
C. 88. C. nu. 115. pa. 176.
- Spurius ad successionē emphyteosis Ec-
clesiasticæ nō admittitur, nec ad ius
patronatus. c. 20. n. 90. et. 92. p. 177
- Spuriū non consequuntur emphyteusim
alicui datam pro se C. filijs suis. c.
20. nu. 91. pa. 177.
- Spuriū, appellatione filiorum in disposi-
tione legali non admittuntur. c. 20.
num. 93. pa. 177.
- Spuriū ad honores C. dignitates non ad-
mittuntur. c. 2. nu. 97. pa. 178.
- Spurius non est legitimus testis, C. est
infamis infamia facti C. degener
c. 20. nu. 99. C. 100. pa. 178.
- Spurium qui vocat aliquem tenetur in
iuriarum actione. ca. 15. nu. 17. p. 129
C. c. 20. num. 102. pa. 179.
- Spuriū non meretur filij nuncupari. ca.
20. nu. 105. pa. 179.
- Spurius non succedit in ius accusandi
mortem patris, nec in eius dignita-
tes, C. ecclesiastica beneficia. cap.
20. nu. 108. C. 109. pa. 180.
- Spuriū filij nepotes ad dignitates C. be-
neficia ecclesiastica aui non admit-
tuntur. c. 20. nu. 112. pa. 180.
- Spurius non admittitur ad retractum.
c. 20. nu. 103. pa. 179.
- Spuriū tutores dari non possunt, nec ad
legitimam consanguineorum tute-
lam admitti. ca. 20. nu. 118. C. 119.
pa. 181.
- Spurius ad ius sepeliendi in parentum
sepultura non admittitur. c. 20. nu.
120. pa. 181.
- Spurius substitutum non excludit, nec
paterna bona præscribit. Angelus
tamen aliter opinatur. c. 20. n. 122.
123. C. 129. pa. 182. C. 183.
- Spurijs etiā de facto institutis legis fi-
C. de edi. di. Adri. remediū non com-
petit. c. 20. nu. 131. pa. 183.
- Spurius in ius compromittendi nō suc-
cedit nisi inter coniunctos maternos
c. 20. nu. 132. C. 134. pa. 184.
- Spurio pater nō succedit, nec inter eos
est ius agnationis, nec cognationis.
c. 20. nu. 135. C. 136. pa. 184.
- Spurius in foro conscientie nō potest
bona paterna possidere. c. 20. nu. 139
pa. 185.
- Spurius etiam prole legitima non exi-
stente, incapax est paternæ succes-
sionis, contra doct. simum fratrem
Dominicum à Soto. ca. 20. num. 145
pag. 186.
- Spurius ante sententiam bona paterna
restituere tenetur. ca. 20. num. 147.
pag. 186.
- Spurio an restituenda sint bona quādo
testatori tacita, vel expressa ab hæ-
rede restituendi datur fides. c. 20. n.
152. C.

I N D E X.

152. *¶* 154. pa. 188. *¶* 189.
Spuriū filij qualiter matribus succedāt
 ca. 26. nu. 12. *¶* 18. *¶* 33. *¶* 76.
 pa. 252. *¶* 254. *¶* 257. *¶* 265.
Spuriū respectu matris inuicem sunt co-
gnati. c. 26. nu. 3. pa. 252.
Spuriū dummodo ex damnato & puni-
bili coitu nō fiat geniti ex testamē-
to & abintestato matri succedunt
 c. 26. num. 40. pa. 258.
Spuriū ad successionem cognatorum ab
intestato vocantur. c. 26. nu. 46. pa.
 259.
Spurius an substitutum excludat. ca.
 26. num. 52. pa. 260.
Spuriū respectu matris dicuntur de eius
genere & cognatione. c. 26. nu. 56.
¶ 68. pa. 261. *¶* 263.
Spuriū bona materna in fraudem alic-
nata reuocare possunt. c. 26. nume.
 62. pa. 262.
Spuriū instituendi sunt à matre. ca. 26.
 num. 63. pa. 262.
Spurijs legitima materna sine grauami-
ne, & conditione debetur. c. 26. nu.
 64. pa. 262.
Spurijs legitima debetur nullo etiam
ab eis facto inuentario. ca. 26. n. 65.
 pa. 263.
Spurius ad ius retractus materni ad-
mittitur. c. 26. nu. 67. pa. 263.
Spurius in successione materna ascen-
dentes & cognatos excludit, &
marito & fisco praefertur. c. 26. n.
 70. *¶* 74. pa. 264.
Spurius ex coniugato & soluta matri
succedit. c. 26. nu. 75. pa. 264.
Spurius in ius accusandi parentū mor-
tem succedit. c. 26. num. 77. pa. 265.
Spuriū vterini inuicem inter se abinte-
stato succedūt. c. 26. nu. 79. pa. 265.
Spuriū institutio sub conditione, si legi-
timetur, valet. ca. 23. nu. 54. pa. 230.
Spurius legitimatur etiam post mortē
parentum. c. 23. nu. 55. pa. 230.
Spurijs propter benemerita vltra ali-
menta aliquid à patre relinqui po-
test. c. 15. nu. 1. pa. 247.
Spurios instituendi, plures notāde for-
mae & cautele. c. 24. nu. 7. pa. 246.
Statutum pro parte odiosum, & pro
parte fauorabile, potius censetur fa-
uorabile. c. 3. nu. 24. pa. 29.
Statutum excludens foeminas extan-
tibus masculis intelligitur, si mas-
culi sunt capaces. c. 11. nu. 29. p. 112.
Statuta municipalia iusta seruanda
sunt etiam in foro Anima. cap. 20.
 num. 142. pa. 185.
Statutum excludens foeminas stanti-
bus masculis, legitimatum non ex-
cludit. c. 23. nu. 90. pa. 238.
Statutum disponens in successione
ascendētium intelligitur etiam æ-
qualiter disponere in successione
descendētium. c. 31. n. 2. *¶* 3. p. 300.

I N D E X.

Substitutione vulgari succeditur testa-
tori & pupillari pupillo tantum. c.
20. nu. 49. & 51. pa. 169. & 170.

Successiones omnes sunt de iure posi-
tivo. c. 34. nu. 43. pa. 337.

Successionū gradus tres præcipue sunt.
c. 1. nu. 4. pa. 2.

Successio ex testamento quādiu locum
habet cessat ab intestato. c. 1. n. 5. p. 2.

Successione descendentiū non atten-
ditur graduum proximitas, sed re-
presentatio. c. 5. nu. 20. pa. 48.

Successiones omnes an sint de iure ciui-
li. c. 7. nu. 6. pa. 61.

Successio viuētis nulla est, nec hære-
ditas. c. 7. num. 13. pa. 62.

Successio ascēdentiū & descendentū
æquiparatur. c. 20. n. 137. p. 284.

Successio quando in capite non habet
principium ulterius progredi nō po-
test. c. 26. nu. 48. pa. 259.

Successionis tot sunt partes, quot sunt
personæ succedentes. ca. 32. num. 29
pa. 314.

Suitatis potentia quartā transmittitur
c. 17. nu. 17. pa. 143.

Suitas & patria potestas operatur ius
successionis. ca. 23. nu. 48. pa. 229.

Suitatis effectus. c. 31. nu. 41. pa. 309.

T.

Tellius Fernādex merito reprehē-
ditur. c. 26. num. 35. pa. 257.

Tēpore permissō aliquid fieri, vel prō-
hibito, dūmodo effectus in permis-
sum conferatur paria sunt. c. 24. n.
6. pa. 246.

Testator in dubio videtur disponere id
quod vult lex. ca. 6. num. 8. pa. 56.
& c. 32. num. 13. pa. 312.

Testator præsumitur cogitare quod lex
disponit. c. 6. num. 9. pa. 56.

Testator quando videtur dare faculta-
tem legatā rem apprehendendi pro-
pria auctoritate. c. 8. nu. 21. pa. 80.

Testator in dubio præsumitur dispo-
ne secundum quod ius disponit. cap.
26. nu. 54. & 55. pa. 260. & 261.

Testator maiorem dilectionem ad pro-
ximos, quā extraneos censetur ha-
bere. c. 32. nu. 16. pa. 313.

Testes deponētes de usu & consuetudi-
ne fori rationem reddere tenentur.
c. 18. nu. 6. pa. 147.

Toto excluso, & quælibet eius pars. c.
3. nu. 37. pa. 32.

Transuersales ab intestato succedētes
quintum pro anima distribuere te-
nentur. c. 3. num. 6. pa. 25.

Transuersalis admittitur ad hæredita-
tem, qui proximior est in gradu. c.
5. nu. 21. pa. 48. & de transuersali-
bus plenē supra in verbo cōsanguī-
neus.

Tutella sequitur naturam successionis.
c. 26. nu. 82. pa. 266.

Vacātia

INDEX

V.

Vacat̃ia bona sunt iura regalia.
c.34.num.6.pa.329.

Vacantia bona occupadi optima pra-
ctica.c.39.nu.15.pa.331.

Ventri alimenta sunt praestanda.c.33
nu.56.pa.327.

Verba dubia potius ad testatorē, quā
ad heredem sunt referenda.ca.32.
nu.15.pa.312.

Verba ambigua benignius sunt intelli-
genda.c.2.num.26.pa.28.

Verba aliquem operari debent effectū
.c.27.nu.4.pa.268.

Verba ciuilit̃er & non naturaliter
sunt intelligenda.c.11.n.21.p.111.

Verba in testamentis proprie, & nō
fictē sunt intelligenda.ca.30.num.
23.pa.294.

Verba narrativa nō probāt.c.3.nume.
39.pa.33.

Verba praesentis temporis significant
ipso iure.c.20.nu.16.pa.161.

Verbum, licet, absolutum voluntatem
denotat.c.11.n.10.p.280.

Verbum, irritum, quid operetur.c.20.
nu.17.pa.161.

Verbum, potest, affirmatiuē nō indu-
cit necessitatem.c.11.n.37.p.113.

Verbum, reddendi, dādi etiā signifi-
cationē cōtinet.c.30.n.11.p.291.

Verbum, videtur, fictionem significat.
.c.30.nu.20.pa.293.

Verbum, volo, nō praecisam necessita-
tem, sed liberam voluntatem signi-
ficat.c.11.nu.9.pa.108.

Victus victori ad expensas condēnā-
dus.c.7.nu.45.pa.70.

Viuens ne det sua bona.c.7.n.15.p.63

Vniuersalia facile nos ducunt ad par-
ticularium cognitionem.ca.2.nu.
1.pa.8.

Vnus in Republica erit Rex, & vnus
princeps.c.5.nu.23.pa.50.

Voluntas defuncti etiam praesumpta,
sequēda est.c.3.nu.7.pa.25.

Vxor indotata à suo marito solet cō-
temni.c.5.nu.8.pa.45.

Vxor indotata nō tanquam vxor, sed
tanquam soror alenda est.ca.5.nu.
9.pa.45.

Vxor & maritus sibi inuicem abin-
testato succedunt, excluso fisco.c.
33.nu.7.pa.317.

Vxor soluto matrimonio viginti duo
commoda ex mariti bonis cōsequi
potest.c.33.nu.4.& sequ. pa.318.
cum sequentibus.

Vxor quemlibet heredem in solidum
pro dote conuenire potest.c.33.nu.
9.& 10.pa.319.

Vxor propria sua auctoritate dotem
capit.c.33.nu.12.pa.320.

Vxor cōsequitur medietatē lucrorū,
quae cōstante matrimonio fuerunt
adquisita.c.33.n.16.pa.308.

Vxor

INDEX.

Vxor an interesse rerum dotaliū propter morā in soluēdo dotē possit petere, & an vsuras. & quid in mari ro.c.33.n.27.28. & .29.pa.323.

Vxor fructus rerum dotaliū à die soluti matrimonij perceptos consequitur, & secundum forū Valentiniū dotis augmentum, vulgò creix. c.33.nu.32. & .33.pa.323.

Vxor consequitur arras datas seu promissas. c.33.nu.34.pa.324.

Vxor anulos lucratur, & iocalia, & donationes propter nuptias. c.33.n.38.39.40. & .41.pa.324.

Vxor bona paraphernalia lucratur. c.33.nu.43.pa.325.

Vxor bona aduentitia, & sponsalitiā largitatem an acquirat. c.33.n.44 & .45.pa.325.

Vxor lucratur vestes quotidianas & lugubres, & lectū quotidianū. c.33.n.46.47.48.et.49.p.325. & .326.

Vxor est alenda ab heredibus viri intra annum luctus. c.33.n.50. & .51.

pa.326.

Vxor lucratur omnes donationes à marito factas, & legata ab eo relicta. c.33.nu.52. & .53.pa.326.

Vxor marito succedit iuxta Authen. praterē. c. unde vir & vxor.c.33.nu.54.pa.327.

Vxorem indotatam maritus domo expellere potest, & eam sine dote accipere maximum est dedecus. c.5.nu.10. & .11.pa.45.

Vxores plures habere alicui nunquam licuit, nec vni vxori plures viros. c.10.nu.25. & .26.pa.97. & .98.

Vxori sua dos integra est restituenda. c.33.nu.5.pa.318.

Vxori expensæ ad consequendam dotem, & cuilibet priuato super re communi litiganti, & pauperi aduersus diuitem sunt administrandæ. c.33.nu.13.14. & .15.pa.320.

Vxoris efficiuntur prædia ex dotali pecunia empta. c.23.nu.55.p.327.

FINIS.

Deo laus, honor, & gloria.

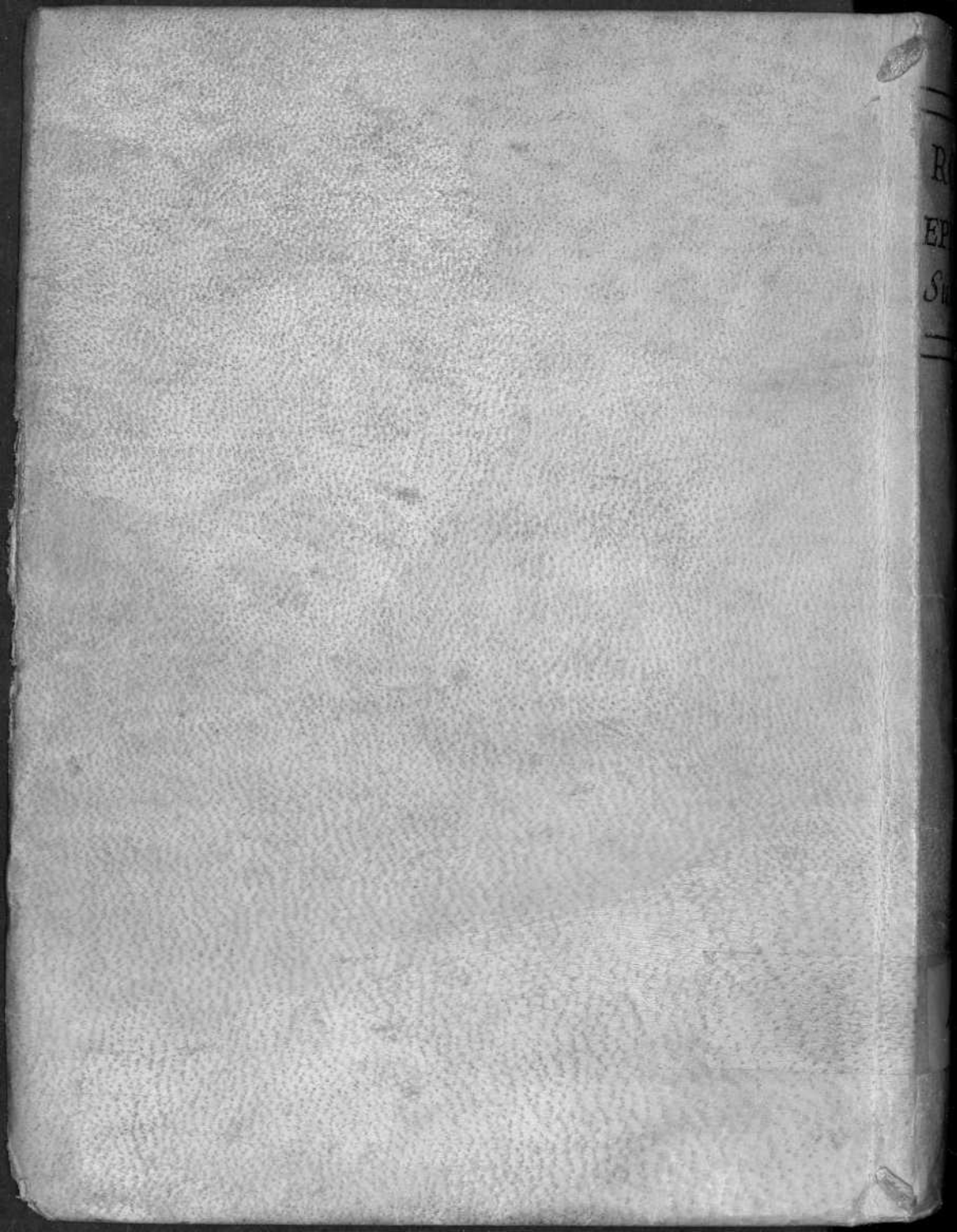
Errata sic corriges.

Pagi. 3.nu.10. ibi, arrogatur, lege, arrogator.
4.nu.16. ibi, legitimi, ille gitimi.
7.nu.31. ibi, adulteræ, adulteri.
11.nu.10. lin. 13. ibi, colu, lege colla.
12.nu.12. lin. 8. ibi, talem, tale.
17.nu.22. lin. 24. ibi, fuisse, fuisse.

Pagina. 19.nu.27. li. 11. ibi, accersio, assertio.
20.nu.30. lin. 1. ibi, quem, quam.
24.nu.2. lin. 3. ibi, parte, partem.
27.nu.20. lin. 3. ibi, dictata, ditata.
29.nu.25. l. 6. ibi, rationālē, rationē.
37. n. 8. l. 6. ibi, accersione, assertione.
46.nu.5. li. 2. ibi, æqualiter, qualiter.

45^{aa}
75^{aa}

ROYAS
EPI TOME
Successionis

1187